

MAGYAR

KÖZLÖNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,

2006. július 13.,

csütörtök

84. szám

Ára: 1365,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
5/2006. (VII. 13.) ME r.	A miniszterek helyettesítésének rendjéről szóló 4/2006. (VI. 22.) ME rendelet módosításáról. 6080
32/2006. (VII. 13.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata 6080
33/2006. (VII. 13.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata 6088
34/2006. (VII. 13.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata 6100
35/2006. (VII. 13.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata 6104
1068/2006. (VII. 13.) Korm. h.	A Kormány kabinetjeiről 6108
1069/2006. (VII. 13.) Korm. h.	A kormányzati (köz)alapítványok felülvizsgálatáról 6110
44/2006. (VII. 13.) ME h.	Főiskolai rektor megbízásáról. 6110
	A pénzügyminiszter közleménye az önhibájukon kívül hátrányos helyzetben levő helyi önkormányzatok 2006. évi I. ütemű támogatásáról 6111
	Közlemény a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal szolgálati titokkörü jegyzékéről. 6124
	A Bay Zoltán Alkalmazott Kutatási Közalapítvány Alapító Okirata 6125
	A Munkavédelmi Kutatási Közalapítvány Alapító Okirata (egységes szerkezetben) 6130
	A Nemzeti Kiválóságokért Közalapítvány Alapító Okirata 6137
	Az Országos Rádió és Televízió Testület közleménye 6143
	Helyesbítés 6143

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány tagjainak rendeletei

A Miniszterelnök 5/2006. (VII. 13.) ME rendelete

a miniszterek helyettesítésének rendjéről szóló 4/2006. (VI. 22.) ME rendelet módosításáról

1. §

A miniszterek helyettesítésének rendjéről szóló 4/2006. (VI. 22.) ME rendelet bevezető rendelkezése helyébe a következő rendelkezés lép:

„A központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 76. §-ának (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

III. rész HATÁROZATOK

Az Alkotmánybíróság határozatai

Az Alkotmánybíróság 32/2006. (VII. 13.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabályi rendelkezések alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló eljárásban és mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítása tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja: az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet idézett elő azzal, hogy nem szabályozta törvényben a kormányülések tartalmi dokumentálásának rendjét. Az Alkotmánybíróság felhívja az Országgyűlést, hogy jogalkotási feladatának 2006. december 31. napjáig tegyen eleget.

2. Az Alkotmánybíróság az államtitokról és a szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény 1. számú melléklet 13. pontja „valamint az e testületek üléseiről készült összefoglaló, emlékeztető vagy jegyzőkönyv” szövegrésze alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

3. Az Alkotmánybíróság az államtitokról és a szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény 3. § (1) bekezdése „továbbá a Kormány és az ügyrendje által létrehozott testület zavartalan működéséhez fűződő érdekeit” szövegrésze alkotmányossági felülvizsgálatára indult alkotmánybírósági eljárást megszünteti.

Az Alkotmánybíróság e határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az Alkotmánybírósághoz két indítvány érkezett a kormány üléseinek dokumentálásával és azok nyilvánosságával kapcsolatban. Az egyik indítvány szerint alkotmány-sértő helyzet jött létre azért, hogy a kormány üléseiről csupán emlékeztető készül, amely a jelenlévők névsorát, az előterjesztések címét, a hozzászólók nevét, a szavazás tényét és arányát tartalmazza. Az indítványozó úgy véli, az, hogy az ország sorsát befolyásoló döntések születésének körülményeiről sem magnófelvétel, sem szó szerinti jegyzőkönyv, de még tartalmi összefoglaló sem készül, ellentétben az Alkotmány 61. § (1) bekezdésében biztosított, a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő alkotmányos alapjoggal. Ezért kérte az Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg: a törvényhozó azzal, hogy nem írta elő a kormányülések tartalmi dokumentálásának kötelezettségét, elmulasztotta jogalkotói feladatának teljesítését.

A másik indítvány az államtitokról és a szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Titoktv.) 3. § (1) bekezdés „továbbá a Kormány és az ügyrendje által létrehozott testület zavartalan működéséhez fűződő érdekeit” szövegrésze, valamint a Titoktv. 1. számú mellékletét alkotó titokkörü jegyzék (a továbbiakban: államtitokkörü jegyzék) 13. pontja „valamint az e testületek üléseiről készült összefoglaló, emlékeztető vagy jegyzőkönyv” szövegrésze alkotmányossági vizsgálatát kezdeményezte.

Az indítványozók szerint a Titoktv. 3. § (1) bekezdése és az államtitokkörü jegyzék 13. pontja alapján – az Alkotmány 61. § (1) bekezdésébe ütköző módon – államtitokká

minősíthető „a Kormány és ügyrendje alapján létrehozott testület működésével összefüggő döntés-előkészítő, belső használatra készült adat, valamint e testületek üléseiről készült összefoglaló, emlékeztető vagy jegyzőkönyv”. A közérdekű adatok megismeréséhez való jog aránytalan és önkényes korlátozását jelenti – érvelnek az indítványozók –, hogy a kormány diszkrecionális döntése alapján vonhatóak az államtitok körébe az egyébként közérdekű adatok.

Az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében a jogállamiság lényegét adó jogbiztonságot sértőnek tartják, továbbá, hogy „a Kormány és az ügyrendje által létrehozott testület zavartalan működése” fogalmilag tisztázatlan, bizonytalan jogi kategória, amely nem lehet a közérdekű adatok nyilvánosságához való jog korlátozásának alapja. Emellett, álláspontjuk szerint a szabad véleménynyilvánításhoz való jogot aránytalanul korlátozza a kifogásolt rendelkezés, mert a Titoktv. azzal, hogy az államtitokká minősítés feltételeit a kormány diszkrecionális döntésére bízva szabályozta, a Btk. 221. §-ába foglalt államtitoksértés tényállásának hatályát önkényesen kiszélesítette. Ez az Alkotmány 61. § (1) bekezdése és a 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiság sérelmével jár.

Az Alkotmánybíróság a két indítványt egyesítette és egy eljárásban bírálta el.

II.

Az Alkotmánynak az ügy elbírálása során figyelembe vett rendelkezései:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

„8. § (2) A Magyar Köztársaságban az alapvető jogokra és kötelességekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg, alapvető jog lényeges tartalmát azonban nem korlátozhatja.”

„35. § (2) A Kormány a maga feladatkörében rendeleteket bocsát ki, és határozatokat hoz. Ezeket a miniszterelnök írja alá. A Kormány rendelete és határozata törvénnyel nem lehet ellentétes. A Kormány rendeleteit a hivatalos lapban ki kell hirdetni.”

„37. § (1) A miniszterelnök vezeti a Kormány üléseit, gondoskodik a Kormány rendeleteinek és határozatainak végrehajtásáról.”

„39. § (1) Működéséért a Kormány az Országgyűlésnek felelős. Munkájáról az Országgyűlésnek rendszeresen köteles beszámolni.

(2) A Kormány tagjai a Kormánynak és az Országgyűlésnek felelősek, tevékenységükről kötelesek a Kormánynak és az Országgyűlésnek beszámolni. [...]

„61. § (1) A Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a szabad véleménynyilvánításra, továbbá arra, hogy a közérdekű adatokat megismerje, illetőleg terjessze.”

A Titoktv.-nek és a Kormány ügyrendjéről szóló 1088/1994. (IX. 20.) Korm. határozatnak (a továbbiakban: Ügyrend) az indítványozók által sérelmezett, az indítványok benyújtásakor hatályban volt rendelkezései:

Titoktv.: „3. § (1) Államtitok az az adat, amely e törvény mellékletében (a továbbiakban: államtitokkör) meghatározott adatfajta körébe tartozik, és a minősítési eljárás alapján a minősítő kétséget kizáróan megállapította, hogy az érvényességi idő lejárta előtti nyilvánosságra hozatala, jogosulatlan megszerzése vagy felhasználása, illetéktelen személy tudomására hozása, továbbá az arra jogosult részére hozzáférhetetlenné tétele sérti vagy veszélyezteti a Magyar Köztársaság honvédelmi, nemzetbiztonsági, bűnüldözési vagy bűnmegelőzési, központi pénzügyi, külügyi vagy nemzetközi kapcsolataival összefüggő, valamint igazságszolgáltatási, továbbá a Kormány és az ügyrendje alapján létrehozott testület zavartalan működéséhez fűződő érdekeit.”

„1. számú melléklet az 1995. évi LXV. törvényhez

Államtitokkörü jegyzék

13. A Kormány és az ügyrendje alapján létrehozott testület működésével összefüggő döntés-előkészítő, belső használatra készült adat, valamint az e testületek üléseiről készült összefoglaló, emlékeztető vagy jegyzőkönyv.

Az államtitokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: 50 év.”

Ügyrend:

„V.

A Kormány üléséről készült összefoglaló és hangfelvétel

83. A Kormány üléséről összefoglaló készül. Az összefoglaló elkészítéséről – az ülést követő öt napon belül – a Miniszterelnöki Hivatal közigazgatási államtitkára gondoskodik.

84. A Kormány üléséről szóló összefoglaló tartalmazza a jelenlévők névsorát, az előterjesztések címét, a hozzászólók nevét, szavazás esetén ennek tényét és számszerű arányát, a koalíciós egyetértési jogot gyakorló kormánytag esetleges ellenvéleményére való utalást, valamint a döntést.”

A Titoktv.-nek és az Ügyrendnek az indítványok által érintett, azok elbírálásakor hatályban lévő rendelkezései:

Titoktv.: „3. § (1) Államtitok az az adat, amely e törvény 1. számú mellékletében (a továbbiakban: államtitokkör) meghatározott adatfajta körébe tartozik, és a minősítési eljárás alapján a minősítő megállapította, hogy az érvényességi idő lejárta előtti nyilvánosságra hozatala, jogosulatlan megszerzése vagy felhasználása, illetéktelen személy tudomására hozása, továbbá az arra jogosult részére hozzáférhetetlenné tétele közvetlenül sérti vagy veszélyezteti a Magyar Köztársaság törvényben meghatározott honvédelmi, nemzetbiztonsági, bűnüldözési vagy bűnmegelőzési, központi pénzügyi, külügyi vagy nemzetközi kapcsolataival összefüggő, valamint igazságszolgáltatási érdekeit.”

„1. számú melléklet az 1995. évi LXV. törvényhez

Államtitokkörü jegyzék

13. A Kormány és az ügyrendje alapján létrehozott testület működésével összefüggő döntés-előkészítő, belső használatra készült adat, valamint az e testületek üléseiről készült összefoglaló, emlékeztető vagy jegyzőkönyv.

Az államtitokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: 50 év.”

Ügyrend:

„V.

A Kormány üléséről készült összefoglaló és hangfelvétel

83. A Kormány üléséről összefoglaló és az ülés szó szerinti jegyzőkönyvéül szolgáló hangfelvétel készül. Az összefoglaló elkészítéséről – az ülést követő öt napon belül – a Miniszterelnöki Hivatal jogi helyettes államtitkára gondoskodik.

84. A Kormány üléséről szóló összefoglaló tartalmazza a jelenlévők névsorát, az előterjesztések címét, a hozzászólók nevét, szavazás esetén ennek tényét és számszerű arányát, a koalíciós egyetértési jogot gyakorló kormánytag esetleges ellenvéleményére való utalást, valamint a döntést.”

III.

Az indítványok részben megalapozottak.

Az Alkotmánybíróság elsőként a kormányülésen elhangzottak rögzítésével kapcsolatos szabályokat vizsgálta azon indítvány alapján, amely szerint az Alkotmány 61. § (1) bekezdését sértő jogalkotói mulasztás áll fenn a kormányülés tartalmi dokumentálására vonatkozó törvényi szabályok hiánya miatt.

1. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt azt tanulmányozta, hogy az európai államok milyen jogforrási szinten lévő szabályban rendelkeznek a kormány működéséről, azon belül is az ülések dokumentálásáról.

1.1. Néhány uniós tagállam alkotmánya kifejezetten említi, hogy a kormányülésen jegyzőkönyv készül. A finn alkotmány 60. cikk (2) bekezdése alapján a kormányülésen részt vevő miniszterek felelősek az üléseken hozott döntésekért, kivéve, ha a miniszter az elfogadott határozattal nem értett egyet, és ezt a tényt a jegyzőkönyvbe felvette. Ennél is részletesebben rendelkezik a svéd alkotmány VII. fejezet 6. cikke, amely egyrészt megköveteli, hogy a kormány üléseiről jegyzőkönyv készüljön, másrészt előírja, hogy az ülésen elhangzott különvéleményt a jegyzőkönyvnek tartalmaznia kell.

1.2. A vizsgált országok egy részében a kormány működéséről és az ügyrendi szabályok megalkotásáról az alkotmány rendelkezik, de az alkotmányos felhatalmazó szabály végrehajtására hozott jogszabályok rendezik részletesen a kormányülések rendjét és az ott elhangzottak rögzítését.

A német szövetségi alkotmány 65. cikkének utolsó mondata szerint „a szövetségi kancellár a szövetségi kormány ügyeit a szövetségi kormány által meghatározott és a szövetségi elnök által jóváhagyott ügyrend alapján intézi”. E felhatalmazás nyújt lehetőséget arra, hogy a szövetségi

kormány ügyrendjében rendezze a kormányülések rendjét és az ott elhangzottak rögzítését. Az ügyrend 27. § (1) bekezdése kimondja, hogy a szövetségi kormány üléséről feljegyzést kell készíteni. [Geschäftsordnung der Bundesregierung (GMBI. S. 137)]

A görög alkotmány 81. cikk (1) bekezdése is továbbdelegálja a kormány működéséről való döntés jogát. E felhatalmazás alapján hozott 63/2005. számú kormányrendelet 7. és 8. cikkei rendelkeznek arról, hogy kormányülésről készült összefoglalónak tartalmaznia kell a kormányülés helyét, időpontját, az ülésen résztvevők nevét, a kormány tagjai által benyújtott javaslatok, jelentések rövid leírását, és az azzal kapcsolatban elhangzott miniszteri álláspontokat, továbbá a kormány döntését a szavazati arányokkal együtt.

A lengyel alkotmány 146. cikk (4) bekezdés *l)* pontja alapján az „Alkotmány és a törvényben meghatározott elvek szerint és mértékben a Minisztertanács különösen: [...] *l)* meghatározza saját szervezetét és munkarendjét. Ugyanezen bekezdés *a)* pontja szerint a Minisztertanács biztosítja a törvények végrehajtását. A Minisztertanácsról szóló 1996-ban elfogadott törvény 22. cikke arra kötelezi a Minisztertanácsot, hogy az ülései tárgyról és az ott elfogadott döntésekről tájékoztassa a közvéleményt. E törvény keretei között értelmezendő a 2002-ben elfogadott kormányügyrend, amelynek 37. § (1) bekezdése a minisztertanácsi üléseket követően az ott készült hangfelvétel alapján jegyzőkönyv készítését írja elő, amely egyrészt az ülésen elhangzottakat, másrészt az ott elfogadott valamennyi döntést rögzíti.

1.3. A vizsgált alkotmányok jelentős részében a kormányülés kifejezés különböző szövegösszefüggésben jelenik meg, de többségükben közös vonás, hogy az alkotmány csupán említi azt. A litván alkotmány 95. cikk (1) bekezdése hangsúlyozza, hogy a Litván Köztársaság Kormánya ülésein dönt az államigazgatás ügyeiben, és hogy az Állami Főszámvevő jogosult részt venni ezeken az üléseken. A szlovák alkotmány 118. cikke a kormány határozatképességéről tartalmaz rendelkezést, a holland alkotmány 45. cikk (3) bekezdése pedig a következőképpen utal a kormányülésekre: „[a] Minisztertanács megtárgyalja és meghatározza az általános kormányzati politikát és gondoskodik ezen politika egységéről”.

A magyar Alkotmány a cseh alkotmány 77. cikk (1) bekezdésével és a lett alkotmány 60. cikkével megegyezően csupán arról rendelkezik, hogy a Kormány üléseit a miniszterelnök vezeti [37. § (1) bekezdés].

1.4. Attól függően, hogy az egyes alkotmányok milyen részletesen rendezik a kormányülések dokumentálását, a következő megállapítások tehetők. Ha az alkotmány a kormányülés tényére történő utaláson túl az ott elhangzottak rögzítéséről is rendelkezik, mint például a svéd és a finn alkotmány, akkor ez az alkotmányos parancs behatárolja a jogalkotónak a kormányülések szabályozását érintő mozgásterét.

Az 1.2. pontban felsorolt esetekben az alkotmány felhatalmazást ad a kormányügyrend megalkotására, ezért a kormány köteles megalkotni a működésére vonatkozó szabályokat. Ezeknek a szabályoknak összhangban kell lenniük a magasabb szintű jogszabályokkal, mindenekelőtt az alkotmány rendelkezéseivel. Így például a német szövetségi kormány ügyrendje is a német alkotmány 5. cikk (1) bekezdésében biztosított tájékozódáshoz való jog, és e jog végrehajtására elfogadott információszabadságról szóló törvény keretei között értelmezendő. [Informationsfreiheitsgesetz (BGBl. I S. 2722)]

Az 1.3. pontban hivatkozott jogrendekben az alkotmány a kormány működésével kapcsolatos szabályozás mellőzésével engedi át a részletszabályok megalkotásának a jogát törvényhozási tárgyak esetén a törvényhozás, – saját működésére vonatkozóan – pedig a kormány számára. Megállapítható, hogy ilyenkor a törvényhozás az alkotmány egyéb, elsősorban az információszabadságot biztosító rendelkezésének végrehajtására hoz törvényt a kormányzati dokumentumok tartalmáról, nyilvánosságáról. A kormány működéséről más tekintetben az adott kormány ügyrendje határoz. [Lásd például Hollandiában (Dutch Government Information Act; Wet openbaarheid van bestuur, Stb. 31-10-1991, 703 és Rules of procedure of the Council of Ministers, Reglement van orde van de ministerrad); és Szlovákiában (Act on Freedom of Information, 211/2000 Z.z. Zákon zo 17. mája 2000 o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) és Rules of procedure of the Slovak government, Rokovací poriadok vlády Slovenskej republiky). Az Egyesült Királyságban a Freedom of Information Act (2000, c.36) és emellett az Open Government Code of Practice of Access to Government Information rendelkezik a kabinetülések dokumentálásáról és e dokumentumokhoz való hozzáféréseiről.]

A magyar Alkotmány ez utóbbi rendszerekhez hasonlóan delegálja a szabályozást kizárólagos törvényhozási tárgyak esetén az Országgyűlésre, a kormány működését érintő részletszabályok vonatkozásában a kormányra.

2. Az Alkotmánybíróság áttekintette a rendszerváltozást követő magyar kormányok üléseinek dokumentációjával kapcsolatos rendelkezéseket és az azok alapján kialakult joggyakorlatot.

Az 1990-es szabad parlamenti választásokat követően hivatalba lépett kormány által kiadott ideiglenes ügyrend alapján 1990 és 1992 közötti időszakban a kormányülésekről szó szerinti jegyzőkönyv és összefoglaló készült. Az összefoglalónak tartalmaznia kellett a jelen lévők névsorát, az előterjesztések címét, a hozzászólók nevét, a szavazás esetén ennek tényét és számszerű arányát, valamint a döntést. [1006/1990. (VII. 17.) Korm. határozat 29–31.] Az ideiglenes ügyrendet hatályon kívül helyezte 1025/1991. (VI. 25.) Korm. határozat változatlanul fenn tartotta a szó szerinti jegyzőkönyvezést és az összefoglaló készítésének rendjét, a 1025/1992. (V. 5.) Korm. hatá-

rozat viszont úgy módosította az ügyrendet, hogy 1992. május 5-től csak tartalmi összefoglaló készült a kormány üléseiről. A jelen ügyben vizsgált Ügyrend visszaállította a szó szerinti jegyzőkönyvezést úgy, hogy e célra hangfelvétel rögzítését írta elő. 1995–1996-ban ilyen felvétel nem készült, mert az Ügyrendet megváltoztató 1070/1995. (VII. 29.) Korm. határozat kizárólag az összefoglaló készítésének a kötelezettségét tartotta fenn, a kormányülésen elhangzottakról való hangfelvétel-készítés kötelezettségét hatályon kívül helyezte. Az 1035/1996. (IV. 24.) Korm. határozat ismét kötelezővé tette a kormányülésen elhangzottak hangfelvételre rögzítését. Az 1090/1998. (VII. 15.) Korm. határozat viszont úgy módosította az Ügyrendet, hogy 1998. július 15-e és 2002. június 8-a között a Miniszterelnöki Hivatalnak sem hangfelvételt, sem szó szerinti jegyzőkönyvet nem kellett készítenie a kormány üléseiről, és a tanácskozáson elhangzó hozzászólások tartalmi összefoglalását sem kellett, hogy tartalmazza az összefoglaló. Az Ügyrend legutóbbi módosítása eredményeképpen, 2002 júniusától a kormány üléseiről összefoglaló és az ülés szó szerinti jegyzőkönyvéül szolgáló hangfelvétel készül. Az összefoglalók eredeti példányait és a hangfelvételeket a Miniszterelnöki Hivatal őrzi, nem selejtezhető, és a kezelésükre a köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény és a Titoktv. rendelkezései alkalmazandók.

A fentiekből jól látható, hogy az elmúlt több, mint másfél évtized során a kormányok saját belátásuk szerint, rendszeresen módosították az üléseken elhangzottak rögzítésére és a kormányülések iratainak kezelésére vonatkozó szabályokat. Ezek a változtatások esetlegesek voltak, ezért az ülések dokumentálására vonatkozó, következetesen érvényesülő gyakorlat nem alakult ki.

3.1. Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 49. § (1) bekezdése szerint, ha az Alkotmánybíróság hivatalból, illetőleg bárki indítványára azt állapítja meg, hogy a jogalkotó szerv a jogszabályi felhatalmazásból származó jogalkotói feladatát elmulasztotta és ezzel alkotmányellenességet idézett elő, a mulasztást elkövető szervet – határidő megjelölésével – felhívja feladatának teljesítésére. A jogalkotói mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség az Alkotmányból akkor vezethető le közvetlenül – az erre irányuló, konkrét jogszabályi felhatalmazáson alapuló jogalkotói kötelezettség nélkül is – ha valamely alkotmányos alapjog érvényesülése vagy biztosítása ezt feltétlenül, kényszerítően megköveteli. [29/1999. (X. 6.) AB határozat, ABH 1999, 294, 299.]

Az Alkotmány 8. § (2) bekezdésének első fordulata alapján a Magyar Köztársaságban az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Az alapjogokkal való összefüggés ugyanakkor nem minden esetben követel törvényi szintű szabályozást, de „valamely alapjog tartalmának meghatározása és lényeges garanciáinak megállapítása csakis törvényben történhet,

törvény kell továbbá az alapjog közvetlen és jelentős korlátozásához is”. [Először 64/1991. (XII. 17.) AB határozat; ABH 1991, 297, 300.]

A kormányülések dokumentáltsága (még inkább annak hiánya) több alapjogot érint. Az indítványozók ezek közül az Alkotmány 61. § (1) bekezdését nevesítik. Az Alkotmány 61. § (1) bekezdése alapján mindenkinek joga van arra, hogy a közérdekű adatokat megismerje és terjessze. A közérdekű adatokhoz való szabad hozzáférés teszi lehetővé az állam polgárai számára a választott népképviselői testületek, a végrehajtó hatalom, a közigazgatás és az igazságszolgáltatás működése jogszerűségének és hatékonyságának ellenőrzését. A nyilvánosság a közhatalom demokratikus működésének próbája. A közérdekű információk megismerhetősége garantálja a közügyek intézésének áttekinthetőségét. A közügyek bonyolultsága miatt a közhatalmi döntéshozatalra, az ügyek intézésére gyakorolt ellenőrzés és befolyás azonban csak akkor lehet hatékony, ha az illetékes szervek felfedik a szükséges információkat. [32/1992. (V. 29.) AB határozat, ABH 1992, 182, 183–184.]

Az Alkotmánybíróság a korábbi határozataiban foglaltakat fenntartva jelen döntésben azt hangsúlyozza, hogy a közhatalmat gyakorló intézmények mellett az állami költségvetésből részesülő más intézmények is kötelesek működésüket kellőképpen dokumentálni: a közfeladat ellátásával kapcsolatos tevékenységüket érintő információkat mindenekelőtt le kell jegyezniük, azaz rögzíteniük kell a közérdekű adatokat.

A magyar alkotmányos rendszerben a kormány egyrészt politikai, kormányzati szerepet tölt be, másrészt a közigazgatás központi szerve. Ülésein – mindkét funkciójából adódóan – az ország életét nagyban befolyásoló közhatalmi, politikai döntések születnek. Egy demokratikus jogállamban a polgároknak joguk van arra, hogy az életükre alapvetően kiható döntéseket, az azokat alátámasztó indokokat és a döntéshozatalban részt vevők szakmai álláspontjait (esetleges ellenvéleményeiket) – akár késleltetetten is – megismerjék. A kormányüléseken elhangzottak lejegyzéséről való döntés ezért egyszersmind a közérdekű információk rögzítéséről szóló döntés és a későbbi kutathatóság előfeltétele.

Az Alkotmány 37. § (1) bekezdésének első fordulata szerint a miniszterelnök vezeti a kormány üléseit. Ezenkívül az Alkotmány nem nevesíti a kormányüléseket. Az Alkotmány 35. § (2) bekezdése és a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (a továbbiakban: Jat.) 46. § (1) bekezdése alapján a határozati formában elfogadott Ügyrend V. fejezete rendelkezik arról, hogy a kormány az üléseiről milyen típusú információkat köteles rögzíteni. Az Ügyrend 83. pontja összefoglaló készítését és a szó szerinti jegyzőkönyv alapjául szolgáló hangfelvétel rögzítését követeli meg. A 84. pont alapján a kormány üléséről szóló összefoglaló a jelenlevők névsorát, az előterjesztések címét, a hozzászólók nevét, szavazás esetén ennek tényét és számszerű arányát, a koalíciós egyetértési jogot gyakorló kor-

mánytag esetleges ellenvéleményére való utalást, valamint a döntést tartalmazza. Jelenleg a kormány határoz tehát arról, hogy milyen mélységben rendeli el a kormányülésen megjelenő álláspontok rögzítését.

A Jat. 46. § (1) bekezdése alapján elfogadott kormányhatározat az állami irányítás egyéb jogi eszköze, vagyis olyan nem jogszabályi jogforrás, amely nem közvetlenül a jogalanyokat, hanem kizárólag az adott szervezetet, jelen esetben a kormányt kötelező rendelkezést tartalmaz. A kormány határozatát – az Alkotmány keretein belül – bármikor módosíthatja. Abban az esetben, ha a kormány az üléseiről szóló összefoglaló kötelező tartalmi kellékeit és/vagy az ülésen elhangzottakat rögzítő hangfelvételre vonatkozó szabályokat úgy állapítja meg, hogy az nem tesz eleget az Alkotmány 61. § (1) bekezdésének, a kormányhatározat utólagos alkotmányossági vizsgálata keretében teremthető meg az összhang az Alkotmánnyal. Egy ilyen utólagos vizsgálat azonban nem alkalmas arra, hogy a kormányülések rögzítésének elmaradását követően a tanácskozáson elhangzottak tartalmát rekonstruálja. Hiányos vagy más módon elégtelen szabályozás esetén nem történik meg a kormányülések megfelelő dokumentálása, ami pedig utólag nem orvosolható jogsérelmet okoz.

Az a lehetőség, hogy a kormány rövidebb-hosszabb ideig nem rögzíti a közérdekű információkat, ellehetetlenítve ezzel az információs szabadságot, közvetlenül és jelentősen korlátozza az Alkotmány 61. § (1) bekezdésében biztosított közérdekű adatok megismerésének jogát. Következésképpen, a kormány tanácskozásáról készült összefoglalók, jegyzőkönyvek tartalmára, valamint az ülésen készült hangfelvétel kezelésére vonatkozó szabályok az Alkotmány 8. § (2) bekezdéséből következően törvényhozási tárgyak. A kormányülések dokumentálásáról ezért nem dönthet a kormány, az Országgyűlésnek törvényben kell megállapítania azokat a szabályokat, amelyek alapján a kormány jegyzőkönyvet, de legalábbis tartalmi összefoglalót készít az ülésein elhangzottakról.

3.2. A kormányülésekre vonatkozó dokumentálási kötelezettség az Alkotmány 8. § (2) bekezdése és a 61. § (1) bekezdése mellett következik az Alkotmány 2. § (1) és a 39. § (1) és (2) bekezdéseiből is. Az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében megfogalmazott jogállamiság követelménye alapján „csak az eljárási normák betartásával működnek alkotmányosan a jogintézmények”. [9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 59, 65.] Vagyis csak az Alkotmány és az alkotmányos jogszabályoknak megfelelő, formalizált szabályok szerinti közhatalmi döntéshozatal felel meg az Alkotmány 2. § (1) bekezdésének. A végrehajtó hatalmat gyakorló kormány felelősséggel tartozik azért, hogy a köz érdekében végzett tevékenysége, a döntéshozatal folyamata és a meghozott döntések megfelelnek e követelménynek. Ez a felelősség a parlamentáris kormányformából következően elsősorban az Országgyűléssel szemben jelenik meg. A testületi felelősséget nevesíti az Alkotmány 39. § (1) bekezdése, az egyes kormánytagok felelősségét pedig az Alkotmány 39. § (2) bekezdése.

Az Alkotmánybíróság megállapította: az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet idézett elő azzal, hogy nem szabályozta törvényben a kormányülések tartalmi dokumentálásának rendjét. Az Alkotmánybíróság felhívja az Országgyűlést, hogy 2006. december 31-ig törvényben tegye kötelezővé a kormány számára, hogy megfelelő módon rögzítse az ülésein elhangzottakat.

Mindez nem érinti a kormány ügyrendalkotási autonómiáját, azaz a saját működésére vonatkozó részletszabályok kidolgozásának lehetőségét. Jelen határozat kifejezetten a kormány döntési folyamatának a lényegét érintő dokumentálással kapcsolatban állapít meg törvényalkotási kötelezettséget.

IV.

1. Az Alkotmánybíróság a következőkben az államtitokkörü jegyzék 13. pontja második fordulatának alkotmányosságát vizsgálta, amely alapján törvényes eljárás keretében államtitokká minősíthető a kormány és az ügyrendje alapján létrehozott testületek üléseiről készült összefoglaló, emlékeztető vagy jegyzőkönyv.

Az egyik indítvány szerint e rendelkezés sérti a közérdekű adatok megismerhetőségéhez és terjesztéséhez való alapvető jogot. Az indítványozók úgy vélik, a szabály diszkrecionális jogkörbe utalja a kormány és az ügyrendje alapján létrehozott testületek üléseiről készült összefoglaló, emlékeztető és jegyzőkönyvek titkosítását, amikor az üléseken elhangzó információ tartalmára való tekintet nélkül teszi lehetővé a titkosítást.

A kérelmezők azt követően fordultak az Alkotmánybírósághoz, hogy az Országgyűlés az 1999. évi CXIII. törvénnyel a Titoktv. 3. § (1) bekezdését kiegészítette a „továbbá a Kormány és az ügyrendje által létrehozott testület zavartalan működéséhez fűződő érdekeit” szövegrésszel, az államtitokkörü jegyzék 13. pontját pedig úgy módosította, hogy államtitokká minősíthető legyen a kormány és az ügyrendje alapján létrejött testületek üléseiről készült összefoglaló, emlékeztető vagy jegyzőkönyv. E törvénymódosítást megelőzően a 13. pont alapján a kormány és az ügyrendje alapján létrehozott testületek működése során keletkező azok az adatok voltak államtitokká minősíthetők, amelyek az államtitokkörü jegyzék valamely pontja alá tartoztak.

A 2003. évi LIII. törvény hatályon kívül helyezte az 1999. évi CXIII. törvény által a Titoktv. 3. § (1) bekezdésébe beiktatott szövegrészt, az államtitok fogalmában meghatározott védendő értékek sorából kikerült „a Kormány és az ügyrendje alapján létrehozott testület zavartalan működéséhez fűződő” érdek, azt ma már szolgálati titokként védi a Titoktv. Az államtitokkörü jegyzék 13. pontját azonban a törvénymódosítás változatlanul hagyta.

2. Alkotmányossági vizsgálata során az Alkotmánybíróság arra a kérdésre kereste a választ: összeegyeztethető-e az Alkotmány 61. § (1) bekezdésével, hogy az államtitokkörü jegyzék 13. pontjának második fordulata lehetővé teszi a kormány és az ügyrendje alapján létrejött testületek üléseiről készült összefoglaló, emlékeztető vagy jegyzőkönyv államtitokká minősítését, és ezzel azok legfeljebb ötven évre történő titkosítását.

2.1. A közügyek intézésének áttekinthetőségét és ellenőrizhetőségét a közérdekű információk megismerhetősége garantálja. A közérdekű információk birtokában lehetünk képesek a közhatalom, ezen belül a végrehajtó hatalom működésének jogszerűségét és hatékonyságát megfelelő módon ellenőrizni. A végrehajtó hatalom számára az Alkotmány 35. §-ában biztosított hatáskörök teljességét a kormány gyakorolja. Különösen fontos tehát a közérdekű adatok megismeréséhez való alapvető emberi jog érvényesülése a kormányzati munka felülvizsgálatában. Nem képzelhető el a közügyekről folyó érdemi vita a kormány kezelésében lévő releváns közérdekű információk ismerete nélkül.

Az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése is szorgalmazza a kormányzati dokumentumok lehető legnagyobb mértékű nyilvánosságát, pontosabban azt, hogy „néhány elkerülhetetlen kivételtől eltekintve, az állampolgárok megismerhessék a kormányzati dokumentumokat” különös tekintettel arra, hogy „a parlamenti demokrácia csak akkor működhet megfelelőképpen, ha az állampolgárok és választott képviselőik teljes körűen informáltak” [az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének 854 (1979) ajánlása]. Az ajánlás indokolásában a következőképpen fogalmaz a Közgyűlés: „Csak egy informált társadalom lehet demokratikus társadalom. Ebből következik, hogy egy demokratikus társadalomban a kormány politikáját és annak megvalósítása módját érintő informáltság nemcsak egyéni jog, hanem a kormánynak is kötelessége a közvélemény tájékoztatása”. A Miniszteri Bizottság hivatalos dokumentumokhoz való hozzáféréseiről szóló (2002) 2. számú ajánlása annak érdekében, hogy a közvélemény tájékozott módon vehessen részt a közügyek megvitatásában, hogy a korrupció kockázata csökkenjen és hogy erősödjön a kormányzati intézményekbe vetett bizalom, egy minimum követelményszintet megjelenítő listát tett közzé. Ez alapján fő szabály szerint kérésre bárki hozzáférhet a hatóságok birtokában lévő hivatalos dokumentumokhoz, mely alól bizonyos esetekben kivétel tehető. A kivételeket azonban jogszabálynak kell megállapítania. A nyilvánosságot korlátozó indoknak emellett szükségesnek kell lennie egy demokratikus társadalomban és a korlátozás mértékének arányban kell állnia az ajánlásban felsorolt védendő érdekekkel. Az ajánlás IV.1.x. pontja alapján ilyen védendő érdek a hatóságok vagy a hatóságok egymás közötti bizalmas tanácskozása a döntések előkészítése során. Az Európa Tanács tagállamaiban az aktanyilvánosság követelménye ezért nem vonatkozik a belső használatra szánt munkaanyagokra, emlékeztetőkre, tervezetekre, javaslatokra.

[Lásd erről 34/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 175, 190–191.; 655/B/1995. AB határozat, ABH 1997, 604, 607.]

2.2. A választott testületek és azok bizottságainak üléseivel ellentétben a kormányülés a hatályos magyar szabályok szerint nem nyilvános. Ennek egyrészt az a célja, hogy a kormány tagjai szabadon és részletekbe menően vitázhassanak az egyes előterjesztésekről és az ülésen felmerülő politikai, gazdasági, társadalmi kérdésekről. A kormány üléseit a miniszterelnök vezeti [Alkotmány 37. § (1) bekezdés], és a miniszterelnökön keresztül érvényesül a kormány Országgyűléssel szembeni felelőssége [Alkotmány 39/A. §]. A kormány hatásköreit a miniszterelnök vezetésével testületként gyakorolja. A kormány politikájának egységességét kérdőjeleznék meg, ha az ülések és az ott elhangzó ellentétes vélemények folyamatosan és kivétel nélkül nyilvánosságot kapnának.

Emellett, az ország életét befolyásoló fontos politikai és gazdasági döntések későbbi végrehajtását gyakran lehetetlené tennék, ha a kormányülésen megtárgyalandó tervezett lépések a döntéshozatal előtt nyilvánosságot kapnának. Annak is lehet méltányolható indoka, ha a kormány egy korábbi ülésén elfogadott döntés nyilvánosságra hozatalát későbbi időpontra halasztja, elkerülendő, hogy a tervezett intézkedések bevezetése előtt meghiúsuljon a kormányzati politika végrehajtása.

Végül, a nyilvánosságnak a kormányülésről való kizárása elősegítheti, hogy az ülésen elhangzó felszólalások ne váljanak kortesbeszéddé, azaz ne a választópolgárok számára közvetítsenek politikai üzeneteket.

2.3. A zárt üléseken a kormányzati döntéshozatal folyamatáról dokumentáció készül. Az ilyen dokumentáció (összefoglaló, emlékeztető, jegyzőkönyv) különféle adatokat tartalmaz. Van köztük olyan közérdekű adat, amely esetében az átmeneti nyilvánosságkorlátozás sem elfogadható, (ilyen például – tipikus esetben – az ülés napirendje, a döntéshozatalban részt vevők neve, a meghozott döntések stb.). Ezek egy részének elektronikus úton való közzétételére az elektronikus információszabadságról szóló 2005. évi XC. törvény és az ahhoz kapcsolódó, általános közzétételi listát tartalmazó melléklet kötelez. A melléklet II. 8. pontja alapján a közfeladatot ellátó szerv (a változásokat követően azonnal) köteles az interneten közzétenni a testületi szerv döntései előkészítésének rendjét, az állampolgári közreműködés (véleményezés) módját, eljárási szabályait, a testületi szerv üléseinek helyét, idejét, továbbá nyilvánosságát, döntéseit, ülésének jegyzőkönyveit, illetve összefoglalóit, valamint a testületi szerv szavazásának adatait, ha ezt jogszabály nem korlátozza.

[Jelenleg a kormány – többek között – a www.meh.hu honlapon keresztül tájékoztatja a közvéleményt az ülésein elhangzottakról. Itt teszi közvé a Miniszterelnöki Hivatal a kormányülések időpontját, a résztvevők listáját és a kormány döntéseit. Emellett, a kormányüléseket követő sajtótájékoztatók írásos anyaga érhető el a honlapon.]

Emellett, a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény

(a továbbiakban: Avtv.) 20. § (1) bekezdése alapján bárki benyújthatja a közérdekű adat megismerésére vonatkozó igényét. Az igény teljesítésének megtagadásáról, annak indokaival együtt, nyolc napon belül értesíteni kell az igénylőt. Ezt követően az igénylő a bírósághoz fordulhat. A bíróság előtt a megtagadás jogszerűségét és megalapozottságát az adatot kezelő szerv köteles bizonyítani [Avtv. 20. § (6) bekezdés, 21. § (1), (2) bekezdések].

2.4. A kormányülésen elhangzottakat rögzítő dokumentumok (összefoglalók, emlékeztetők, jegyzőkönyvek) tartalmazhatnak olyan információt, amelynek titkosítása alkotmányosan nem kifogásolható. Jogrendszerünk ma több lehetőséget biztosít arra, hogy a kormányülést rögzítő iratokba foglalt közérdekű adatok egy része a stabil kormányzás érdekében ne legyen azonnal megismerhető.

Az Avtv. 19/A. § (1) bekezdése alapján a döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített, a döntés megalapozását szolgáló adat a keletkezésétől számított tíz évig nem nyilvános. Az Avtv. alapján azonban a döntés előkészítése során keletkezett és/vagy a döntést megalapozó adat megismerését a kezelő szerv vezetője engedélyezheti. Az igény abban az esetben utasítható el, ha az adat megismerése a szerv törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, így különösen az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné [Avtv. 19/A. § (1)–(3) bekezdések].

A Titoktv. 4. § (1) bekezdése alapján – többek között – a Kormány ügyrendje szerint működő testület vezetője szolgálati titokká minősítheti azt a szolgálati titokkörbe tartozó adatot, amelynek az érvényességi idő lejártá előtti nyilvánosságra hozatala, jogosulatlan megszerzése és felhasználása, illetéktelen személy részére hozzáférhetővé tétele, továbbá az arra jogosult részére hozzáférhetetlenné tétele sérti vagy veszélyezteti az állami vagy közfeladatot ellátó szerv működésének rendjét, akadályozza a feladat- és hatáskörének illetéktelen befolyástól mentes gyakorlását, és ezáltal közvetve a Magyar Köztársaság törvényben meghatározott érdekeit hátrányosan érinti. A szolgálati titok érvényességi ideje az adat minősítésétől számított legfeljebb húsz év lehet. A kormány zavartalan működése érdekében tehát szolgálati titokká minősíthetőek azok az egyébként közérdekű adatok, amelyek nem érintenek a Titoktv. 3. § (1) bekezdésében szereplő, államtitokként védendő érdeket (honvédelmi, nemzetbiztonsági, bűnüldözési, bűn megelőzési, központi pénzügyi, külügyi vagy nemzetközi kapcsolatokkal összefüggő, továbbá igazságszolgáltatási érdeket). Amennyiben ezen érdekek védelme érdekében szükséges, a Titoktv. 3. § (1) bekezdése és az államtitokkörüli jegyzék 13. pontja alapján minősíthetőek államtitokká az összefoglalóban, emlékeztetőben, jegyzőkönyvben foglalt adatok.

2.5. Bizonyos tárgyak államtitokkörbe való felvétele mindenképpen az Alkotmány 61. § (1) bekezdésében biz-

tosított közérdekű adatok megismeréséhez fűződő jog közvetlen és jelentős korlátozását jelenti.

Az állam abban az esetben korlátozhatja az alapjogokat, ha a legitim cél védelme más módon nem érhető el. „Az alapjog korlátozásának alkotmányosságához tehát szükséges, hogy a korlátozás megfeleljen az arányosság követelményeinek: az elérni kívánt cél fontossága és az ennek érdekében okozott alapjogsérelem súlya megfelelő arányban legyenek egymással. A törvényhozó a korlátozás során köteles az adott cél elérésére alkalmas legenyhébb eszközt alkalmazni.” (Összefoglalóan: 879/B/1992. AB határozat, ABH 1996, 401.)

Jelen ügyben is a korlátozó szabályozásnak a cél elérésére való alkalmassága, továbbá szükségessége és arányossága vizsgálendő. A „közérdekű adatok nyilvánosságának korlátozása csak akkor alkotmányos, ha az nem csupán formális szempontokon nyugszik, hanem a korlátozással szemben tartalmi követelmények is érvényesülnek, s a korlátozás addig marad fenn, amíg azt a tartalmi követelmények indokolják”. [12/2004. (IV. 7.) AB határozat, ABH 2004, 217, 226.] Tartalmi követelmény, hogy az információszabadság korlátozásának kényszerítő oka legyen, és a korlátozás mértéke az elérendő céllal arányban álljon.

Jelen ügyben az alapjog-korlátozás – törvényben meghatározott – legitim indoka az, hogy a kormányüleésekről készült dokumentumoknak a honvédelmi, nemzetbiztonsági, bűnüldözési, bűnmegelőzési, központi pénzügyi, külügyi, nemzetközi kapcsolatokkal összefüggő és az igazságszolgáltatási érdeket közvetlenül sértő vagy veszélyeztető adatai csak késleltetetten, egy bizonyos idő elteltével legyenek megismerhetők.

A 2003. évi LIII. törvény hatálybalépésével a Titoktv. 3. § (1) bekezdésében az államtitok fogalmában meghatározott védendő értékek sorából kikerült „a Kormány és az ügyrendje alapján létrehozott testület zavartalan működéséhez fűződő” érdek. Ez azt jelenti, hogy jelenleg a Titoktv. 3. § (1) bekezdése és az államtitokkörüli jegyzék 13. pont második fordulata alapján akkor minősíthető államtitokká a kormány és az ügyrendje alapján létrehozott testület üléséről készült összefoglalóban, emlékeztetőben vagy jegyzőkönyvben foglalt adat, ha arról törvényes minősítési eljárás keretében a minősítő megállapította: nyilvánosságra hozatala vagy illetéktelen személy tudomására hozatala közvetlenül sérti vagy veszélyezteti az imént felsorolt, államtitokként védendő érdekeket.

Az államtitokkörüli jegyzék 13. pontjának második fordulata alapján nem a kormányüleésekről szóló összefoglalók, emlékeztetők, jegyzőkönyvek egésze titkosítható tehát, hanem csak azok az adatok, amelyek esetében teljesül a Titoktv. 3. §-ában foglalt valamennyi feltétel. Ilyen körülmények között az államtitokkörüli jegyzék 13. pontjának vizsgált része nem tekinthető a közérdekű adatok megismeréséhez való jog szükségtelen korlátozásának.

Valamely adat államtitokká minősítésének jogszerűségét az adatvédelmi biztos vizsgálhatja. Ha az adat minősítését indokolatlannak tartja, a minősítőt annak megváltoz-

tatására vagy a minősítés megszüntetésére szólítja fel. A felszólítás megalapozatlanságának megállapítása iránt a minősítő bírósághoz fordulhat [Avtv. 26. § (5) bekezdés].

Emellett, a IV. 2.3. pontban kifejtettek szerint bárki kérheti a kormánytól a közérdekű adatok megismerhetővé tételét. Ha a kormány az igényt azon az alapon tagadja meg, hogy a kért adat államtitok, és ezért az igénylő által meg nem ismerhető, akkor a bíróság előtt a kormány köteles bizonyítani érveinek jogszerűségét és megalapozottságát.

Az adatvédelmi biztos felszólítása alapján indult és a közérdekű adatot igénylő által indított perben is a bíróság jogosult dönteni abban a kérdésben, hogy a kérdéses adat minősítése az Alkotmánynak és az alkotmányos jogszabályoknak megfelelően történt-e. Egyes közérdekű adatok államtitokká minősítésének indokoltságát az Alkotmánybíróság nem vizsgálhatja, az ugyanis az Avtv. 21. § és 26. §-ai alapján a bíróság feladata. Az államtitokká minősítés tartalmi indokoltsága törvényi követelmény, ezért annak felülvizsgálata során a bíróság is tartalmi kontrollt végez. [A szolgálati titokkal kapcsolatban lásd 12/2004. (IV. 7.) AB határozat, ABH 2004, 217, 224.]

Minthogy az Avtv. több garanciát tartalmaz a kormányülésről készült összefoglaló, emlékeztető vagy jegyzőkönyv jogszerűtlen államtitokká minősítésének elkerülésére, az államtitokkörüli jegyzék 13. pont második fordulata nem korlátozza aránytalan módon az Alkotmány 61. § (1) bekezdését. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság az államtitokkörüli jegyzék 13. pontja, „valamint az e testületek üléseiről készült összefoglaló, emlékeztető vagy jegyzőkönyv” szövegrésze alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasította.

V.

Az indítvány benyújtását követően, az államtitokról és a szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény, valamint azzal összefüggésben más törvények módosításáról szóló 2003. évi LIII. törvény 2. §-a módosította a Titoktv. 3. § (1) bekezdését, és az indítványozó által kifogásolt, „továbbá a Kormány és az ügyrendje alapján létrehozott testület zavartalan működéséhez fűződő” szövegrész 2003. július 19. óta nem része a jogszabályszevegnek. Az indítványozó által sérelmezett jogszabályi szövegrész hatályon kívül helyezése miatt az Alkotmánybíróság a Titoktv. 3. § (1) bekezdés „továbbá a Kormány és az ügyrendje által létrehozott testület zavartalan működéséhez fűződő érdekeit” szövegrészenek alkotmányossági felülvizsgálatára indult alkotmánybírósági eljárást megszüntette. [Az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü. határozat 31. § a) pont (ABH 2003, 2065.)]

Az Alkotmánybíróság a rendelkező rész 1. pontjára tekintettel rendelte el a határozat Magyar Közlönyben való közzétételét.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Paczolay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 656/E/1999.

Az Alkotmánybíróság 33/2006. (VII. 13.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány, valamint mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megszüntetésére hivatalból indított eljárás alapján – *dr. Bihari Mihály* és *dr. Paczolay Péter* alkotmánybírók különvéleményével – meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság hivatalból megállapítja: az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet idézett elő azáltal, hogy nem biztosított törvényben a természetvédelmi területek védetté nyilvánításának esetére a tulajdonosoknak az Alkotmány 57. § (5) bekezdésével összhangban álló jogorvoslati lehetőséget.

Az Alkotmánybíróság felhívja az Országgyűlést, hogy jogalkotói feladatának 2007. március 31. napjáig tegyen eleget.

2. Az Alkotmánybíróság a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 3. §-a, 4. §-a, 15. §-a, 23. § (2) és

(4) bekezdései, 25. §-a, 26. § (2) bekezdése, 28. §-a, 29. § (3) bekezdése, 31. §-a, 32. §-a, 33. §-a és a 72. § (1) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

3. Az Alkotmánybíróság a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 23. § (2) és (4) bekezdései, valamint a 26. § (2) bekezdése alkotmányellenessége megállapítására és megsemmisítésére irányuló eljárást megszünteti.

4. Az Alkotmánybíróság a törvény rendelkezései módosítására irányuló indítványt visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az indítványozók panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Tvt.) alkalmazása ellen, és kérték „annak felülvizsgálatát; módosítását vagy végrehajtási utasítással az észlelt hiányosságok megszüntetését”. Az indítványozók előadták, hogy azért élnek panasszal a fenti törvény ellen, „mert a Kőszegi Tájvédelmi Körzetben a most folyó üzemtervezés során jutott tudomásukra, hogy valamennyi ott szereplő gazdasági rendeltetésű erdőt a törvényre hivatkozva ‘átírnak’ természetvédelmi rendeltetésűvé”. Az indítvány a Tvt. 3. § (1) bekezdése, 4. § e) és g) pontjai, 15. §-a, 25. §-a, 26. § (2) bekezdése, 28. §-a, 29. § (3) bekezdése, 32. §-a, 33. §-a, 68. §-a, valamint 72. § (1) bekezdése felülvizsgálatára, módosítására és kiegészítésére vonatkozó javaslatokat tartalmazott.

Az Alkotmánybíróság tájékoztatta az indítványozókat a beadvány hiányosságairól. Felhívta az indítványozókat arra, hogy az indítvánnyal csak abban az esetben tud foglalkozni, ha megjelölik a sérelmesnek tartott jogszabályhelyek vonatkozásában, hogy mely alkotmányos rendelkezés sérelmét milyen okból állítják, és határozott kérelmet kell benyújtani az általuk alkotmányellenesnek tekintett jogszabályi rendelkezések megsemmisítésére. Az indítványozók az Alkotmánybíróság felhívását követő beadványukban a Tvt. visszamenőleges hatályú részbeni megsemmisítését, és az „előidéztet alkotmányellenes helyzet megváltoztatásának előírását” kérték. Az indítványban megjelölték az Alkotmány azon rendelkezéseit, amelyekkel kapcsolatosan a támadott rendelkezéseket aggályosnak vélik, így az Alkotmány 2. § (1) bekezdését, 13. §-át, 14. §-át, valamint 57. § (1) és (5) bekezdését.

Az indítványozók sérelmezik, hogy a Tvt. 3–4. §-ai, 15. §-a, 28. §-a, 31–32. §-ai „minden előzetes eljárás nélkül újabb területekre terjeszti ki a védettséget és a már laza védettségű területeknél magasabb védettségű fokozatot áll-

lapít meg”. Az indítványozók véleménye szerint a Tvt. 4. § d) pontja értelmében és a 15. § (1) bekezdése alapján ez a törvényi védelem valamennyi erdőterületre kiterjeszhető, azonban ennek nem szab határt az erdő védelmére alkalmas minősége és az ország teherbíró képessége. Álláspontjuk szerint csak a valóban természeti értéket képező területekkel kellene, hogy foglalkozzon a Tvt.

Az indítványozók úgy vélik, hogy a jogbiztonság követelményét sértik a kifogásolt rendelkezések, továbbá sérül az Alkotmány 13. § (1) és (2) bekezdése, valamint a 14. §-a, amelyet álláspontjuk szerint a törvény teljesen figyelmen kívül hagyott.

Az indítványozók szerint jogbizonytalanságot eredményez a Tvt. 23. § (2) bekezdése is, mert a törvény erejénél fogva felsorolja a védelem alatt álló természeti képződményeket – erdőt is –, azonban a 23. § (4) bekezdésének előírása ellenére az erdők vonatkozásában a tulajdonosokat nem értesítették a jegyzék létéről. Az erdőtulajdonos csak az ingatlan-nyilvántartási határozatból értesülhet területe minőségi osztályának esetleges változásáról. A kezdeményezés tényéről nem értesítik az Alkotmány 57. § (1) és (5) bekezdése ellenére az érintett tulajdonost. Az indítványozók hivatkoztak az Alkotmánybíróság e tárgyban hozott 53/2002. (XI. 28.) AB határozatára. Álláspontjuk szerint problémájukat a különvéleményben foglaltak szerint kell megoldania: a természetvédelmi hatóságnak – az Alkotmány 57. § (5) bekezdésére tekintettel – a Tvt. 26. § (1) bekezdésének alkalmazásánál a törvényi védettség konkrét területen való fennállását közigazgatási megállapító határozatban kell megjelölnie.

Az eljárás során az Alkotmánybíróság megkereste a környezetvédelmi és vízügyi minisztert álláspontja kifejtésére.

II.

1. Az Alkotmány indítványban megjelölt rendelkezései:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

„13. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot.”

„14. § Az Alkotmány biztosítja az öröklés jogát.”

„57. § (1) A Magyar Köztársaságban a bíróság előtt mindenki egyenlő, és mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.

(...)

(5) A Magyar Köztársaságban a törvényben meghatározottak szerint mindenki jogorvoslattal élhet az olyan bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslati jogot – a jogviták ésszerű időn belüli elbírálásának érdekében, azzal

arányosan – a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadott törvény korlátozhatja.”

2. A Tvt. kifogásolt rendelkezései:

„3. § (1) A törvény hatálya kiterjed valamennyi természeti értékre és területre, tájra, továbbá a velük kapcsolatos minden tevékenységre, valamint a nemzetközi egyezményekből és együttműködésből fakadó természetvédelmi feladatokra, kivéve, ha nemzetközi egyezmény másként rendelkezik.

(2) A természetvédelemmel összefüggő e törvényben nem szabályozott kérdésekre, a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kt.) rendelkezéseit kell alkalmazni.

4. § E törvény alkalmazásában:

(...)

d) *természetközeli állapot*: az az élőhely, táj, életközösség, amelynek kialakulására az ember csekély mértékben hatott (természeteshez hasonló körülményeket teremtve), de a benne lejátszódó folyamatokat többségükben az önszabályozás jellemzi, de közvetlen emberi beavatkozás nélkül is fennmaradnak;

e) *védett természeti érték (természetvédelmi érték)*: e törvény vagy más jogszabály által védetté, fokozottan védetté nyilvánított – kiemelt természetvédelmi oltalomban részesülő – élő szervezet egyede, fejlődési alakja, szaka-sza, annak származéka, illetőleg az élő szervezetek életközösségei, továbbá barlang, ásvány, ásványtársulás, ősmaradvány;

(...)

g) *védett természeti terület*: e törvény vagy más jogszabály által védetté vagy fokozottan védetté nyilvánított (kiemelt természetvédelmi oltalomban részesülő) földterület;

(...)

„15. § (1) Természeti területnek minősül, ha a 4. § d) pontjában meghatározott feltételeknek megfelel:

a) az erdő, gyeperdő, nádas, művelési ágú termőföld;

b) a művelés alól kivettként nyilvántartott földterület, ha nem építmény elhelyezésére szolgál, vagy ha e törvény hatálybalépésekor, jogerősen jóváhagyott bányászati műszaki üzemi terv alapján nem áll bányaművelés alatt;

c) a mező- és erdőgazdasági hasznosításra alkalmatlan földterület.

(2) Az (1) bekezdés hatálya alá tarozó természeti területek jegyzékét a miniszter folyamatosan, de legkésőbb e törvény hatálybalépésétől számított 2 éven belül a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszterrel együttes rendeletben közzéteszi.”

A Tvt. 15. §-a az indítvány benyújtását követően (3) bekezdéssel egészült ki. A (3) bekezdés szövege a következő:

„(3) A (2) bekezdés szerint közzétett természeti terület kijelölésének tényét az ingatlan-nyilvántartásba fel kell jegyezni, a kijelölés feloldását követően a feljegyzést törölni kell. A feljegyzést, illetve annak törlését a felügyelőség hivatalból kezdeményezi.”

„23. § (...)

(2) E törvény erejénél fogva védelem alatt áll valamennyi forrás, láp, barlang, víznyelő, szikes tó, kunhalom, földvár. Az e bekezdés alapján védett természeti területek országos jelentőségűnek [24. § (1) bekezdés] minősülnek.

(...)

(4) A (2) bekezdés hatálya alá tartozó lápok, szikes tavak, kunhalmok és földvárak jegyzékét a miniszter a törvény hatálybalépésétől számított 3 éven belül közzéteszi és a jegyzéket évente felülvizsgálja. A jegyzék tájékoztató jellegű és nem érinti a (2) bekezdés alapján, e törvény hatálybalépésével bekövetkező védelmét.

(...)

A Tvt. 25. §-ának az indítvány benyújtásakor hatályos szövege:

„25. § (1) Védetté nyilvánításra bárki javaslatot tehet. A védetté nyilvánítás előkészítése hivatalból indul meg.

(2) Terület védetté nyilvánítását – helyi jelentőségű védett természeti terület kivételével – az igazgatóság készíti elő. Ha az előkészítés helyi jelentőségű védett természeti területté nyilvánításra irányul, a helyi védetté nyilvánítást előkészítő települési önkormányzati jegyzőnek, főjegyzőnek (a továbbiakban együtt: jegyző), a terület védetté nyilvánításának indokoltságát alátámasztó iratok megküldése mellett meg kell keresnie az igazgatóságot, hogy kívánja-e a terület országos jelentőségű védett természeti területté nyilvánítását.

(3) Az igazgatóság – a Minisztérium állásfoglalása alapján – a (2) bekezdés szerinti nyilatkozatát 60 napon belül megadja. Ha a terület országos jelentőségű védett természeti területté nyilvánítása indokolt, az igazgatóság a védetté nyilvánítás előkészítését hivatalból folytatja le.

(4) Természeti érték védetté, fokozottan védetté nyilvánítását a Minisztérium készíti elő.

(5) A (2)–(4) bekezdésben szabályozott előkészítés során meg kell vizsgálni a védetté nyilvánítás indokoltságát, a védelem céljainak megvalósításához szükséges intézkedéseket és a védelemhez szükséges feltételek, pénzügyi eszközök biztosíthatóságát, valamint a védelem várható következményét.

(6) A természeti terület védetté nyilvánításának előkészítése során az előkészítést végző – az érdekeltek álláspontjának megismerése érdekében – egyeztető megbeszélést és a szükséghez képest helyszíni szemlét tűz ki, amelyre – a kitűzött időpont előtt legalább 15 nappal – meghívja az (1) bekezdésben említett javaslattevőt, valamennyi érdekelt hatóságot, továbbá mindazokat, akikre a védetté nyilvánításból jogok vagy kötelezettségek hárulnak, illetőleg akik jogos érdekét a védetté nyilvánítás közvetlenül érinti. Jelentős számú érdekelt esetén a meghívás történhet hirdetménynek a helyi önkormányzat hirdetőtábláján történő kifüggesztésével vagy más, helyben szokásos módon történő közhírré tétele útján is.

(7) Az előkészítést végző az egyeztető tárgyalásról jegyzőkönyvet és összefoglalót készít, amelyet a védetté

nyilvánításra vonatkozó javaslattal együtt előterjeszt a védetté nyilvánításra jogosulthoz.

(8) Helyi jelentőségű védett természeti terület országos jelentőségűvé nyilvánítása esetén a (6)–(7) bekezdésben foglaltakat akkor kell alkalmazni, ha a védelmi előírások az e törvényben foglaltaknál, illetve korábbi önkormányzati rendeletben meghatározottaknál szigorúbb rendelkezéseket tartalmaznak.

(9) A 24. § (1) bekezdése alapján alkotott önkormányzati rendeletben, a felmentésre vonatkozó szabályok [24. § (3) bekezdés b) pont] alkalmazásával biztosítani kell a területen a védetté nyilvánítás előtt megkezdett közérdekű tevékenységnek – a közérdekű cél megvalósításához szükséges mértékű – folytatását.”

A Tvt. 25. §-ának az eljárás lefolytatásakor hatályos szövege:

„25. § (1) Védetté nyilvánításra bárki javaslatot tehet.

(2) Terület védetté nyilvánítását – helyi jelentőségű védett természeti terület kivételével – az igazgatóság készíti elő. Ha az előkészítés helyi jelentőségű védett természeti területté nyilvánításra irányul, a helyi védetté nyilvánítást előkészítő települési önkormányzati jegyzőnek, főjegyzőnek (a továbbiakban együtt: jegyző), a terület védetté nyilvánításának indokoltságát alátámasztó iratok megküldése mellett meg kell keresnie az igazgatóságot, hogy kívánja-e a terület országos jelentőségű védett természeti területté nyilvánítását.

(3) A helyi védetté nyilvánítás esetén a települési önkormányzat jegyzője, a fővárosban a főjegyző a védetté nyilvánító, illetve a védettség feloldásáról rendelkező önkormányzati rendeletet – nyilvántartási célból – hivatalból megküldi az érintett területen működő igazgatóságnak.

(4) Az igazgatóság – a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium (a továbbiakban: Minisztérium) állásfoglalása alapján – a (2) bekezdés szerinti nyilatkozatát 60 napon belül megadja. Ha a terület országos jelentőségű védett természeti területté nyilvánítása indokolt, a védetté nyilvánítás előkészítését az igazgatóság folytatja le.

(5) Természeti érték védetté, fokozottan védetté nyilvánítását a Minisztérium készíti elő.

(6) A (2)–(4) bekezdésben szabályozott előkészítés során meg kell vizsgálni a védetté nyilvánítás indokoltságát, a védelem céljainak megvalósításához szükséges intézkedéseket és a védelemhez szükséges feltételek, pénzügyi eszközök biztosíthatóságát, valamint a védelem várható következményét.

(7) A természeti terület védetté nyilvánításának előkészítése során az előkészítést végző – az érdekeltek álláspontjának megismerése érdekében – egyeztető megbeszélést és a szükséghez képest helyszíni szemlét tart, amelyre – a kitűzött időpont előtt legalább 15 nappal – meghívja az (1) bekezdésben említett javaslattevőt, valamennyi érdekelt hatóságot, továbbá mindazokat, akikre a védetté nyilvánításból jogok vagy kötelezettségek hárulnak, illetőleg akik jogos érdekét a védetté nyilvánítás közvetlenül érinti. Jelentős számú érdekelt esetén a meghívás történhet hir-

detménynek a helyi önkormányzat hirdetőtábláján történő kifüggesztésével vagy más, helyben szokásos módon történő közhírré tétele útján is.

(8) Az előkészítést végző az egyeztető tárgyalásról jegyzőkönyvet és összefoglalót készít, amelyet a védetté nyilvánításra vonatkozó javaslattal együtt előterjeszt a védetté nyilvánításra jogosulthoz.

(9) Helyi jelentőségű védett természeti terület országos jelentőségűvé nyilvánítása esetén a (6)–(7) bekezdésben foglaltakat akkor kell alkalmazni, ha a védelmi előírások az e törvényben foglaltaknál, illetve korábbi önkormányzati rendeletben meghatározottaknál szigorúbb rendelkezéseket tartalmaznak.

(10) A 24. § (1) bekezdése alapján alkotott önkormányzati rendeletben, a felmentésre vonatkozó szabályok [24. § (3) bekezdés *b*) pont] alkalmazásával biztosítani kell a területen a védetté nyilvánítás előtt megkezdett közérdekű tevékenységnek – a közérdekű cél megvalósításához szükséges mértékű – folytatását.”

„26. § (...)

(2) Terület védetté, fokozottan védetté nyilvánításának tényét az ingatlan-nyilvántartásba be kell jegyezni, védettség feloldását követően a védettség tényét pedig törölni kell. A bejegyzést, illetve annak törlését a természetvédelmi hatóság hivatalból kezdeményezi.”

„28. § (1) A védett természeti terület a védelem kiterjedtségének, céljának, hazai és nemzetközi jelentőségének megfelelően lehet:

- a*) nemzeti park,
- b*) tájvédelmi körzet,
- c*) természetvédelmi terület,
- d*) természeti emlék.

(2) Nemzeti park az ország jellegzetes, természeti adottságaiban lényegesen meg nem változtatott, olyan nagyobb kiterjedésű területe, melynek elsődleges rendeltetése a különleges jelentőségű, természetes növény- és állattani, földtani, víztani, tájképi és kultúrtörténeti értékek védelme, a biológiai sokféleség és természeti rendszerek zavartalan működésének fenntartása, az oktatás, a tudományos kutatás és a felüdülés elősegítése.

(3) Tájvédelmi körzet az ország jellegzetes természeti, tájképi adottságokban gazdag nagyobb, általában összefüggő területe, tájrészlete, ahol az ember és természet kölcsönhatása esztétikai, kulturális és természeti szempontból jól megkülönböztethető jelleget alakított ki, és elsődleges rendeltetése a tájképi és a természeti értékek megőrzése.

(4) Természetvédelmi terület az ország jellegzetes és különleges természeti értékekben gazdag, kisebb összefüggő területe, amelynek elsődleges rendeltetése egy vagy több természeti érték, illetve ezek összefüggő rendszerének a védelme. A 23. § (2) bekezdése alapján védett láp, szikes tó természetvédelmi területnek minősül.

(5) Természeti emlék valamely különlegesen jelentős egyedi természeti érték, képződmény és annak védelmét szolgáló terület. A 23. § (2) bekezdése alapján védett for-

rás, víznyelő, kunhalom, földvár természeti emlékek minősül.

(6) Nemzeti park, tájvédelmi körzet létesítésére kizárólag a miniszter jogosult.

(7) Valamennyi nemzeti park területét – a nemzetközi előírásokkal összhangban a miniszter által rendeletben meghatározott elvek szerint – természeti, kezelt és bemutatató övezeti kategóriákba kell besorolni.

(8) Az (1) bekezdés *a*)–*c*) pontjaiban meghatározott országos jelentőségű védett természeti terület, vagy annak meghatározott részét a miniszter jogszabályban tudományos célokra kijelölheti (tudományos rezervátum). E terület fokozottan védetté nyilvánításáról a kijelölő jogszabályban kell rendelkezni.

29. § (...)

(3) A természetes vagy természetközeli állapotú erdei életközösség megővését, a természetes folyamatok szabad érvényesülését, továbbá a kutatások folytatását szolgáló erdőterületeket a miniszter, a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszterrel egyetértésben, jogszabályban – a 28. § (1) bekezdése szerinti védett természeti területi kategóriába sorolva – erdőrezervátummá nyilvánítja. Az erdőrezervátum magterületét a (2) bekezdésben foglaltak szerint kell kijelölni.”

„31. § Tilos a védett természeti terület állapotát (állagát) és jellegét a természetvédelmi célokkal ellentétesen megváltoztatni.

32. § (1) A védett természeti területen lévő erdő elsődlegesen védelmi rendeltetésű.

(2) Az e törvény hatálybalépése után védett természeti területté nyilvánított erdők esetében a már meglévő üzemterv érintett részét a védetté nyilvánítást követően az erdőszeti hatóság haladéktalanul, a természetvédelmi hatóság szakhatósági közreműködésével felülvizsgálja és szükség szerint módosítja.

(3) E törvény hatálybalépése előtt védett természeti területté nyilvánított erdők üzemterveit – ha azokat a védetté nyilvánítás előtt hagyták jóvá – az erdőszeti hatóság a törvény hatálybalépésétől számított 1 éven belül a természetvédelmi hatóság szakhatósági közreműködésével felülvizsgálja és szükség szerint módosítja.

33. § (1) Fokozottan védett természeti területen lévő erdőben erdőgazdálkodási beavatkozás csak a természetvédelmi kezelés részeként, a kezelési tervben [36. § (3) bekezdés] foglaltakkal összhangban, a természetvédelmi hatóság hozzájárulásával végezhető.

(2) Védett természeti területen lévő erdőben kerülni kell a teljes talaj-előkészítést és a vágásterületen az égetést.

(3) Védett természeti területen lévő erdőben, a kezelési tervben foglaltakkal összhangban

a) erdőnevelést a természetes erdőtársulások fajösszetételét és állományszerkezetét megközelítő, természetközeli módszerek alkalmazásával,

b) erdőfelújítást a termőhelynek megfelelő őshonos fajokkal és – az (5) bekezdés *a*) pontja kivételével – termé-

szetes felújítási (fokozatos felújító vágás, szálalás, szálaló vágás) módszerekkel kell végezni.

Védett természeti területen erdőtelepítés kizárólag őshonos fafajokkal, természetkímélő módon és a termőhely típusra jellemző elegyarányoknak megfelelően végezhető.

(4) Védett természeti területen lévő erdőben a fakitermelést vegetációs időszak alatt csak kivételesen indokolt esetben (pl. növényegészségügyi okból), a természetvédelmi hatóság hozzájárulásával lehet végezni.

(5) Védett természeti területen lévő erdőben

a) tarvágás csak nem őshonos fafajokból álló, vagy természetes felújulásra nem képes állományokban – összefüggően legfeljebb 3 hektár kiterjedésben – engedélyezhető,

b) a fokozatos felújítást követő végvágás összefüggő kiterjedése az 5 hektárt nem haladhatja meg,

c) a végvágással, illetve tarvágással érintett erdőterülethez kapcsolódó állományrészekben további végvágásra, illetve tarvágásra csak akkor kerülhet sor, ha a korábban véghasznált területen az erdőfelújítás befejeződött.

(6) Az (5) bekezdés a)–b) pontjaiban meghatározott tar-, illetve végvágás kiterjedése növényegészségügyi okból és az újulat fennmaradása érdekében, vagy természetvédelmi indok alapján kivételesen meghaladhatja az ott meghatározott területnagyságot.

(7) Védett természeti területen lévő, nem őshonos fafajokból álló erdőben a természetközeli állapot kialakítására a pótlás, az állománykiegészítés, az erdőszerkezet átalakítása, a fafajcsere, az elegyarány-szabályozás és a monokultúrák felszámolása útján kell törekedni.

(8) Véghasználat a (6) és a (7) bekezdésben meghatározott kivétellel csak a biológiai vágásérettséghez közeli időpontban végezhető.”

A Tvt. 72. § (1) bekezdésének az indítvány benyújtásakor hatályos szövege:

„72. § (1) A védett természeti területeken természetvédelmi érdekből – az e törvény hatálybalépését követően – elrendelt mező- és erdőgazdasági korlátozás, illetve tilalom esetén, vagy a termelésszerkezet jelentős megváltoztatásának előírása következtében a tulajdonos tényleges kárát meg kell téríteni. A természeti kár megelőzése és megakadályozása érdekében jogszerűen előírt korlátozás vagy tilalom kártalanítási igényt nem keletkeztet.”

A Tvt. 72. § (1) bekezdésének az indítvány elbírálásakor hatályos szövege:

„72. § (1) A védett természeti területeken természetvédelmi érdekből – az e törvény hatálybalépését követően – elrendelt gazdálkodási korlátozás, illetve tilalom esetén vagy a termelésszerkezet jelentős megváltoztatásának előírása következtében a tulajdonos vagy – amennyiben a tulajdonos a terület használatát átengedi – a jogszerű használó tényleges kárát meg kell téríteni.”

Tekintettel arra, hogy a Tvt. 25. §-a és a 72. § (1) bekezdése az indítvány lényegét érintően nem változott, ezért az Alkotmánybíróság a vizsgálatot gyakorlatának megfelelően a hatályos rendelkezések tekintetében folytatta le.

[14/1999. (VI. 3.) AB határozat, ABH 1999, 396, 399.; 1425/B/1997. AB határozat, ABH 1998, 844, 845.; 163/B/1991. AB határozat, ABH 1993, 544, 545.; 137/B/1991 AB határozat, ABH 1992, 456, 457.]

III.

Az indítvány nem megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság az indítvánnyal összefüggésben elsőként azt vizsgálta, hogy az indítvány tárgya nem minősül-e ítélt dolognak. Az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü. határozat 31. § c) pontja értelmében „ítélt dolog” címén az eljárás megszüntetésének van helye, ha az indítvány az Alkotmánybíróság által érdemben már elbírált jogszabállyal azonos jogszabály (jogszabályi rendelkezés) felülvizsgálatára irányul és az indítványozó az Alkotmánynak ugyanarra a §-ára, illetőleg alkotmányos elvére (értékére) – ezen belül – azonos alkotmányos összefüggésre hivatkozva kéri az alkotmánysértés megállapítását. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indítványban felvetett kérdés akkor „res iudicata”, ha az újabb indítványt ugyanazon jogszabályi rendelkezésre vonatkozóan azonos okból vagy összefüggésben terjesztik elő. (1620/B/1991. AB határozat, ABH 1991, 972, 973.) Ha az újabb indítványt más okra, más alkotmányossági összefüggésre alapítják, az Alkotmánybíróság az újabb indítvány érdemi vizsgálatába bocsátkozik. [35/1997. (VI. 11.) AB határozat, ABH 1997, 200, 212.; 17/1999. (VI. 11.) AB határozat, ABH 1999, 131, 133.; 5/2002. (II. 22.) AB határozat, ABH 2002, 78, 81.; 37/2004. (X. 15.) AB határozat, ABH 2004, 908, 911.]

Az Alkotmánybíróság a Tvt. 26. § (2) bekezdése alkotmányosságának vizsgálatát az Alkotmány 13. §-a tekintetében – a Balaton-felvidéki Nemzeti Park létesítéséről szóló 31/1997. (IX. 23.) KTM rendelettel együtt – már elvégezte, és 964/B/1998. AB határozatában megállapította: a Tvt. 26. § (2) bekezdése és az R. előírásai az Alkotmány 13. §-át nem sértik, ezért az indítványt elutasította. (ABH 2002, 873, 878.) Tekintettel arra, hogy a jelen ügyben az indítvány már érdemben elbírált jogszabályi rendelkezéssel azonos jogszabályi rendelkezésre irányul, és az indítványozó az Alkotmány ugyanazon rendelkezésére, azonos összefüggésre hivatkozva kéri a Tvt. 26. § (2) bekezdése alkotmányellenessége megállapítását, „ítélt dolog” áll fenn, ezért az Alkotmánybíróság e tekintetben az eljárást megszüntette.

Az Alkotmánybíróság egy másik indítvány alapján azt is vizsgálta már, hogy a Tvt. 23. § (2) és (4) bekezdései, valamint a 26. § (2) bekezdése megfelelnek-e az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében garantált jogbiztonság követelményének, és nem sértik-e az Alkotmány 57. §-a által biztosított általános jogvédelmi garanciákat. Az indítványozó ott azt kifogásolta, hogy az ex lege védelem alatt álló termé-

szeti képződmények közül a törvény nem definiálja a láp fogalmát és az ingatlan nyilvántartásba való bejegyzés eleni jogorvoslat során nem lehet felülvizsgálni a természeti védettség tényét. Az indítványozó sérelmezte továbbá, hogy bár a védett természeti képződmények jegyzékét a miniszternek már a Tvt. hatálybalépésétől számított 3 éven belül közzé kellett volna tenni, ez nem történt meg. Az indítványozó álláspontja szerint a természeti védettség megállapítását megfelelő eljárási szabályok szerint kellene elvégezni. Ennek hiányában valamely földterület védetté minősítése ellen az érintett tulajdonos jogorvoslattal nem élhet. Az Alkotmánybíróság 53/2002. (XI. 28.) AB határozatában azt állapította meg, hogy a kifogásolt szabályok nem ellentétesek az Alkotmány 2. § (1) bekezdésével, valamint az 57. § rendelkezésével, ezért az indítványt elutasította. Ugyanakkor ebben az eljárásban hivatalból eljárva megállapította: „az Országgyűlés jogalkotói feladatának elmulasztásával alkotmányellenes helyzetet idézett elő azáltal, hogy a törvény erejénél fogva védett természeti területek egyedi meghatározása során nem biztosított önálló jogorvoslatot”. (ABH 2002, 327, 337.) A határozat indokolásában az Alkotmánybíróság utalt arra, hogy „a Tvt. 23. § (2) bekezdése általános értelemben (in abstracto) rendelte el a védett természeti területek törvényi védettségét. (...) A törvény erejénél fogva minden természeti terület olyan módon védett, hogy a konkrét területek nincsenek a törvényben meghatározva. Ezért a törvény alapján nem lehet megállapítani, hogy a normatív védelem egyedi mely területekre terjed ki. A Tvt. 26. § (1) bekezdése szerint a törvény erejénél fogva védett természeti területeket konkrétan (in concreto) a természetvédelmi hatóság jelöli ki. A védett természeti területek megjelölése a természetvédelmi hatóság mérlegelésén alapul. (...) A természetvédelmi hatóságnak a védett természeti területek megjelöléséről hozott egyedi döntésével szemben viszont a jogorvoslat hiányzik.” (ABH 2002, 327, 334, 335.)

A jelen eljárásban az indítványozók a Tvt. 23. § (2) és (4) bekezdése, valamint 26. § (2) bekezdése tekintetében szintén az Alkotmány 2. § (1) bekezdésének, valamint 57. § (1) és (5) bekezdésének sérelmét állítják, és – a láp fogalmának meghatározásán kívül – az indítvány lényegében azonos érveléssel a korábban vizsgált alkotmányos összefüggések vizsgálatát kérte. Az Alkotmánybíróság az indítványnak ezt a részét is „ítélt dolognak” tekintette, és ezért az eljárást megszüntette.

Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a jogalkotó az 53/2002. (XI. 28.) AB határozat nyomán a Tvt. 23. § (3) bekezdésében meghatározta többek között a láp fogalmát, valamint a Tvt. módosításáról szóló 2003. évi LI. törvény 1. § (4) bekezdése beiktatta azt a rendelkezést, mely szerint a 23. § (2) bekezdés hatálya alá tartozó védett természeti terület kiterjedését a felügyelőség ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre alkalmas módon, hatósági határozatban állapítja meg. A Tvt. 23. § (2) és (4) bekezdése azonban nem vonatkozik az erdőkre és más természeti területekre, amelyeket a Tvt. 24. §-a alapján országos jelen-

tőségű terület esetén a miniszter, helyi jelentőségű terület esetén a települési – Budapesten a fővárosi – önkormányzat rendeletben nyilvánít védetté. A Tvt. 23. § (2) bekezdése alapján a Tvt. erejénél fogva védelem alatt áll valamennyi forrás, láp, barlang, víznyelő, szikes tó, kunhalom és földvár.

2. A védetté nyilvánításnak a Tvt.-ben meghatározott előkészítési rendje van. A Tvt. 25. § (6) bekezdése alapján az előkészítés során meg kell vizsgálni a védetté nyilvánítás indokoltságát. A 2005. évi CXXXI. törvény 38. § (3) bekezdésével megállapított Tvt. 25. § (7) bekezdése alapján az előkészítés során az előkészítést végző egyeztető megbeszélést és a szükséghez képest helyszíni szemlét tart, amelyre meghívja a javaslattevőt, valamennyi érdekelt hatóságot, továbbá mindazokat, akikre a védetté nyilvánításból jogok vagy kötelezettségek hárulnak, illetőleg akik jogos érdekét a védetté nyilvánítás közvetlenül érinti. A Tvt. 28. § (6) bekezdése szerint nemzeti park, tájvédelmi körzet létesítésére kizárólag a miniszter jogosult. A miniszter rendeletben nyilvánítja védetté, illetve fokozottan védetté a természeti értéket, továbbá fokozottan védetté a területet. A Tvt. 24. § (3) bekezdése szerint a védetté nyilvánítást kimondó jogszabály tartalmazza a védetté nyilvánítás tényét, a természeti értékek megnevezését, terület esetében annak jellegét, kiterjedését, a védetté nyilvánítás indokát, természetvédelmi célját, a földrészletek helyrajzi számait, a Tvt.-ben meghatározott egyes korlátozások és tilalmak alóli esetleges felmentést, a természetvédelmi hatóság engedélyéhez, illetve hozzájárulásához kötött tevékenységek körét, továbbá az Európai Közösségek jogi aktusaiban meghatározott védettségi kategóriába tartozás tényét. A rendeletben tehát pontosan meg kell jelölni a védetté nyilvánított területeket. A Tvt. 26. § (1) bekezdése szerint a védett természeti területet táblával meg kell jelölni, amelyen fel kell hívni a figyelmet a védettség tényére, valamint az ebből fakadó főbb korlátozó rendelkezésekre. A (2) bekezdés szerint a terület védetté, fokozottan védetté nyilvánításának tényét az ingatlan-nyilvántartásba be kell jegyezni. A Tvt. rendelkezései biztosítják azt, hogy a tulajdonosok értesüljenek az előkészítés során a védetté nyilvánításról, majd a kihirdetett miniszteri rendeletből, illetőleg ezt követően az ingatlan-nyilvántartási határozatból a konkrét területet érintő korlátozásról is.

Az Alkotmány 57. § (5) bekezdése szerint a Magyar Köztársaságban a törvényben meghatározottak szerint mindenki jogorvoslattal élhet az olyan bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslatához való jog tárgyilag csak a bírósági és hatósági döntésekre terjed ki. „Az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében foglalt jogorvoslatához való jog – a törvényben meghatározottak szerint – a bírósági, közigazgatási és más hatósági döntésekkel szemben biztosítja a jogorvoslat lehetőségét.” (Pl. 730/B/2004. AB határozat, ABH, 2005, 1276, 1279.) A nemzeti parkká nyilvánítás az indítványozók által nem támadott 24. § (2) bekezdése

alapján miniszteri rendeletben történik. A miniszteri rendelet jogszabály. Sem az Alkotmány, sem más törvényi rendelkezés „nem tartalmaz olyan előírást, amely lehetővé tenné a jogszabályok elleni jogorvoslatot. A jogszabályi előírások alkotmányosságának felülvizsgálata – az Alkotmány 32/A. § (1) bekezdése első fordulatának megfelelően – az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik.” (393/B/2001. AB határozat, ABH 2003, 1366, 1368.)

3. Az Alkotmánybíróság megvizsgálta, hogy az indítványozók által kifogásolt rendelkezések sértik-e a jogbiztonság követelményét.

Az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében foglalt jogállamiság alkotmányos elvéhez kapcsolódóan az Alkotmánybíróság már a 26/1992. (IV. 30.) AB határozatában (ABH 1992, 135.) megállapította: „[a] jogbiztonság – amely az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált jogállamiság fontos eleme – megköveteli, hogy a jogszabály szövege értelmes és világos, a jogalkalmazás során felismerhető normatartalmat hordozzon.” Az Alkotmánybíróság több határozatában kifejtette: alkotmányellenesség az a szabály nyilvánítható, amely értelmezhetetlen voltánál fogva azáltal teremt jogbizonytalanságot, hogy a jogszabály alkalmazását kiszámíthatatlanná, a norma címzettjei számára elérhetővé teszi. [36/1997. (VI. 11.) AB határozat, ABH 1997, 222, 232.; 42/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 299, 301.]

A Tvt. 3. §-a a törvény hatályáról rendelkezik, a 4. §-a pedig meghatározza a törvény alkalmazásában az alapfogalmakat. A Tvt. 15. § (1) bekezdése alapján természeti területnek minősül többek között az erdő. A Tvt. 25–29. §-ai a védetté nyilvánítási eljárás szabályait határozzák meg. A Tvt. 31–33. §-ai a védett természetvédelmi területekre vonatkozó szabályokról rendelkeznek. A Tvt. 72. § pedig a kártalanításra vonatkozó szabályokat határozza meg.

Az Alkotmánybíróság a kifogásolt rendelkezések szövegének vizsgálata alapján azt állapította meg, hogy azok értelemszerűek, világosak, a jogalkalmazás során felismerhető normatartalmat hordoznak, a rendelkezések egyértelműek és nem sértik a jogbiztonság követelményét. Mivel a Tvt. 3. §-a, 4. §-a, 15. §-a, 25. §-a, 28. §-a, 29. § (3) bekezdése, 31. §-a, 32. §-a, 33. §-a és a 72. § (1) bekezdése az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből fakadó követelményekkel nem áll ellentétben, az Alkotmánybíróság az indítványt e tekintetben elutasította.

4. A tulajdonhoz való jog az Alkotmány 13. § (1) bekezdése értelmében alapvető jog, amelyet az Alkotmány 8. § (2) bekezdése szerint törvényben korlátozni lehet. Az Alkotmánybíróság a 64/1993. (XII. 22.) AB határozatában megállapította, hogy „az állami beavatkozás alkotmányossága megítélésének súlypontja, az alkotmányossági értékelés voltaképpen tere a cél és az eszköz, a közérdek és a tulajdonkorlátozás arányosságának megítélése lett.” (ABH 1993, 373, 381.) „Az alkotmányosan védett tulajdon biztonságos hosszú távú használatának korlátozását

lehetővé tevő rendelkezés (...) akkor alkotmányos, ha – más tulajdonkorlátozási lehetőségekhez hasonló módon – a tulajdonos érdeksérelmének alkotmányos orvoslása mellett – más jelentős, ugyancsak védett cél érdekében történik.” [29/1995. (V. 25.) AB határozat, ABH 1995, 145, 148.]

Az Alkotmánybíróság a Tvt. 26. § (2) bekezdésének vizsgálata során a 964/B/1998. AB határozatában megállapította: „az Alkotmány 18. §-ában deklarált, az egészséges környezethez való alkotmányos jog tartalma, továbbá a természeti értékek megőrzéséhez és gyarapításához, a természetben okozott jöveteletlen és visszafordíthatatlan károk megelőzéséhez fűződő közérdek súlya kellő okot szolgáltat arra, hogy a jogalkotó a Tvt. rendelkezései szerint az érintett ingatlantulajdonosok tulajdonosi jogait korlátozza. A védetté nyilvánítás a közérdeket szolgálja és az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés e tény megismerhetőségét biztosítja. A védetté nyilvánítás az Alkotmánybíróság álláspontja szerint nem jelent a természeti értékek védelmének megóvását elérni kívánó közérdekké váló viszonyítva aránytalan tulajdonkorlátozást.” (ABH 2002, 873, 878.)

A Tvt. 29. § (3) bekezdése szerint a természetes vagy természetközeli állapotú erdei életközösségek megóvását, a természetes folyamatok szabad érvényesülését, továbbá a kutatások folytatását szolgáló erdőterületeket a miniszter, a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszterrel egyetértésben, jogszabályban – a 28. § (1) bekezdése szerinti védett természeti területi kategóriába sorolva – erdőrezervátummá nyilvánítja. Az erdőrezervátum magterületét a (2) bekezdésben foglaltak szerint kell kijelölni. A Tvt. 31–33. §-ai a védett természeti területre vonatkozó korlátozásokat tartalmazzák. Ezek a szabályok a tulajdonosok számára gazdálkodási tilalmakat, korlátozásokat jelentenek az ingatlan használata során. Így: tilos a terület állapotát és jellegét megváltoztatni, a természetvédelmi hatóság hozzájárulásával lehet csak erdőgazdálkodási beavatkozást végezni, kerülni kell a talaj-előkészítést, a vágásterületen az égetést, az erdőnevelést, erdőfelújítást, erdőtelepítést, fakitermelést e rendelkezésekben meghatározott szabályok betartásával lehet végezni.

Az Alkotmánybíróság – korábbi határozatában kifejtettekre figyelemmel – megállapította, hogy ezek a korlátozó rendelkezések a természet megóvását célozzák, és így az egészséges környezethez való alkotmányos jog érvényesülése érdekében szükségesek. A Tvt. tartalmazza azokat az előírásokat is, amelyek a védetté nyilvánított ingatlanok tulajdonosainak megfelelő arányos ellentételezést, kártalanítást nyújtanak az ingatlantulajdon érintő korlátozás esetére. A Tvt. 71. § (1) bekezdése szerint a védett természeti értékek és területek megőrzését állami támogatás nyújtásával, adókedvezmény biztosításával, a természetkímélő gazdálkodást segítő hitelrendszerrel is támogatni kell. A Tvt. 72. § (1) bekezdése szerint a védett természeti területeken természetvédelmi érdekből elrendelt gazdálkodási korlátozás, illetve tilalom esetén vagy a termelés-

szerkezet jelentős megváltozásának előírása következtében a tulajdonos, vagy amennyiben a tulajdonos a terület használatát átengedi, a jogszerű használó tényleges kárát meg kell téríteni. A támogatás eseteit, mértékét, feltételeit, a kifizetés módját a természet védelmét szolgáló egyes támogatásokra, valamint kártalanításra vonatkozó részletes szabályokról szóló 276/2004. (X. 8.) Korm. rendelet tartalmazza. Mindezeket figyelembe véve az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Tvt. 29. § (3) bekezdése, 31. §-a, 32. §-a és 33. §-a az Alkotmány 13. § (1) bekezdésének rendelkezését nem sérti.

Az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy a Tvt. 3. §-a, 4. §-a, 15. § (1) bekezdése, 25. §-a és 28. §-a nem áll alkotmányjogilag értékelhető összefüggésben az Alkotmány 13. §-ának rendelkezéseivel. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az érdemi alkotmányossági összefüggés hiánya az indítvány elutasítását eredményezi. [698/B/1990. AB határozat, ABH 1991, 716–717.; 35/1994. (VI. 24.) ABH 1994, 197, 201.; 720/B/1997. AB határozat, ABH 1998, 1005, 1007.; 380/D/1999. AB határozat, ABH 2004, 1306, 1313–1314.] Erre figyelemmel az Alkotmánybíróság az indítványt ebben a részében is elutasította.

5. Az indítvány alapján megvizsgálta az Alkotmánybíróság azt is, hogy az indítványozók által kifogásolt rendelkezések ellentétesek-e az Alkotmány 14. §-ának rendelkezésével.

Az Alkotmány 14. §-a szerint az Alkotmány biztosítja az öröklés jogát. Ezzel a rendelkezéssel az indítványozók által megjelölt törvényi rendelkezések érdemi alkotmányossági összefüggésben nem állnak, ezért az Alkotmánybíróság az indítványt e részében is elutasította.

6. Az Alkotmánybíróságnak sem az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.), sem más törvények alapján nincs jogalkotásra irányuló hatásköre, ezért az Alkotmánybíróság az indítványt a Tvt. módosítására vonatkozó részét az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü. határozat (ABH 2003, 2065.) 29. § b) pontja alapján visszautasította.

7. Az Alkotmánybíróság megjegyzi: a jelenlegi törvényi megoldás a jogorvoslatot nem biztosítja, mivel a védetté nyilvánítás miniszteri rendelettel történik. Ily módon azonban az adott esetben a szabályozás indokál szolgáló nemzetközi jogi vagy európai jogi dokumentum és a végrehajtására szolgáló miniszteri rendelet közötti értelmezési különbség kérdésében támadt esetleges vita rendezésére sincs módja az egyennek.

Az Abtv. 49. § (1) bekezdése alapján mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására akkor kerülhet sor, ha a jogalkotó szerv a jogszabályi felhatalmazásból származó jogalkotói feladatát elmulasztotta

és ezzel alkotmányellenes helyzetet idézett elő. „E törvényi rendelkezés alkalmazása során a két feltételnek – a mulasztásnak és az ennek folytán előidéztett alkotmányellenes helyzetnek – együttesen kell fennállnia.” [1395/E/1996. AB határozat, ABH 1998, 667, 669.] Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint a jogalkotó szerv jogalkotási kötelezettségének konkrét jogszabályi felhatalmazás nélkül is köteles eleget tenni, ha az alkotmányellenes helyzet – a jogi szabályozás iránti igény – annak nyomán állott elő, hogy az állam jogszabályi úton avatkozott bizonyos életviszonyokba, és ezáltal az állampolgárok egy csoportját megfosztotta alkotmányos jogai érvényesítésének lehetőségétől. [22/1990. (X. 16.) AB határozat, ABH 1990, 83, 86.] Az állam jogalkotói kötelezettsége következhet az Alkotmány kifejezett rendelkezése nélkül is, ha valamely alkotmányos alapjog biztosítása ezt feltétlenül szükségessé teszi. [37/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 227, 231.] Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányértést állapít meg akkor is, ha az adott kérdés tekintetében van ugyan szabályozás, de az alapjog érvényesüléséhez szükséges garanciák hiányoznak.” [15/1998. (V. 8.) AB határozat, ABH 1998, 132, 138.]

A természetvédelmi minősítés során az állam nemzetközi kötelezettségvállalásainak, illetve az Európai Unióban való részvételéből folyó kötelezettségeinek is eleget tesz, ahogyan arra a Tvt. 2. § (1) bekezdése, 3. § (1) bekezdése, 4. § h) pontja, 5. § (4) bekezdése, 34. § (1) bekezdés c) pontja, illetve a 41/A. §-a és a 86. §-a is utal. Az európai jogi kötelezettségek jelen esetben mindenekelőtt a 79/409/EGK, valamint a 92/43/EGK irányelvet jelentik. Az egyén jogorvoslati jogának nem azzal szemben kell érvényesülnie, hogy miért minősített a jogalkotó egy adott területet – részben ezekre a dokumentumokra is tekintettel – védettnek, hanem azt kell biztosítania, hogy e kötelezettségekre tekintettel megfogalmazott törvényi feltételek ténybeli teljesülése kétség esetén *in concreto* is bizonyítható legyen.

Az erdőgazdálkodás során az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény értelmében a tulajdonost eleve számos, anyagi vonatkozású, valamint igazgatási jellegű kötelezettség terheli. Ezekhez a természetvédelmi minősítésű erdők esetében azonban újabb kötelezettségek társulnak, amelyek részben tartózkodási, részben tevési jellegűek, s mint ilyenek, jelentős anyagi következményekkel járnak. A tulajdonos köteles túrni a hatósági ellenőrzést és a művelési tevékenység bizonyos elemei is előzetes engedélyezéstől tehető függővé. A Tvt. 72. §-a előírja ugyan ezzel összefüggésben a kártalanítást, de ezt a tényleges kárra korlátozza és mértékének megállapítását a természetvédelmi hatóság fellebbezéssel nem támadható döntésére bizza. A hatósági előírásokat megszegő tulajdonos ezzel szemben nemcsak a tényleges kár, hanem az elmaradt haszon, sőt a lakossági életminőség romlásából fakadó nem vagyoni kár megtérítésére is kötelezhető (Tvt. 81. §). Igaz ugyan, hogy kompenzációképpen a

Tvt. 71. §-a biztosít különböző támogatási formákat (közvetlen támogatás, adókedvezmény, kedvezményes hitel) azonban ezzel együtt is a természetvédelmi minősítésű erdő tulajdonosa az átminősítéssel olyan helyzetbe kerül, hogy az tulajdonának piaci értékét jelentősen befolyásolhatja. Az átminősítés nyomán olyan helyzetbe is kerülhet a tulajdonos, hogy büntetőjogi fenyegetettségűvé (Tvt. 60. §) is válhat az új körülmények közötti kötelezettségek végre nem hajtása vagy azok megsértése miatt, különösen a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 281. §-ában foglalt természetkárosítás bűncselekmény tényállási elemeire figyelemmel. Mindezekre tekintettel is indokolt tehát – a természeti környezet megóvásához fűződő alkotmányos érdeket, valamint a konkuráló érdekek átgondolt mérlegelését is figyelembe véve –, hogy a tulajdonosnak jogorvoslati lehetősége ne enyészsen el a tekintetben, a törvénynek megfelelően történt-e erdőtulajdonának minősítése. Ezeket az elvárásokat nem elégíti ki az, hogy a tulajdonosnak arra vonatkozóan van jogorvoslati joga, hogy az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzés alapjául szolgáló határozat a helyrajzi számokat, földrajzi koordinátákat illetően megfelel-e a területet természetvédelmi jellegűnek minősítő miniszteri rendeletben foglaltaknak.

A jogorvoslati lehetőség tényleges érvényesítése ugyanakkor önmagában nem akadályozza a természetvédelmi elvek érvényesítését, mivel a Tvt. 27. §-a szerint mód van az ideiglenes védettség elrendelésére, ami a végleges védettséget kimondó jogszabály hatálybalépéséig, de legfeljebb 3 hónapig tartható fenn, amelyet a miniszter egy ízben további 2 hónappal meghosszabbíthat. Az ideiglenes védettség kezelési, megóvási kötelezettségeket, illetve bizonyos tevékenység felfüggesztését vagy tilalmát is tartalmazhatja.

A Tvt. 24. § (1) bekezdése szerint természeti területet és más védelemre érdemes földterületet országos jelentőségű terület esetén a miniszter, helyi jelentőségű terület esetén a települési – Budapesten a fővárosi – önkormányzat rendeletben nyilvánít védetté. A Tvt. 24. § (2) bekezdése alapján a természeti terület „fokozottan védetté” nyilvánítása szintén miniszteri rendeletben történik. A jogalkotó által választott, az egyedi közigazgatási döntést tartalmazó rendeleti forma miatt a védetté nyilvánítás konkrét tulajdont érintő fennállása ellen – közigazgatási egyedi hatósági határozat hiányában – a jogorvoslat gyakorlására nem kerülhet sor.

Természetéből fakadóan a rendelet általános értelmű, mindenkire, illetve egy adott életviszonyban érintettek absztrakt közösségére vonatkozó jogszabályi forma. A rendelet nem lehet egyedi döntések együttese, nem vállalhatja át az egyedi közigazgatási határozatok funkcióit. Attól, hogy az egyedi döntések tömegét hordozó rendelet valamelyik másik részében valóban általános természetű szabályokat rögzít, azaz ott már alkotmányos funkciójának (és a jogalkotásról szóló törvényben foglalt jellemzőknek) megfelelően épül fel, még nem orvoslódik a rendelet jog-

forrási természetétől idegen elemek léte miatti alkotmányos probléma.

Az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében meghatározott jogorvoslatihoz való jog érvényesülése indokolja, hogy a természetvédelmi hatóság a rendeletben meghatározott védettség fennállását a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény rendelkezéseinek megfelelően jogorvoslati megtagadható határozatban állapítsa meg. Tekintettel arra, hogy a törvény a Tvt. 26. § (3) bekezdése alapján csak a Tvt. 23. § (2) bekezdésében a törvény erejénél fogva védett természeti területek (valamennyi forrás, láp, barlang, víznyelő, szikes tó, kunhalom, földvár) egyedi meghatározása során biztosítja a jogorvoslatot, a miniszteri rendeletben, illetve önkormányzati rendeletben elrendelt védetté nyilvánítások során nem, így alkotmányellenes helyzet keletkezett. Az Alkotmánybíróság ezért hivatalból eljárva jogalkotói mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapított meg, és kötelezte a jogalkotót mulasztásának 2007. március 31. napjáig történő megszüntetésére. A törvényhozónak meg kell találnia azt a módot, hogy a védetté nyilvánítást kimondó miniszteri rendelet ne kapcsolódjon össze az érintett területek helyrajzi számok felsorolásán alapuló vagy egyéb módon egyéniesítő tételes felsorolásával, hanem ezeket az egyedi döntéseket külön közigazgatási határozat tartalmazza, figyelemmel arra, hogy az adott földrajzi egység valóban megfelel-e a Tvt. szerinti „természetes állapot” és „természetközeli állapot” kritériumainak. A miniszteri rendelet egy nagyobb egységet illetően szükségképpen el kell, hogy végezze a minősítést, de nem vállalhatja fel az *in concreto*, tulajdoni egységenkénti átminősítést.

Az Alkotmánybíróság az Országgyűlés jogalkotói mulasztásának megszüntetésére megfelelő időt biztosított.

A határozatnak a Magyar Közlönyben történő közzétételét a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására tekintettel rendelte el az Alkotmánybíróság.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Paczolay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 363/B/2002.

Dr. Paczolay Péter alkotmánybíró különvéleménye

1. Nem értek egyet a többségi határozat rendelkező része 1. pontjában foglaltakkal, vagyis azzal, hogy az Alkotmánybíróság hivatalból mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapított meg természetvédelmi terület rendeletben való védetté nyilvánítása esetén a jogorvoslati lehetőség hiánya miatt.

Az Alkotmánybíróság az indítványozóknak a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (Tvt.) egyes rendelkezései alkotmányellenességének megállapítására irányuló indítványait kivétel nélkül elutasította. Ugyanakkor arra a következtetésre jutott, hogy jogorvoslati jogot kell biztosítani az érintett földterületek tulajdonosainak azért, hogy a részben a nemzetközi „kötelezettségekre tekintettel megfogalmazott törvényi feltételek ténybeli teljesülése kétség esetén *in concreto* is bizonyítható legyen”. A miniszteri rendeletben, illetve önkormányzati rendeletben elrendelt védetté nyilvánítások során ilyen egyedi jogorvoslatra nincs lehetőség, ezért az Alkotmánybíróság hivatalból eljárva jogalkotói mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapított meg.

Álláspontom szerint jelen esetben az Alkotmánybíróságnak meg kellett volna állnia az indítványok elutasításánál, és nem kellett volna áttérni az alkotmányellenes mulasztás hivatalból történő megállapítására. Így ugyanis olyan feladat elé állítja a határozat a jogalkotót, amelyet vagy képtelen lesz megvalósítani, vagy csak olyan megoldással, amely a természetvédelem hosszú ideje bevált, és nemzetközileg is szokásos rendjét felforgatja, és a védetté nyilvánítást csak aránytalan nehézségekkel járó eljárásban teszi lehetővé.

Hivatalból indított eljárásban hozott, ilyen súlyos következményekkel járó döntéshez az Alkotmánybíróságnak meg kellett volna vizsgálnia a következőket:

- az egészséges környezethez való jog és a tulajdonhoz való jog viszonya,
- a jogorvoslati jog tartalma a védetté nyilvánítási eljárásban,
- a jogszabályban történő védetté minősítés korábbi alkotmánybírói gyakorlatának elemzése,
- annak értékelése, hogy a Tvt. által a védetté nyilvánítás előkészítésére előírt eljárás nem biztosít-e kellő garanciákat az érintett tulajdonosok érdekeinek érvényesítésére.

A fenti négy feladat közül az Alkotmánybíróság elvégezte az elsőt, és részben a negyediket, de a következtetéseket nem vont le.

2. A határozat III. 4. pontja megvizsgálja a tulajdonhoz való jog korlátozásának alkotmányosságát, és megállapítja, hogy „a korlátozó rendelkezések a természet megóvását célozzák, és így az egészséges környezethez való alkotmányos jog érvényesülése érdekében szükségesek.” Ez a gondolatmenet – amellyel teljes egészében egyetértek – a részbeni alapja az indítvány elutasításának.

A környezethez való alapjog tartalmát az Alkotmánybíróság több határozatban kifejtette [996/G/1990. AB határozat, ABH 1993, 533.; 28/1994. (V. 20.) AB határozat, ABH 1994, 134, 137–140.]. E szerint a környezethez való jog több mint pusztán alkotmányos feladat vagy államcél; e jog korlátozása csak ugyanolyan feltételekkel engedhető meg, mint az alanyi alapjogoké: a korlátozásnak más alapjog vagy alkotmányos érték érvényesítéséhez elkerülhetetlennek és az elérni kívánt céllal arányosnak kell lennie. Olyan sajátos alapjogról van szó, amelynek esetében az intézményvédelmi oldal a meghatározó.

A védetté nyilvánító rendelet tárgya természeti terület vagy természeti érték, amelyek a nemzeti vagyon sajátos és pótolhatatlan részei. A természet javai végesek. Aki jogszerűen birtokolja azokat, még ha a birtoklása a polgári jogi tulajdonnal védett is, köteles úgy tekinteni azokat, hogy az nem csak a sajátja, hanem egyúttal közös is. Az Alkotmány 18. §-a alapján az állam kötelességeinek magukban kell foglalniuk az élet természeti alapjainak védelmét, és ki kell terjedniük a véges javakkal való gazdálkodás intézményeinek kiépítésére (996/G/1990. AB határozat, ABH 1993, 533, 535.). Az, hogy a tulajdonjog más alkotmányosan védett jog érvényesülése érdekében korlátozható, az alábbiak szerint kihatással van a jogorvoslati joggal összefüggő kérdésekre is.

3. Ha az Alkotmánybíróság jelen ügyben a jogorvoslati jog sérelmét feltételezi, meg kell vizsgálni, hogy mi lenne a jogorvoslati jog tartalma a védetté nyilvánítási eljárásban, és ennek sérelme levezethető-e az Alkotmány 57. § (5) bekezdésének rendelkezéséből.

Az Alkotmány 57. § (5) bekezdése a jogorvoslati jogot „bírói, közigazgatási és más hatósági döntés ellen” biztosítja, és nem jogszabály – miniszteri vagy önkormányzati rendelet – ellen. További feltétel, hogy a döntés jogot vagy jogos érdeket sértsen.

Kérdés, hogy esetünkben megállapítható-e az 57. § (5) bekezdésének sérelme? A védetté nyilvánítási eljárásban nincs hatósági döntés, tehát a rendelettel történő védetté nyilvánítási eljárás nem vonható az 57. § (5) bekezdése hatálya alá. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint is a jogorvoslati jog alapvető jog tárgyilag a hatósági döntésekre terjed ki. Nem terjed ki a nem állami, pl. a munkáltatói (1129/B/1992. AB határozat, ABH 1993, 604, 605.) vagy a tulajdonosi (1534/B/1990. AB határozat, ABH 1991, 602, 603.) döntésekre, és nem terjed ki az állami, de nem hatósági, pl. a katonai előljárói [485/B/1992. AB határozat, ABH 1992, 611, 613.; 578/B/1992. AB határozat, ABH 1993, 590, 591.; 57/1993. (X. 25.) AB határozat, ABH 1993, 349, 351.] döntésekre. Azt, hogy valamely állami vagy nem állami szerv döntése hatóságának minősül-e az Alkotmány 57. § (5) bekezdése alkalmazásában, csak a konkrét szabályozási környezetre tekintettel lehet eldönteni. A hatósági döntések általában határozatban jelennek meg, konkrét, egyedi esetre, meghatározott személyekre vonatkoznak.

De a jog vagy jogos érdek sérelme mint tartalmi követelmény is hiányzik, hiszen a jogorvoslat mint eljárási forma tartalmát ebben az esetben a tulajdonjog sérelme jeleníti. A tulajdonjognak a korlátozhatóságát pedig maga a többségi határozat is igazolja. Ebből azonban az is következik, hogy lényegében nem áll fenn olyan jog vagy jogos érdek, amely a jogorvoslat mint forma tartalmát adná. A határozat szerint a jogorvoslat célja a tárgyalat eljárásban az lenne, hogy a védetté nyilvánítás törvényi feltételeinek ténybeli teljesülése bizonyítható-e az egyes konkrét esetekben. Részletes igazolásra szorult volna azonban, hogy a Tvt. szerinti eljárás nem biztosítja-e az ugyanezen törvény által szabott feltételek teljesülését az egyedi esetekben is. Ezt a vizsgálatot az Alkotmánybíróság nem végezte el.

4. A határozat azt írja elő a törvényhozó számára, hogy ne a miniszteri rendelet sorolja fel a helyrajzi számokat, hanem az egyedi döntéseket külön közigazgatási határozat tartalmazza. Ez arra enged következtetni, hogy a határozat a mulasztás megállapításához alapot adó alkotmányellenességet abban látja – bár ezt így explicite ki nem mondja –, hogy a védetté nyilvánítás rendeletben történik, és nem jogorvoslattal megtagadható egyedi hatósági döntések sorozatában.

Megjegyzem, hogy több országban, ahol a közigazgatási bíraskodás rendszere kiépült, a védettséget megállapító rendeletet is felülvizsgálhatja a közigazgatási bíróság, de ezt nem a jogorvoslathoz való alkotmányos jogból vezetik le, hanem a közigazgatási bíraskodás modelljének kérése.

Az Alkotmánybíróság eddig két esetben állapította meg, hogy a szabályozásnak az a módja, amikor ingatlanon fennálló tulajdonjogot korlátozó egyedi döntés jogszabályi formában való megjelentetése kizárta a fellebbezés és a bírósági felülvizsgálat benyújtásának lehetőségét, és ezáltal sértette a tulajdonvédelemre is garanciát nyújtó jogorvoslat érvényesülési lehetőségét, alkotmányellenes [önkormányzati rendeletre, Gyula város általános rendezési terve kapcsán a 6/1994. (II. 18.) AB határozatban, ABH 1994, 65, 67., a hajózási törvénynek a Csepeli Szabadkötőt szabályozó rendelkezésére: 45/1997. (IX. 19.) AB határozat, ABH 1997, 311.]. Ezeknek az ügyeknek közös jellemzője, hogy az alkotmányellenesnek nyilvánított rendelet, illetve törvény nem elvont és általános szabályokat tartalmazott, nem személyek és esetek sokaságára volt alkalmazandó, hanem csakis egyedi döntést tartalmazott. Egyik esetben sem szerepelt versengő alkotmányos értéként az egészséges környezethez való jog sem.

A jelen ügyben viszont a szabályozás eltérő tárgyára, céljára, az eltérő szabályozási környezetre tekintettel más szempontoknak van döntő jelentősége akkor, amikor abban a kérdésben kell dönteni, hogy a jogszabályban való védetté nyilvánítás az Alkotmány 57. § (5) bekezdése szerinti hatósági döntést tartalmaz-e. Természeti terület védetté nyilvánításakor a tulajdonjog és a környezethez való jog korlátozzák egymást sajátosan és kölcsönösen; mint

már fentebb kifejtettem, a tulajdonjog az a jog, amelynek sérelmére hivatkozhatnának az érintett terület tulajdonosai, ha jogorvoslat (fellebbezés vagy bírói út) lenne kezdeményezhető.

A tulajdonjog nemcsak hatósági döntéssel, hanem jogszabályban is korlátozható, az Alkotmány 13. §-a alapján még közérdekből is. Az Európai Emberi Jogi Egyezmény is a javak tiszteletben tartásához való jog biztosítása mellett lehetőséget ad az államnak, hogy olyan szabályokat vezessen be, amelyeket szükségesnek ítél a javaknak a közérdekében történő használata szabályozása céljából. A védetté nyilvánító rendelet tárgya természeti terület vagy természeti érték, amelyek a nemzeti vagyoni sajátos és pótolhatatlan részei. A védetté nyilvánító rendelet alapján keletkező korlátozások célja a természeti területek, értékek fenntartása, állapotuk javítása, a jelen és jövő nemzedékek számára való megőrzése. A Tvt. 24. §-át hajtják végre akkor, amikor természeti területet és más, védelemre érdemes földterületet, ha az országos jelentőségű, a miniszter, ha helyi jelentőségű, az önkormányzat rendeletben védetté nyilvánít.

A Tvt. 24. §-a kifejezetten jogszabály kibocsátására, és nem hatósági döntés hozatalára kötelez, illetve hatalmaz fel. Érdemes részletesen idézni az ügy megítéléséhez a Tvt.-nek ezt a rendelkezését:

„24. § (1) Természeti területet [15. § (1) bekezdés] és más – e törvény 22. §-a alapján – védelemre érdemes földterületet

- a) országos jelentőségű terület esetén a miniszter,
- b) helyi jelentőségű terület esetén a települési – Budapesten a fővárosi – önkormányzat rendeletben nyilvánít védetté.

(2) A miniszter rendeletben nyilvánítja védetté, illetve fokozottan védetté a természeti értéket (így például: vadon élő szervezetet, életközösséget), továbbá fokozottan védetté a területet. Amennyiben a területen védett régészeti lelőhely van, a védetté nyilvánításhoz a nemzeti kulturális örökség miniszterének egyetértése szükséges. A miniszter rendeletben határozza meg az Európai Közösségek jogi aktusaiban meghatározott védettségi kategóriába, illetve nemzetközi egyezmény hatálya alá tartozó növény- és állatfajok közül azokat, amelyek kiemelt oltalma szükséges, és az e fajokra vonatkozó részletes szabályokat.

(3) A védetté nyilvánítást kimondó jogszabály tartalmazza

- a) a védetté nyilvánítás tényét, a természetvédelmi értékek megnevezését,
- b) terület esetében annak jellegét, kiterjedését, a védetté nyilvánítás indokát, természetvédelmi célját, a földrészletek helyrajzi számait, az e törvényben meghatározott egyes korlátozások és tilalmak alóli esetleges felmentést, továbbá a természetvédelmi hatóság engedélyéhez, illetve hozzájárulásához kötött – a 21. §-ban és a 38–39. §-ban nem szabályozott – tevékenységek körét, lehetőség szerint a földrészlet határvonalának töréspont koordinátáit, vala-

mint a 36. § (1) bekezdésének megfelelően megállapított rendelkezéseket (természetvédelmi kezelési terv), továbbá

c) az Európai Közösségek jogi aktaiban meghatározott védettségi kategóriába tartozás tényét.

(4) Fel kell oldani a természeti érték vagy terület védettségét, fokozottan védettségét, ha annak fenntartását természetvédelmi szempontok a továbbiakban nem indokolják. A védettség feloldása során a védetté nyilvánításra vonatkozó rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell azzal, hogy a helyi védett természeti terület védettségének a feloldásához az igazgatóság véleményét be kell szerezni.”

Az Alkotmánybíróság eddig több olyan jogszabályt vizsgált, amelyet a Tvt. 24. § (1) bekezdése [illetve korábban a természetvédelemről szóló 1982. évi 4. törvényerejű rendelet 7. § (2) bekezdése] alapján bocsátottak ki. Az Alkotmánybíróság sem az említett ügyekben, sem a jelen ügyben nem látott okot a Tvt. 24. § (1) bekezdése szerinti megoldás, azaz a jogszabályban való védetté nyilvánításról szóló rendelkezés vizsgálatára.

A védetté nyilvánító jogszabály tartalmát a jelen esetben a Tvt. határozza meg, a jogszabálynak a Tvt. értelmében kötelező tartalmi elemei vannak: a védetté nyilvánítást kimondó jogszabálynak tartalmaznia kell egyebek között a védetté nyilvánítás tényét, a természetvédelmi értékek megnevezését, terület esetében annak jellegét, kiterjedését, a védetté nyilvánítás indokát, természetvédelmi célját, a földrészetek helyrajzi számait. Terület védetté, fokozottan védetté nyilvánításának tényét az ingatlan-nyilvántartásba be kell jegyezni [Tvt. 26. § (2) bekezdés].

Az Alkotmánybíróság egy ügyben, amelyben az ócsai természetvédelmi területet létesítő önkormányzati rendelet alkotmányellenességének vizsgálatáról döntött, mérlegelte, hogy a támadott rendelkezés a kétségtelen önkormányzati rendeleti formája mellett normatív tartalmú, és ezáltal alkotmánybírósági hatáskör alá tartozik-e. „Az Alkotmánybíróság úgy ítélte, hogy természetvédelmi területté nyilvánító rendelkezés kétségtelenül hordoz tárgyat illetően egyedi jellegét. Másrészt a rendelkezés mindenkire vonatkozik eshetőlegesen, nem tapad az adott tulajdoni vagy használati viszonyokhoz, és nem egyedi, eseti érdeket védő döntés, hanem általános, mindenkire kiható érdeket tart szem előtt. Ezért a rendeleti forma normatív tartalmat is hordoz.” Az Alkotmánybíróság a rendeletet érdemben vizsgálta és az indítványt elutasította [29/1995. (V. 25.) AB határozat, ABH 1995, 145, 149.].

Más ügyekben is vizsgálta az Alkotmánybíróság természeti területeket védetté nyilvánító jogszabályokat támadó indítványokat a tulajdonjog sérelme szempontjából. Miniszteri rendelet vizsgálatáról szól a 964/B/1998. AB határozat (ABH 2002, 873.), önkormányzati rendelet vizsgálatáról a 80/B/2001. AB határozat (ABH 2001, 1465.). Az Alkotmánybíróság az indítványokat elutasította. Ez utóbbi ügyben pedig megállapította: az Alkotmánybíróság nem vizsgálja a védetté nyilvánítás indokoltságát, ez olyan szakkérdés, amelyet az előkészítési eljárásban a természetvédelmi hatóság tisztáz.

Arra is van példa, hogy az Alkotmánybíróság természeti területek védetté nyilvánításáról szóló megyei tanácsrendelet hatályon kívül helyezését tartalmazó, megyei közgyűlési önkormányzati rendeletet nyilvánított alkotmányellenesnek, és azt a hatálybalépésének időpontjára visszamenőleges hatállyal megsemmisítette. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a megyei közgyűlés nem rendelkeztetett hatáskörrel arra, hogy a helyi jelentőségű természeti terület védettségi szintjét rendeletben megszüntesse. A Tvt. 24. § (1) bekezdés b) pontja, valamint a 24. § (4) bekezdése szerint a védetté nyilvánítás és a védettség feloldása egyaránt az érintett települési önkormányzat feladata [46/2001. (XI. 17.) AB határozat, ABH 2001, 735.].

A 48/1997. (X. 6.) AB határozat (ABH 1997, 502.) is természetvédelmi terület védettségének megszüntetéséről szóló KTM rendeletet semmisített meg hatálybalépésének időpontjára visszamenőleges hatállyal, a pomázi ökológiai folyosó védelmi szintjének folyamatossága érdekében.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a rendeletben történő védetté nyilvánítás technikáját az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata is igazolja.

5. A határozat az Indokolás III. 2. pontjában vizsgálta azt, hogy milyen a védetté nyilvánításnak az előkészítési rendje. Elmaradt viszont annak értékelése, hogy a Tvt. által a védetté nyilvánítás előkészítésére előírt eljárás kellő garanciákat nyújt-e az érintett tulajdonosok érdekeinek érvényesítésére.

A védetté nyilvánításról szóló jogszabály létrehozására irányuló eljárás időigényes, hosszú folyamat, amely több szakaszból áll. A védetté nyilvánításra bárki javaslatot tehet. Terület védetté nyilvánítását – helyi jelentőségű védett természeti terület kivételével – az illetékes nemzeti park igazgatóság készíti elő. Ha az előkészítés helyi jelentőségű védett természeti területté nyilvánításra irányul, a helyi védetté nyilvánítást előkészítő települési önkormányzati jegyzőnek, főjegyzőnek a terület védetté nyilvánításának indokoltságát alátámasztó iratok megküldése mellett meg kell keresnie az igazgatóságot, hogy kívánja-e a terület országos jelentőségű védett természeti területté nyilvánítását.

A természeti terület védetté nyilvánításának előkészítése során az előkészítést végző – az érdekeltek álláspontjának megismerése érdekében – egyeztető megbeszélést és a szükséghez képest helyszíni szemlét tart. Azok, akikre a védetté nyilvánításból jogok vagy kötelezettségek hárulnak, illetőleg akik jogos érdekét a védetté nyilvánítás közvetlenül érinti, a védetté nyilvánítást előkészítő eljárásban részt vehetnek [Tvt. 25. § (7) bekezdés]. Az előkészítést végző az egyeztető tárgyalásról jegyzőkönyvet és összefoglalót kell, hogy készítsen, amelyet a védetté nyilvánításra vonatkozó javaslattal együtt kell a védetté nyilvánításra jogosulthoz előterjeszteni.

Ez a részletesen szabályozott eljárás kellő garanciát biztosít az érintett területek tulajdonosai részére; a jogorvoslati jog sérelmének feltételezésekor ezt a szempontot is értékelni kellett volna.

6. Összefoglalva a fenti gondolatmenetekből adódó következtetéseket, nem látom megindokoltnak az alkotmányellenes mulasztás megállapítását.

A védetté nyilvánítás akkor töltheti be funkcióját, ha elvontan, általánosan, jogszabályban jelenik meg, személyek és esetek sokaságára alkalmazandó. Meg kell jegyezni, hogy jogszabályban való védetté nyilvánításra nemcsak a Tvt. tartalmaz felhatalmazást, hanem a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény 15. § (1) bekezdése, az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 57. § (3) bekezdése is. A Tvt. szerinti védettség jogszabályban történő megjelenítése azt eredményezi, hogy a törvényben előírt különleges szabályok, a védett természeti területtel kapcsolatos használati, kezelési módok, korlátozások és tilalmak betartása nemcsak az érintett tulajdonosok, hanem mindenki (természetes személyek és hatóságok) számára kötelező. Ebben a szabályozási környezetben véleményem szerint nem állapítható meg az, hogy a Tvt. szerint meghatározott, kötött tartalmú jogszabállyal érintett tulajdonosok számára a jogszabállyal „szemben” az Alkotmány 57. § (5) bekezdéséből eredően jogorvoslati lehetőséget kell biztosítani. A védetté nyilvánító rendeletek az egyes természeti javak használata szabályozásának minősülnek. A jogorvoslatihoz való alapvető jogból és az Alkotmánybíróság gyakorlatából nem vezethető le, hogy a vizsgált körben egyedi határozatok, hatósági döntések lennének szükségesek a rendeletben a Tvt. szabályai szerint védetté nyilvánított természeti javak használata korlátozásához. A védetté nyilvánítási eljárás pedig kellő garanciákat nyújt a tulajdonosok – egyébként is alkotmányosan korlátozott – jogainak érvényesítéséhez. Aggályosnak tartom a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását a jelen ügyben azért is, mert a nem csupán formális, hanem az Alkotmánybíróság által megkövetelt érdemi jogorvoslat megteremtésére sem a jogorvoslatot elbíráló szerv, sem a felülvizsgálat szempontjai, sem a lehetséges döntések meghatározását illetően nem látok lehetőséget.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
alkotmánybíró

A különvéleményhez csatlakozom.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság 34/2006. (VII. 13.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló eljárásban meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a sajátos építményfajták körébe tartozó honvédelmi és katonai célú építményekre vonatkozó építésügyi hatósági engedélyezési eljárások szabályairól szóló 40/2002. (III. 21). Korm. rendelet 8. § (3) bekezdése alkotmányellenes, ezért azt 2006. október 31-ei hatállyal megsemmisíti.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közönlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1.1. Az indítványozó a sajátos építményfajták körébe tartozó honvédelmi és katonai célú építményekre vonatkozó építésügyi hatósági engedélyezési eljárások szabályairól szóló 40/2002. (III. 21). Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 8. §-ának alkotmányossági vizsgálatát kéri, az első beadványában foglalt indokok miatt. A támadott rendelkezés (1) bekezdése szerint a különféle katonai építésügyi hatósági engedélyek megadásáról vagy megtagadásáról az első fokú katonai építésügyi hatóság a kérelem előterjesztésétől számított 30 napon belül határoz. A (2) bekezdés alapján a szakhatóság a szakhatósági hozzájárulás megadásáról 15 napon belül dönt. A szakhatósági eljárás időtartama az (1) bekezdésben megállapított határidőbe nem számít be. A (3) bekezdés alapján a határozatot kézbesítés útján kell közölni az építetővel és az eljárásban érintett szakhatóságokkal. Az indítványozó szerint mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség áll fenn amiatt, mert az R. szerint az építésügyi hatósági eljárással érintett ingatlan tulajdonossal nem közlik a határozatot. A megfelelő eljárás garanciák hiánya miatt sérül a tulajdonhoz való jog [Alkotmány 13. § (1) bekezdés], az egészséges környezethez való jog (Alkotmány 18. §), a legmagasabb szintű testi és lelki egészséghez való jog (Alkotmány 70/D. §), a jogorvoslatihoz való jog [Alkotmány 57. § (5) bekezdés], valamint a petíciós jog (Alkotmány 64. §). Utal arra is, hogy a jogalkalmazói gyakorlat bizonytalan, mivel egymásnak ellentmondó értelmet tulajdonít az R. támadott szabályának. Ezen túlmenően, álláspontja szerint, az R. 8. §-a ellentétes az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvénnyel is (a továb-

biakban: Áe.), ami az Alkotmány 35. §-ának sérelmét jelent.

Az indítványokból egyértelműen megállapítható, hogy az indítványozó az R. 8. § (3) bekezdését támadja, mivel az nem rendelkezik arról, hogy az építettön és a szakhatóságon kívül az építésügyi hatósági eljárással érintett ingatlanl rendeltetésre jogosult személlyel is közölni kell a határozatot.

1.2. Az indítványozó 2006. január 10-én kelt indítvány-kiegészítésében – a korábbiak mellett – újabb indokok miatt kéri a támadott szabály alkotmányossági vizsgálatát. Álláspontja szerint a kifogásolt R. nem tartalmaz arra utalást, hogy csak az állami tulajdonban levő vagy a Honvédelmi Minisztérium kezelésben levő ingatlanok esetén alkalmazandó a 8. § (3) bekezdésébe foglalt szabály, így nem kizárt, hogy az R.-t olyan eljárásban alkalmazzák, amely magántulajdonban (osztatlan közös állami és magántulajdonban) álló ingatlanokon történő katonai célú építkezésre irányul. A szabályozási hiányosság miatt az R. 8. § (3) bekezdése ellentétes az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből fakadó jogbiztonság elvével, az 57. § (1) bekezdésével, az 57. § (5) bekezdésével, továbbá az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Egyezmény) 6. Cikkével (tisztességes tárgyaláshoz való jog) és 13. Cikkével (hatékony jogorvoslati jog). Hivatkozott továbbá arra is, hogy a jogforrási hierarchia szabályát is sérti az R., mivel ellentétes az Áe. helyébe lépő, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 15. §-ával.

II.

Az Alkotmánybíróság az alábbi jogszabályi rendelkezések figyelembevételével hozta meg döntését.

1. Az Alkotmány rendelkezései:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

(...)

„13. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot.”

(...)

„18. § A Magyar Köztársaság elismeri és érvényesíti mindenki jogát az egészséges környezethez.”

(...)

A 35. § (2) bekezdésének harmadik mondata szerint: „A Kormány rendelete és határozata törvénnyel nem lehet ellentétes.”

(...)

„57. § (1) A Magyar Köztársaságban a bíróság előtt mindenki egyenlő, és mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jo-

gait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.”

(...)

„57. § (5) A Magyar Köztársaságban a törvényben meghatározottak szerint mindenki jogorvoslattal élhet az olyan bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslati jogot – a jogviták ésszerű időn belüli elbírálásának érdekében, azzal arányosan – a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadott törvény korlátozhatja.”

(...)

„64. § A Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van arra, hogy egyedül vagy másokkal együttesen írásban kérelmet vagy panaszt terjesszen az illetékes állami szerv elé.”

(...)

„70/D. § (1) A Magyar Köztársaság területén élőknek joguk van a lehető legmagasabb szintű testi és lelki egészségre.”

(2) Ezt a jogot a Magyar Köztársaság a munkavédelem, az egészségügyi intézmények és az orvosi ellátás megszervezésével, a rendszeres testedzés biztosításával, valamint az épített és a természetes környezet védelmével valósítja meg.”

2. A Ket. rendelkezései alapján:

„12. § (1) A közigazgatási hatóság eljárása során az e törvény hatálya alá tartozó közigazgatási hatósági ügyekben e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) Közigazgatási hatósági ügy (a továbbiakban: hatósági ügy):

a) minden olyan ügy, amelyben a közigazgatási hatóság az ügyfelet érintő jogot vagy kötelességet állapít meg, adatot, tényt vagy jogosultságot igazol, hatósági nyilvántartást vezet vagy hatósági ellenőrzést végez.”

(...)

„13. § (1) E törvény hatálya nem terjed ki a szabálysértési eljárásra, a választási eljárásra, a népszavazás előkészítésére és lebonyolítására, a területszervezési eljárásra és – az állampolgársági bizonyítvány kiadásának kivételével – az állampolgársági eljárásra.

(2) E törvény rendelkezéseit

a) az iparjogvédelmi eljárásokban,

b) az államháztartás javára teljesítendő, törvényben meghatározott, illetve a Közösségek költségvetésével megosztásra kerülő kötelező befizetésekkel és a központi költségvetés, valamint az elkülönített állami pénzalap terhére jogszabály alapján juttatott támogatással összefüggő eljárásokban,

c) a külföldiek beutazásával és magyarországi tartózkodásával kapcsolatos eljárásokban, valamint a menedékgogi eljárásban,

d) a piac felügyeleti és a piac szabályozásával kapcsolatos eljárásokban,

e) a pénz- és tőkepiaci, a biztosítási, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztári és a magán-nyugdíjpénztári tevékenység felügyeletével kapcsolatos eljárásban,

f) a közbeszerzésekkel kapcsolatos jogorvoslati eljárásban

csak akkor kell alkalmazni, ha az ügyfajta-ra vonatkozó törvény eltérő szabályokat nem állapít meg.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben nem említett közigazgatási hatósági eljárásokra vonatkozó jogszabályok e törvény rendelkezéseitől kizárólag abban az esetben térhetnek el, ha azt e törvény kifejezetten megengedi, illetve ha az az Unió jogi aktusának vagy nemzetközi szerződésnek a végrehajtásához szükséges.

(...)

(5) Az egyes eljárásfajtákra vonatkozó eljárási jogszabályok e törvényben nem szabályozott, de e törvény szabályaival összhangban álló kiegészítő jellegű rendelkezéseket állapíthatnak meg.”

(...)

„15. § (1) Ügyfél az a természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, akinek (amelynek) jogát, jogos érdekét vagy jogi helyzetét az ügy érinti, akit (amelyet) hatósági ellenőrzés alá vontak, illetve akire (amelyre) nézve – tulajdonát, jogait és vagyontárgyait is ideértve – a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz.

(2) Ha jogszabály másként nem rendelkezik, a létesítménnyel kapcsolatos, illetve a tevékenység engedélyezésére irányuló eljárásban ügyfél a hatásterületen levő valamennyi ingatlan tulajdonosa és az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jogszerű használója.

(3) Törvény vagy kormányrendelet meghatározott ügyfajtákra részletesebb ügyfélfogalmat állapíthat meg.”

(...)

„78. § (1) A határozatot közölni kell az ügyféllel és azal, akire nézve az jogot vagy kötelezettséget állapít meg, az ügyben eljáró szakhatósággal és a jogszabályban meghatározott más hatósággal vagy állami szervvel.”

3. Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) szerint:

„1. § (2) E törvényt a sajátos építményfajták, valamint a műemlékvédelem alatt álló építmények és területek tekintetében a rájuk vonatkozó külön törvényekkel, kormányrendeletekkel együtt, a bennük foglalt kiegészítésekkel és eltérésekkel kell alkalmazni.”

„2. § E törvény alkalmazásában:

(...)

18. *Sajátos építményfajták:* többnyire épületnek nem minősülő, közlekedési, hírközlési, közmű- és energiaellátási, vízellátási és vízgazdálkodási, bányaműveléssel, környezetvédelemmel kapcsolatos és atomenergia alkalmazására szolgáló, valamint a honvédelmi és katonai, továbbá a nemzetbiztonsági célú, illetve rendeltetésű, sajátos technológiájú építmények (mérnöki létesítmények), amelyek

létesítésekor – az építményekre vonatkozó általános érvényű településrendezési és építési követelményrendszeren túlmenően – eltérő, vagy sajátos, csak arra a rendeltetésű építményre jellemző, kiegészítő követelmények megállapítására és kielégítésére van szükség.”

„53/A. § (2) Az építésügyi- és az építésfelügyeleti hatósági eljárásokban ügyfélnek minősül az a természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, akinek (amelynek) jogát, jogos érdekét vagy jogi helyzetét az ügy érinti, továbbá akit (amelyet) hatósági ellenőrzés alá vontak, valamint akire (amelyre) nézve a hatósági nyilvántartás az adott ügyvel összefüggésben adatokat tartalmaz, így különösen:

a) az építető, valamint

b) ha nem azonos az építetővel, az ingatlanal rendelkező jogosult,

c) a közterület kivételével a közvetlenül szomszédos – a határozattal érintett ingatlanal, ingatlanokkal közös határvonalú (telekhatárú) – telekkel rendelkező jogosult, kivéve a telekegyesítésre és a telekhatár rendezésre irányuló építésügyi hatósági eljárásokat,

d) jogszabályban meghatározott esetekben a tervező, a felelős műszaki vezető, az építési műszaki ellenőr és a kivitelező.”

4. Az R. alapján:

„8. § (1) Az engedély megadásáról vagy megtagadásáról az első fokú katonai építésügyi hatóság a kérelem előterjesztésétől számított 30 napon belül határoz.

(2) A szakhatóság a szakhatósági hozzájárulás megadásáról 15 napon belül dönt. A szakhatósági eljárás időtartama az (1) bekezdésben megállapított határidőbe nem számít be.

(3) A határozatot kézbesítés útján kell közölni:

a) az építetővel,

b) az eljárásban érintett szakhatóságokkal.”

III.

Az indítvány az alábbiak szerint megalapozott.

Az Alkotmánybíróság elsőként az indítványozó formai alkotmányellenességre vonatkozó, utólagos normakontroll iránti indítványi kérelmét vizsgálta: sérült-e a jogforrási hierarchia az R. 8. § (3) bekezdésének megalkotásával.

1. A Ket. 12. § (2) bekezdésének a) pontja alapján az építésügyi hatósági eljárás közigazgatási hatósági ügynek minősül. A 13. § (3) bekezdés alapján az építésügyi hatósági eljárásokra vonatkozó jogszabályok a Ket. rendelkezéseitől kizárólag abban az esetben térhetnek el, ha azt a Ket. kifejezetten megengedi, illetve ha az az Unió jogi aktusának vagy nemzetközi szerződésnek a végrehajtásához szükséges. A Ket. 78. § (1) bekezdésébe foglalt, eltérést

nem engedő szabály alapján közigazgatási hatósági ügyben hozott határozatot közölni kell az ügyféllel és azzal, akire nézve az jogot vagy kötelezettséget állapít meg, az ügyben eljáró szakhatósággal és a jogszabályban meghatározott más hatósággal vagy állami szervvel. A döntés közlésének (például a kézbesítés) szabályait a Ket. 78–81. §-ai tartalmazzák. A Ket 15. § (1) bekezdése szerint: „ügyfél az a természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, akinek (amelynek) jogát, jogos érdekét vagy jogi helyzetét az ügy érinti, akit (amelyet) hatósági ellenőrzés alá vontak, illetve akire (amelyre) nézve – tulajdonát, jogait és vagyontárgyait is ideértve – a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz.” A (2) bekezdés alapján „ha jogszabály másként nem rendelkezik, a létesítménnyel kapcsolatos, illetve a tevékenység engedélyezésére irányuló eljárásban ügyfél a hatásterületen levő valamennyi ingatlan tulajdonosa és az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jogszerű használója.”

2.1. Az Étv.-t a sajátos építményfajták (így a honvédelmi és katonai célú és rendeltetésű építmények) tekintetében a rájuk vonatkozó külön törvényekkel, kormányrendeletekkel együtt, a bennük foglalt kiegészítésekkel és eltérésekkel kell alkalmazni [Étv. 1. § (2) bekezdése; 2. § 18. pontja].

A Ket. 13. § (5) bekezdése alapján az egyes eljárásfajtákra vonatkozó eljárási jogszabályok a Ket.-ben nem szabályozott, de e törvény szabályaival összhangban álló kiegészítő jellegű rendelkezéseket állapíthatnak meg. A 15. § (3) bekezdése szerint törvény vagy kormányrendelet meghatározott ügyfajtákra részletesebb ügyfélfogalmat állapíthat meg. Ennek megfelelően iktatta be a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2005. évi LXXXIII. törvény 315. §-a az Étv.-be az 53/A. § (2) bekezdését. E rendelkezés a Ket.-nél szélesebb ügyfél-fogalmat határoz meg az építésügyi hatósági ügyekben: „az építésügyi és az építésfelügyeleti hatósági eljárásokban ügyfélnek minősül az a természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, akinek (amelynek) jogát, jogos érdekét vagy jogi helyzetét az ügy érinti, továbbá akit (amelyet) hatósági ellenőrzés alá vontak, valamint akire (amelyre) nézve a hatósági nyilvántartás az adott ügygel összefüggésben adatokat tartalmaz, így különösen:

- a) az építető, valamint
- b) ha nem azonos az építetővel, az ingatlannal rendelkezni jogosult,
- c) a közterület kivételével a közvetlenül szomszédos – a határozattal érintett ingatlannal, ingatlanokkal közös határvonalú (telekhatárú) – telekkel rendelkezni jogosult, kivéve a telekegyesítésre és a telekhatár rendezésre irányuló építésügyi hatósági eljárásokat,

d) jogszabályban meghatározott esetekben a tervező, a felelős műszaki vezető, az építési műszaki ellenőr és a kivitelező.”

Tekintettel arra, hogy az R. az ügyfél-fogalomra vonatkozó rendelkezést nem tartalmaz, az R. hatálya alá tartozó eljárásokban az Étv. 53/A. § (2) bekezdése alkalmazandó.

2.2. Az R. 6. § (2) bekezdése alapján a katonai építésügyi hatósági engedélyek iránti eljárásban a vonatkozó külön jogszabályok – így a Ket., az Étv. – rendelkezéseit megfelelően kell alkalmazni. Az R. 7. § (1) és (2) bekezdése a) pontja alapján az engedély iránti kérelmet az első fokú katonai építésügyi hatóság részére az R. 2. számú melléklete szerinti nyomtatványon kell előterjeszteni. Az engedély iránti kérelemhez mellékelni kell az építető építési jogosultságára vonatkozó nyilatkozatát, valamint igazolni kell az ingatlannal való rendelkezési jogosultságot, de az építésügyi hatósági eljárásokban az ügyfél fogalma tágabb alanyi kört ölel fel az (ingatlannal rendelkezni jogosult) építetőnél. Ezen túlmenően az R. olyan tárgykört is szabályoz a 8. § (3) bekezdésében, amelyről a Ket. eltérést nem engedő módon rendelkezik. Az R. 8. § (3) bekezdése ellentétes a Ket. 13. § (3) bekezdésével, és 78. § (1) bekezdésével, mivel szűkíti a katonai építésügyi hatóság ügyben hozott határozat közlésére vonatkozó kötelezettséget, hiszen a katonai építésügyi hatóság csak az R. 2. §-ának 2. pontja szerinti építetővel (a honvédelmi miniszter által építetői feladatra feljogosított szervezettel), valamint az ügyben érintett szakhatósággal köteles azt közölni, tehát nem minden, az Étv. 53/A. § (2) bekezdése szerinti ügyféllel. A fentiek alapján az R. 8. § (3) bekezdése ellentétes a Ket. 13. § (3) bekezdésével és 78. § (1) bekezdésével, ami az Alkotmány 35. § (2) bekezdése harmadik mondatának sérelmét jelenti.

3. Az Alkotmánybíróság az R. 8. § (3) bekezdésének – az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 43. § (4) bekezdése szerinti – pro futuro hatályú megsemmisítésével elegendő időt biztosít a törvényalkotónak annak mérlegelésére, szükséges-e az R. hatálya alá tartozó építésügyi hatósági engedélyezési eljárásokra speciális, a Ket.-től eltérő eljárási szabályok megalkotása.

4. Mivel az Alkotmánybíróság az R. 8. § (3) bekezdésének alkotmányellenességét a jogforrási hierarchia szabályának sérelme miatt megállapította, – állandó gyakorlatának megfelelően – nem vizsgálta azt, hogy azt sem, hogy fennáll-e az Alkotmány 2. § (1) bekezdésével, 13. § (1) bekezdésével, 18. §-ával, 57. § (1) bekezdésével, 57. § (5) bekezdésével, 64. §-ával, 70/D. §-ával, valamint az Egyezmény 6. és 13. Cikkével való ellentét. [61/1997. (XI. 19.) AB határozat, ABH 1997, 361, 364.; 16/2000. (V. 24.) AB határozat, ABH 2000, 425, 429.; 29/2000. (X. 11.) AB határozat, ABH 2000, 193, 200.; 56/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 478, 482.; 35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABH 2002, 199, 213.; 4/2004.

(II. 20.) AB határozat ABH 2004, 66, 72.; 9/2005. (III. 31.) AB határozat, ABH 2005, 627, 636.]

A határozat Magyar Közlönyben való közzétételéről szóló rendelkezés az Abtv. 41. §-án alapul.

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 1110/B/2005.

Az Alkotmánybíróság 35/2006. (VII. 13.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság önkormányzati rendelet alkotmányellenességének vizsgálatára irányuló eljárásban meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Nagykovácsi Zsíros-hegyen az önkormányzat által megvalósított szennyvízelvezető csatorna-közmű beruházáshoz kapcsolódó közművesítési hozzájárulásról szóló, Nagykovácsi Nagyközség Önkormányzata Képviselő-testületének 28/2005. (XI. 10.) rendelete 1., 2., 3. és 4. §-a alkotmányellenes, ezért azokat – hatálybalépésükre visszaható hatállyal – megsemmisíti.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az indítványozók előadták, hogy Nagykovácsi Nagyközség Önkormányzata Képviselő-testülete úgy döntött, hogy a Zsíros-hegyen szennyvízcsatorna hálózatot épített ki, és a beruházást egyéb költségeivel együtt 100%-ban a telektulajdonosokra hárítja. E tekintetben a Képviselő-testület önkormányzati határozatot hozott, amely alapján az önkormányzat jegyzője újabb közigazgatási határozatokban kötelezte az érintett telektulajdonosokat a hozzájárulás megfizetésére. A határozatokat több tulajdonos is meg-

fellebbezte, és azokat a Pest Megyei Közigazgatási Hivatal Igazgatási Főosztályának vezetője megsemmisítette; a hivatalvezető pedig törvényességi ellenőrzési jogkörében eljárva megállapította, hogy az önkormányzati határozat törvényt sértő.

Az indítványozók kifejtik, hogy mindezek ellenére megalkották a Nagykovácsi Zsíros-hegyen az önkormányzat által megvalósított szennyvízelvezető csatorna-közmű beruházáshoz kapcsolódó közművesítési hozzájárulásról szóló Nagykovácsi Nagyközség Önkormányzata Képviselő-testületének 28/2005. (XI. 10.) rendeletét (a továbbiakban: Ör.), amely az önkormányzat közművesítési beruházásának teljes költségét továbbra is az érintett ingatlanok tulajdonosaira hárítja, ingatlanonként egységesen 463 500 Ft-ban állapítja meg a közművesítési hozzájárulás mértékét, amely hozzájárulást egy összegben kell megfizetni, a rendeletben foglalt határidő alatt.

Az indítványozók a kifogásolt Ör.-t több szempontból találják alkotmány- és törvényt sértőnek. Hangsúlyozzák, hogy az Ör. vízellátásról rendelkezik, amely az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ét.) fogalom-meghatározása szerint sajátos építményfajta minősül. Ebben az esetben tehát az Ét. 1. § (2) bekezdése lett volna az irányadó, amely kimondja, hogy az Ét.-t a sajátos építményfajta tekintetében a rájuk vonatkozó külön törvényekkel, kormányrendeletekkel együtt, a bennük foglalt kiegészítésekkel és eltérésekkel kell alkalmazni. Az önkormányzat azonban figyelmen kívül hagyta a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvényt (a továbbiakban: Vt.), valamint annak végrehajtási rendeletét és inkább az Ét. rendelkezéseit alkalmazta, ami az indítványozó szerint sérti a jogállamiság és a jogbiztonság elvét [Alkotmány 2. § (1) bekezdés].

Azt is kifogásolják, hogy az Ör. nem adott lehetőséget a telektulajdonosoknak a jogorvoslat [Alkotmány 57. § (5) bekezdés] igénybevételére és részletfizetésre sem. Aláspontjuk szerint az Ör. megsértette az esélyegyenlőséget is, mivel Nagykovácsi Nagyközségben, illetve a Zsíros-hegy észak-keleti részén a szennyvízcsatorna állami, illetve önkormányzati támogatással lett kialakítva.

A beadvány tartalma szerint hivatkoztak a Vt. 8. § (3) bekezdésében foglaltakra, amelynek értelmében vízi-közmű esetén nem az önkormányzat, hanem a jegyző vehet ki költségeket az érdekeltekre. Minderre figyelemmel az indítványok szerint az Ör. újraszabályoz már szabályozott társadalmi viszonyokat. Álláspontjuk szerint az Ör. alkotmányellenességet idézett elő az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésébe ütköző szabályozással.

II.

Az Alkotmány indítvánnyal érintett rendelkezése:
„44/A. § (...)

(2) A helyi képviselőtestület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.”

A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény szerint:

„16. § (1) A képviselő-testület a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására önkormányzati rendeletet alkot.”

Az Ör. a következő szabályokat tartalmazza:

„Nagykovácsi Nagyközség Önkormányzatának Képviselő-testülete az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. tv. (a továbbiakban: Áht.) 10. §-a, valamint az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. tv. (a továbbiakban: Étv.) 28. § (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján az önkormányzat által megvalósított szennyvízelvezető csatorna-közmű beruházáshoz kapcsolódó közművesítési hozzájárulásról a következő rendeletet alkotja:

A rendelet hatálya

1. § (1) E rendelet hatálya Nagykovácsi Nagyközség Önkormányzatának (a továbbiakban: Önkormányzat) illetékességi területén, a Zsíros-hegyen, – a „Virágos utcák” melletti vízmű, Zsíros-hegyi út a Tölgy utcáig, Szamos utca, Tölgy utca és az erdővel határos vonal által határolt területen, valamint a Halom utca területén – az önkormányzat által megvalósított szennyvízelvezető csatorna-közmű beruházás (a továbbiakban: önkormányzati beruházás) által a csatorna közművesítéssel (a továbbiakban: közművesítéssel) érintett ingatlanokra, illetőleg azok tulajdonosaira terjed ki. A közművesítéssel érintett ingatlanok körét e rendelet 1. számú melléklete képezi.

(2) Az (1) bekezdés szerinti közművesítéssel érintett az önálló helyrajzi számmal rendelkező ingatlan, amely az önkormányzati beruházásban létesített szennyvízcsatorna közművezetékéről közvetlenül, teleknyúlvánnyal, magánúttal, illetőleg a közvetlenül érintett ingatlanon adott szolgalmi úton keresztül ellátható, a szolgalmi jog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzéstől függetlenül. csatorna-közművezetékéről gravitációs, vagy más műszaki megoldással (a továbbiakban: közművezeték) ellátható.

Közművesítés hozzájárulás fizetésének kötelezettsége és a fizetésre kötelezettek

2. § (1) Az Önkormányzat az önkormányzati beruházás költségét e rendelettel az Étv. 28. § (2) bekezdésében foglaltak alapján-egészben – 100%-os mértékben – a közművesítéssel érintett ingatlan tulajdonosaira hárítja.

(2) Az 1. § szerinti közművesítéssel érintett ingatlan tulajdonosa közművesítési hozzájárulást (a továbbiakban: hozzájárulást) köteles fizetni.

(3) A hozzájárulás fizetésének kötelezettsége a közművesítéssel érintett valamennyi ingatlan tulajdonosát terheli. Közös tulajdonú ingatlan esetén a tulajdonostársak által fizetendő hozzájárulás tulajdoni arányuk szerint kerül megállapításra. A hozzájárulás fizetésének kötelezettsége a tulajdonostársakat egyetemlegesen terheli.

(4) Az ingatlantulajdonos személyében bekövetkezett változás esetén (jogelőd) az ingatlan új tulajdonosát (jog-

utód) terheli a jogelődje által meg nem fizetett hozzájárulás megfizetésének a kötelezettsége.

(5) A hozzájárulás megfizetésének kötelezettsége alól felmentés nem adható.

(6) A hozzájárulást az ingatlan közhálózatra való rákötése tényétől függetlenül meg kell fizetni.

A hozzájárulás mértéke és megállapításának módja

3. § (1) Az önkormányzati beruházás összköltségének (a továbbiakban: beruházási költség) összetevői: tervezési költség, közbeszerzési költség, kivitelezési költség, hitel-felvétellel kapcsolatos költségek, a beruházáshoz kapcsolódó egyéb költségek.

A beruházási költséget e rendelet 2. számú melléklete képezi.

(2) A hozzájárulás mértékét a beruházási költség és a közművesítéssel érintett ingatlanok számának hányadosa adja.

(3) A hozzájárulás mértéke: 463 500 Ft/ingatlan.

(4) A hozzájárulás összegét egy összegben, 2006. március 31-ig kell megfizetni.

(5) A hozzájárulás összegét a Polgármesteri Hivatal 11600006-00000000-12166248 számú „Északi terület 2. ütemű csatorna beruházás” számlájára kell megfizetni.

Eljárási szabályok

4. § (1) A hozzájárulás beszedéséről és a befizetés ellenőrzéséről a Polgármesteri Hivatal gondoskodik.

(2) A Polgármesteri Hivatal értesíti az érintett ingatlan tulajdonosát, közös tulajdon esetén a tulajdonosokat a fizetendő hozzájárulásról, és a fizetési határidőről.

(3) Azzal a tulajdonossal szemben, aki a hozzájárulási befizetési kötelezettségét nem teljesíti, az önkormányzat a követelését, és a késedelemből vagy a nem fizetésből keletkező egyéb többlet követelését polgári peres úton érvényesíti.

Záró rendelkezések

5. § (1) Jelen rendelet kihirdetése napján, 2005. november 10-én lép hatályba.

(2) A rendelet kihirdetése a Polgármesteri Hivatal hirdetőtábláján való kifüggesztéssel történik.”

III.

Az indítványok megalapozottak.

1. Az Ét. Útépítési és közművesítési hozzájárulás cím alatt a következőket tartalmazza:

„28. § (1) A helyi építési szabályzatban, illetőleg a szabályozási tervben a területre előírt kiszolgáló utakat és a közműveket az újonnan beépítésre szánt, illetve a rehabilitációra kijelölt területeken legkésőbb az általuk kiszolgált építmények használatbavételéig meg kell valósítani. E kötelezettség teljesítése, ha jogszabály vagy megállapodás arra mást nem kötelez, a települési – a fővárosban megosztott feladatkörüknek megfelelően a fővárosi, illetve a fővárosi kerületi – önkormányzat feladata.

(2) Ha a kiszolgáló utat, illetőleg közművet a települési önkormányzat megvalósította, annak költségét részben, de legfeljebb a költségek 90%-áig az érintett ingatlanok tulajdonosaira átháríthatja. A hozzájárulás mértékét és a megfizetés módját a települési önkormányzat rendelettel szabályozza. Az útépitési és közművesítési hozzájárulás nem róható ki, ha az út- és közműépítéshez szükséges terület kialakítása érdekében korábban lejegyzett telekrészért járó kártalanítás összegének megállapítása során az út és a közmű megépítéséből eredő értéknövekedést figyelembe vették.”

Az Ét. 1. § (2) bekezdése szerint e törvényt a sajátos építményfajták, valamint a műemlékvédelem alatt álló építmények és területek tekintetében a rájuk vonatkozó külön törvényekkel, kormányrendeletekkel együtt, a bennük foglalt kiegészítésekkel és eltérésekkel kell alkalmazni.

Az 1997-ben elfogadott Ét.-hez képest sajátos építményfajtákat szabályoz az 1995-ben elfogadott Vt.

A Vt. 1. § (1) bekezdés *b)* pontja értelmében a Vt. hatálya terjed ki arra a létesítményre, amely a vizek lefolyási és áramlási viszonyait, mennyiségét, minőségét, medrét, partját vagy a felszín alatti vizek víztartó képződményeit befolyásolja vagy megváltoztathatja.

Az Ör. „csatorna-közmű beruházáshoz kapcsolódó közművesítési hozzájárulásról” szól.

A Vt. 4. § (2) bekezdés *b)* pontja szerint a települési önkormányzat – a vízgazdálkodási tevékenységek, mint közfeladatok (közszolgáltatások) körében – köteles gondoskodni a 2000 lakosegyenértékkel jellemezhető szennyvíz-kibocsátás feletti szennyvíz-elvezetési agglomerációt alkotó településeken a keletkező használt vizek (szennyvizek) szennyvízelvezető művel való összegyűjtéséről, tisztításáról, a tisztított szennyvíz elvezetéséről, illetőleg a más módon összegyűjtött szennyvíz, továbbá a szennyvíziszap ártalommentes elhelyezésének megszervezéséről.

A Vt. 7. § (3) bekezdése kimondja, hogy a helyi önkormányzat tulajdonában lévő vizekről és vízelvezetési területekről a 9–10. §-okban és a 13. §-ban foglaltakra is figyelemmel a központi és az önkormányzati költségvetésben meghatározott pénzeszközök felhasználásával, illetve vízgazdálkodási társulat útján kell gondoskodni.

A Vt. 7. § (4) bekezdése meghatározza a (3) bekezdésben megjelölt feladatot. Ezek között szerepel a 4. § (2) bekezdésének *b)* pontjában szereplő feladat ellátásához szükséges szennyvízelvezető, -tisztító és -elhelyezést biztosító létesítmények megvalósítása, bővítése, működtetése és fenntartása.

A Vt. 1. számú melléklete tartalmazza a fogalommeghatározásokat.

A 3. pont szerint csatorna: egy vagy egyidejűleg több vízgazdálkodási feladat (vízátvezetés, vízpótlás, belvízelvezetés, mezőgazdasági és egyéb vízszolgáltatás) ellátására alkalmas vízelvezető rendszer.

A 26. pont szerint vízelvezető: az a mű (víziközmű), műtárgy, berendezés, felszerelés vagy szerkezet, amely-

nek rendeltetése, hogy a vizek lefolyási, áramlási viszonyait, mennyiségét vagy minőségét, medrének vagy partjának állapotát, a vizek kártételeinek elhárítása, a vizek hasznosítása – ideértve a víziközművekkel végzett közüzemi tevékenységgel nyújtott szolgáltatást –, minőségének és mennyiségének megfigyelése, illetve ásványi és földtani kutatások végzése céljából vagy ásványi nyersanyag kitermelése céljából befolyásolja. A vízelvezető rendszer lehet közcélú és saját célú.

Közcélú vízelvezető rendszer az a 26. pont *b)* alpontja szerint, amely az államnak, illetve a helyi önkormányzatnak törvényben meghatározott vízgazdálkodási feladatait, különösen a víziközművekkel nyújtott szolgáltatást, a vizek kártételei elleni védelmet, a vízkészletek feltárását, megóvását, hasznosítását, pótlását és állapotának figyelemmel kísérését, a vízkészlettel való gazdálkodását szolgálja.

A Vt. 8. § (2) bekezdése szerint a helyi közcélú vízelvezető rendszer, illetve a közcélú vízmunkák költségeit, víztársulat esetén a tagok a társulati érdekeltségi szabályok szerint, víztársulat hiányában az érdekeltek érdekeltségük arányában kötelesek viselni (közcélú érdekeltségi hozzájárulás). A (3) bekezdés szerint víztársulat hiányában a költségeket az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló törvény rendelkezései szerint lefolytatott eljárásban hozott határozatával érdekeltségük arányában az érdekeltekre a jegyző veti ki.

A vízgazdálkodási társulatokról szóló 160/1995. (XII. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) a Vt. 45. § (7) bekezdésének *d)* pontjában kapott felhatalmazás alapján a vízgazdálkodási társulatok megalakulásával, működésével, megszűnésével és a közcélú érdekeltségi hozzájárulással kapcsolatban tartalmaz szabályokat.

Az R. 24. § (1) bekezdése szerint ha a vízgazdálkodási közfeladatok ellátásával összefüggő – a törvény és e jogszabály szerint megállapított – érdekeltségi területen víztársulat nem működik, az állami vagy helyi önkormányzati tulajdonban álló vizek és közcélú vízelvezető rendszerek kezelője, illetve tulajdonosa – a Vt. 8. § (2) bekezdése alapján – közcélú érdekeltségi hozzájárulás megállapítását kezdeményezi.

Az R. 24. § (2) bekezdése kimondja, hogy az (1) bekezdésben megjelölt vizeket érintő – a Vt. 35. § (1) bekezdés *b)* pontja szerint közfeladatot képező – közcélú vízelvezető rendszerek és vízmunkák érdekeltségi területének meghatározásáról, annak határait tartalmazó helyszínrajz elkészítéséről, a vizek vagy a közcélú vízelvezető rendszerek tulajdonosa, illetőleg kezelője gondoskodik.

Az R. 24. § (3) bekezdése úgy szól, hogy a megállapított érdekeltségi területen a (2) bekezdésben megjelölt közcélú vízelvezető rendszerek és vízmunkák közérdek mértékéig terjedő költségeire figyelemmel az érdekelteket terhelő költségviselés arányát (érdekeltségi arányt)

a) az egységnyi érdekeltségi hozzájárulás összege, valamint

b) a 13. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti érdekeltségi egységben mért ingatlanulajdon, ingatlanhasználat határozza meg.

A (4) bekezdés szerint a közcélú érdekeltségi hozzájárulás egységnyi összegét az érdekeltségi területen levő ingatlan használatának jellegét, az érdekeltségi területen levő földterület művelési ágát, a vízimunkáknak és a vízi létesítményeknek az ingatlanra gyakorolt hatását és kölcsönhatását alapul véve kell megállapítani.

Az R. 13. § (1) bekezdése értelmében az alapszabály szerinti érdekeltségi hozzájárulás alapját jelentő érdekeltségi egység

a) víziközmű-társulat esetén

1. az érdekeltségi területen lévő ingatlanok az érdekeltséget megalapozó jogcímen ténylegesen használt részére eső vízfogyasztás vagy szennyvízkibocsátás alapszabályban meghatározott mennyisége, vagy

2. belterületi vízvezetés esetében az érdekeltségi terület – m²-ben meghatározott – egységnyi része;

b) víztársulat esetén az érdekeltségi terület – hektárban meghatározott – egységnyi része.

Az R. 25. § (1) bekezdése szerint a közcélú érdekeltségi hozzájárulás kivetését a 24. § (1) bekezdésben megjelölt állami szerv, illetőleg helyi önkormányzat az érdekeltségi ingatlan fekvése szerint illetékes települési önkormányzat jegyzője megkeresésével a tárgyévet megelőző évben november 30-ig kezdeményezi.

A (2) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a megkereséshez, illetve a hozzájárulás kivetésének kezdeményezéséhez csatolni kell

a) az érdekeltségi területet meghatározó helyszínrajzot, amelyből a tervezett vízgazdálkodási közfeladatokra figyelemmel, az érdekeltség ténye megállapítható, továbbá

b) a költségviseléssel, annak mértékével kapcsolatos, a 24. § (3) bekezdés a) pontja szerint meghatározott adatokat.

A (3) bekezdés szerint a jegyző a rendelkezésre álló adatok alapján, illetve hivatalból gondoskodik a közcélú érdekeltségi hozzájárulás megállapításához, kivetéséhez szükséges, a település közigazgatási területén levő ingatlanok ingatlan-nyilvántartási adatainak, a tényleges ingatlan tulajdonnal és használatlal összefüggő tények megállapításáról.

A (4) bekezdés kimondja, hogy a közcélú érdekeltségi hozzájárulást évente kell megállapítani, illetőleg kivetni. A befizetés határidejét – a közfeladat ellátásának ütemezésére – az ahhoz rendelkezésre álló egyéb pénzeszközök felhasználására is figyelemmel – egy összegben vagy évente több részletben úgy kell meghatározni, hogy az fedezze a közcélú vízimunkák megvalósításának, a vízi létesítmények megépítésének költségeit.

Az ÉT. 28. § (2) bekezdésében kapott felhatalmazás csak a fenti keretek között, a Vt. szabályaira tekintettel értelmezhető a vízi létesítményekre, ezek között a csatornára. A csatorna mint vízi létesítmény megvalósítása, bővítése, működtetése és fenntartása körében az érdekeltek a költsé-

geket a Vt. 8. § (2) és (3) bekezdése alapján kötelesek viselni a Vt.-ben meghatározottak szerint.

Az Alkotmánybíróság több határozatában megállapította, hogy a helyi közhatalom gyakorlásába beletartozik az is, hogy a helyi önkormányzat olyan társadalmi viszonyokat szabályozzon a lakosság érdekei védelmében, amelyeket magasabb szintű jogszabály még nem szabályozott. [Például: 23/2000. (VI. 28.) AB határozat, ABH 2000, 134, 136.]

Az Ör. 1., 2., 3. és 4. §-a a csatorna-közműre mint vízi közműre vonatkozó részében azonban magasabb szintű jogszabályban, a Vt.-ben szabályozott társadalmi viszonyt rendez.

Megállapítható ugyanis, hogy a vízgazdálkodás szabályait, a vízi létesítmények, vízimunkák létesítése költségeinek viselését, kivetését stb. a Vt.; a közcélú érdekeltségi hozzájárulással kapcsolatos szabályokat pedig az R. tartalmazza.

Az Ör. 1., 2., 3. és 4. §-a ellentétes a Vt. 8. § (2)–(3) bekezdéseivel, valamint az R. 24. § (1), (3)–(4) bekezdésében foglaltakkal, továbbá az R. 25. §-ával, ezért sérti az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését. [Az Alkotmánybíróság hasonlóan döntött a 12/2002. (III. 20.) AB határozattal lezárt ügyben, ABH 2002, 487.]

2. Az Ör. nemcsak az ÉT. 28. § (2) bekezdésére hivatkozik, mint amely szabály alapján a rendeletet kiadták, hanem az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 10. §-ára is. Az Áht. 10. § (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaság területén működő, illetve jövedelemmel, bevétellel, vagyonnal rendelkező jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, továbbá a jövedelemmel, bevétellel vagy vagyonnal rendelkező belföldi vagy külföldi természetes személy kötelezhető arra, hogy befizetéseivel hozzájáruljon az államháztartás alrendszerének költségvetéseiből ellátandó feladatokhoz.

A (2) bekezdés kimondja, hogy a fizetési kötelezettség elsősorban adó, illeték, járulék, hozzájárulás, bírság vagy díj formájában írható elő.

A (3) bekezdés úgy szól, hogy fizetési kötelezettséget előírni, a fizetésre kötelezettek körét, a fizetési kötelezettség mértékét, a kedvezmények, mentességek körét és mértékét, továbbá előlegfizetési kötelezettséget megállapítani – a díj és a bírság kivételével – csak törvényben, illetve törvény felhatalmazása alapján önkormányzati rendeletben lehet.

Az Áht. 10. §-a az Alkotmány 70/I. §-a alapján a közterhekhez való hozzájárulásról szól. Ebben a körben az a törvény, amelyben foglalt felhatalmazás alapján az önkormányzat fizetési kötelezettséget írhat elő, a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Hatv.).

A Hatv. nem teszi lehetővé, hogy az önkormányzat csatorna-közmű beruházáshoz kapcsolódó közművesítési hozzájárulásról rendelkezzen az Ör.-ben írtak szerint. Az Ör.-t az önkormányzat az Áht. 10. §-a alapján sem adhatta volna ki.

3. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint, ha az indítvánnyal támadott jogszabályt vagy annak egy részét az Alkotmány valamely rendelkezésébe ütközőnek minősíti és ezért azt megsemmisíti, akkor a további alkotmányi rendelkezések esetleges sérelmét – a már megsemmisített jogszabályi rendelkezéssel összefüggésben – érdemben nem vizsgálja. [44/1995. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1995, 203, 205.; 4/1996. (II. 23.) AB határozat, ABH 1996, 37, 44.; 61/1997. (XI. 19.) AB határozat, ABH 1997, 361, 364.; 15/2000. (V. 24.) AB határozat, ABH 2000, 420, 423.; 16/2000. (V. 24.) AB határozat, ABH 2000, 425, 429.; 29/2000. (X. 11.) AB határozat, ABH 2000, 193, 200.]

Mivel az Alkotmánybíróság az Ör.-t az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésébe ütközőnek minősítette, ezért az Ör.-nek az Alkotmány jogállamra vonatkozó rendelkezésével, a jogbiztonság követelményével való ellentétét és a jogorvoslathoz való jog sérelmét nem vizsgálta.

4. Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 42. §-ában foglalt rendelkezés alapján az Alkotmánybíróság által megsemmisített jogszabályi rendelkezés általános szabályként a határozat közzétételének napján veszti hatályát. Az Abtv. 43. § (4) bekezdése azonban lehetőséget ad arra, hogy az Alkotmánybíróság ettől eltérően határozza meg az alkotmányellenes jogszabály hatályon kívül helyezését, ha ezt a jogbiztonság vagy az eljárást kezdeményező különösen fontos érdeke indokolja. A jelen ügy körülményeit az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy a jogbiztonság követelménye és az érintett személyek jogainak védelme a rendelet – hatálybalépésének időpontjára – visszaható hatályú megsemmisítését indokolja.

A határozat Magyar Közlönyben történő közzététele az Abtv. 41. §-án alapul.

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Paczolay Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 278/B/2006.

A Kormány határozatai

A Kormány 1068/2006. (VII. 13.) Korm. határozata

a Kormány kabinetjeiről

1. a) A Kormány gazdasági, költségvetési kérdések véleményezésére, illetőleg gazdasági, költségvetési döntéseinek előkészítésére Gazdasági Kabinetet létesít. A Gazdasági Kabinet megtárgyalja a Kormány számára készített gazdasági tárgyú, valamint költségvetési kötelezettségvállalást, illetőleg a folyó évi költségvetéstől eltérést eredményező előterjesztéseket.

Ha a Gazdasági Kabinet véleményét, állásfoglalását igénylő előterjesztést a Kormány további előkészítésre, átdolgozásra vagy kiegészítésre visszaadta, azt a Gazdasági Kabinetnek ismételten meg kell tárgyalni.

b) A Gazdasági Kabinet

– vezetője:

a pénzügyminiszter;

– tagjai:

a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter,

a gazdasági és közlekedési miniszter,

a környezetvédelmi és vízügyi miniszter,

a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter,

az önkormányzati és területfejlesztési miniszter,

a szociális és munkaügyi miniszter,

a fejlesztéspolitikáért felelős kormánybiztos;

– állandó meghívottak:

a nem kabinettag miniszterek,

a Magyar Nemzeti Bank elnöke,

a Központi Statisztikai Hivatal elnöke,

az államreform előkészítő munkáinak operatív irányításáért felelős kormánybiztos.

c) A Gazdasági Kabinet működési feltételeiről, valamint titkársági és ügyviteli feladatainak ellátásáról a Pénzügyminisztérium gondoskodik.

2. a) A Kormány a nemzetbiztonsággal kapcsolatos feladatainak összehangolására, az állam és közbiztonság védelmével összefüggő döntéseinek előkészítésére, valamint e tárgykörökben a kormányzati intézkedést igénylő aktuális kérdések megvitatására és megoldásuk elősegítésére Nemzetbiztonsági Kabinetet létesít.

b) A Nemzetbiztonsági Kabinet

– vezetője:

a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter;

- tagjai:
 - a honvédelmi miniszter,
 - az igazságügyi és rendészeti miniszter,
 - a külügyminiszter;
- állandó meghívott:
 - a Pénzügyminisztérium államtitkára.

c) A Nemzetbiztonsági Kabinet működési feltételeiről, valamint titkársági és ügyviteli feladatainak ellátásáról a Miniszterelnöki Hivatal gondoskodik.

3. a) A Kormány a társadalompolitikai szempontból nagy fontosságú kérdések előzetes megvitatására, a kormányzati kezelésükhöz szükséges intézkedések meghatározására, társadalompolitikai jelentőségű, illetőleg társadalompolitikai következményekkel járó döntéseinek előkészítésére, valamint az összkormányzati munka és döntés-előkészítés horizontális koordinációjának javítására Társadalompolitikai Kabinetet létesít. A Társadalompolitikai Kabinet feladatköre a miniszterek és más döntés-előkészítő vagy döntéshozó szervek feladat- és hatáskörét nem érinti.

b) A Társadalompolitikai Kabinet

- vezetője:
 - a szociális és munkaügyi miniszter;
- tagjai:
 - az egészségügyi miniszter,
 - a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter,
 - az oktatási és kulturális miniszter,
 - az önkormányzati és területfejlesztési miniszter,
 - a pénzügyminiszter,
 - az államreform előkészítő munkáinak operatív irányításáért felelős kormánybiztos,
 - a fejlesztéspolitikáért felelős kormánybiztos.

A jelentősebb hosszú távú társadalompolitikai kérdések megvitatására a Társadalompolitikai Kabinet vezetője meghívja a Magyar Tudományos Akadémia elnökét.

c) A Társadalompolitikai Kabinet működési feltételeiről, valamint titkársági és ügyviteli feladatainak ellátásáról a Szociális és Munkaügyi Minisztérium gondoskodik.

4. A Gazdasági Kabinet, a Nemzetbiztonsági Kabinet, valamint a Társadalompolitikai Kabinet (a továbbiakban együtt: Kabinet) ülésén

- a) a minisztert az államtitkár,
- b) az állami szerv vezetőjét a tisztsége szerinti helyettese helyettesítheti.

5. A Kabinet ülésén a vezetőn, a tagokon és az állandó meghívottakon kívül más személy csak a Kabinet vezetőjének engedélyével vehet részt.

6. A Kabinet ülésére meg kell hívni azt a minisztert, kormánybiztost, illetőleg azon kormányhivatal vezetőjét, akinek feladatkörét a tárgyalt napirend érinti. A Kabinet vezetője az ülésre meghívhatja azt, akinek jelenlétét a napirend tárgyalásánál indokoltnak tartja. Az állandó és eseti meghívottak az ülésen tanácskozási joggal vesznek részt.

7. A Kabinet a döntés-előkészítés keretében az előterjesztést átdolgozásra visszaadja, további egyeztetésre utalja, valamint meghatározza az előkészítéssel összefüggő feladatokat; e döntése a Kabinet tagjaira – ideértve a Kabinet vezetőjét is – kötelező.

8. A Kabinet az általa tárgyalta előterjesztések kapcsán állást foglal az ügyek érdemében, ennek keretében a Kormány részére véleményt nyilvánít, illetőleg döntési javaslatot tesz.

9. A Kabinet az állásfoglalásait szótöbbséggel hozza. Az állásfoglalást a vita után a Kabinet vezetője mondja ki.

10. A Kabinet üléséről az állásfoglalás lényegét is tartalmazó emlékeztető készül. Az emlékeztetőben – döntésre alkalmas módon – be kell építeni az esetleges ellenvéleményt és annak indokolását is.

11. A Kabinet vezetője a Kabinet állásfoglalásáról, valamint az azzal kapcsolatos ellenvéleményről a Kormány ülésén beszámol.

12. A Kabinet az ügyrendjét az e határozatban foglaltak, valamint a Kormány ügyrendjének alapulvételével maga állapítja meg, a működésével összefüggő titkársági és ügyviteli feladatokat – a Kabinet vezetője által megbízott – titkár látja el.

13. Ez a határozat a közzététele napján lép hatályba; egyidejűleg a Kormány kabinetjeiről szóló 1107/2002. (VI. 18.) Korm. határozat, valamint az azt módosító 1043/2003. (V. 19.) Korm. határozat, az 1038/2004. (IV. 27.) Korm. határozat, az 1059/2004. (VI. 12.) Korm. határozat 1. és 3. pontja, az 1113/2004. (X. 30.) Korm. határozat, az 1130/2004. (XII. 1.) Korm. határozat, az 1022/2005. (III. 10.) Korm. határozat és az 1081/2005. (VII. 27.) Korm. határozat 1. pontja hatályát veszti.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
1069/2006. (VII. 13.) Korm.
határozata**

a kormányzati (köz)alapítványok felülvizsgálatáról

A Kormány – az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/233. számú törvényjavaslatban (a továbbiakban: tv. javaslat) foglaltakra is tekintettel – a következő határozatot hozta:

1. Meg kell vizsgálni, hogy a Kormány által létrehozott közalapítványok és a Kormány, a minisztériumok (miniszterek) vagy országos hatáskörű szervek (vezetői) által önállóan vagy a felsoroltak bármelyikével közösen 1994. január 1-je előtt alapított, és jelenleg is ebben a formában működő alapítványok megszüntetése indokolt-e, arra milyen feltételek mellett van lehetőség (a közfeladat ellátásának módja, illetve szervezeti formája). Ha a megszüntetés nem indokolt, ennek okaira, illetve a megszüntetés mellőzésére kell javaslatot tenni.

2. A vizsgálat során fel kell tární, hogy a közalapítványok, illetve alapítványok milyen önálló jogi személyiséggel rendelkező szervezeti egységgel rendelkeznek, fenn tartanak-e, illetve működtetnek-e önálló jogi személyiséggel rendelkező intézményt. A Kormány számára készíten-dő előterjesztésben ki kell térni arra, hogy az ilyen intézmény további működtetése milyen feltételek mellett lehetséges, illetve az egyáltalán szükséges-e.

3. Az előterjesztésben számot kell adni az államháztartáson kívüli alapítóval közösen létrehozott alapítványokról is, e körben kezdeményezni kell a társalapítóknál az alapítvány megszüntetésének a tv. javaslat elfogadásával biztosított új formáját. Ennek sikertelensége esetén pedig az erről való tájékoztatás mellett megfontolás tárgyává kell tenni államháztartáson kívüli szervezetnek az alapítói jogok gyakorlására való kijelölését.

Felelős: a koordinációért:
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter és a pénzügyminiszter
a felülvizsgálatért és javaslat kidolgozásáért:
a kormányzati felelősként kijelölt miniszter (országos hatáskörű szerv vezetője), illetve az alapítvány alapítójának minősülő (abban részes) miniszter (országos hatáskörű szerv vezetője)
Határidő: a felülvizsgálat megkezdésére: azonnal

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

A Miniszterelnök határozatai

**A Miniszterelnök
44/2006. (VII. 13.) ME
határozata**

főiskolai rektor megbízásáról

A felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény 101. § (3) bekezdés *a*) pontjában foglalt jogkörömben – az oktatási miniszternek a fenntartóval egyetértésben tett előterjesztésére –

a Wesley János Lelkészképző Főiskolán
dr. Iványi Gábor főiskolai tanárt – 2006. július 1-jétől határozatlan időtartamra –

a rektori teendők ellátásával
megbízom.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

VI. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

**A pénzügyminiszter
közleménye**

az önhibájukon kívül hátrányos helyzetben levő helyi önkormányzatok 2006. évi I. ütemű támogatásáról

A Magyar Köztársaság 2006. évi költségvetéséről szóló 2005. évi CLIII. törvény (a továbbiakban: költségvetési törvény) 6. számú mellékletének 1. pontja alapján az önhibájukon kívül hátrányos helyzetben levő helyi önkormányzatok 2006. évi I. ütemben támogatásban részesülnek. A támogatás meghatározásakor a 2005. évi jövedelem-differenciálódás mérséklése elszámolásának egyenlegéből az önkormányzatot megillető összeg – a költségvetési törvény 6. számú melléklet 1.4.3. pontja alapján – a Pénzügyminisztérium felülvizsgálata során figyelembe vételre került.

1. Az 1. számú melléklet szerinti önkormányzatok együttes támogatása 27 586 240 ezer forint.

2. A 2. számú melléklet szerinti önkormányzatok támogatási igényének elismerésére a törvény szerint nincs lehetőség.

A támogatások törvény szerinti átutalása – az előlegek elszámolását figyelembe véve – 2006. július hónaptól kezdődően a nettó finanszírozás keretében történik.

*Dr. Veres János s. k.,
pénzügyminiszter*

1. számú melléklet

Támogatásban részesülő önkormányzatok

Sorszám	Önkormányzat neve	Támogatás (ezer Ft)
<i>Baranya megye</i>		
1.	Abaliget	10 439
2.	Áta	3 198
3.	Baksa	2 741
4.	Baranyajenő	19 336
5.	Besence	2 470
6.	Bogádmindszent	18 526
7.	Bogdása	6 779
8.	Csányoszró	9 431
9.	Diósvizsló	28 829
10.	Drávacsepely	2 779
11.	Drávafok	13 197
12.	Drávaiványi	5 379

Sorszám	Önkormányzat neve	Támogatás (ezer Ft)
13.	Drávaszerdahely	1 300
14.	Drávastára	19 387
15.	Egerág	13 573
16.	Gilvánfa	9 058
17.	Gödre	9 962
18.	Hegyszentmárton	16 023
19.	Hetvehely	18 939
20.	Ipacsfa	224
21.	Ivánbattyán	3 536
22.	Kákics	5 510
23.	Kemse	2 378
24.	Kisasszonyfa	1 832
25.	Kisdér	1 692
26.	Kisherend	1 462
27.	Kistapolca	72
28.	Kistótfalu	6 397
29.	Liget	12 544
30.	Lúzsok	3 378
31.	Magyarbóly	10 102
32.	Magyarlukafa	3 866
33.	Magyarmecske	315
34.	Magyartelek	5 289
35.	Markóc	243
36.	Marócsa	4 714
37.	Matty	4 047
38.	Márfa	2 628
39.	Márok	9 055
40.	Meződ	4 639
41.	Nagycsány	4 442
42.	Nagynyárád	7 714
43.	Okorág	7 054
44.	Okorvölgy	1 938
45.	Old	292
46.	Ócsárd	12 061
47.	Ózdfalu	5 654
48.	Palé	915
49.	Palkonya	4 310
50.	Piskó	749
51.	Rádfalva	5 429
52.	Regenye	2 267
53.	Sásd	71 096
54.	Sellye	77 654
55.	Siklósnagyfalu	9 190
56.	Somogyhárság	17 071
57.	Sósvertike	10 643
58.	Szava	3 620
59.	Szentkatalin	1 280
60.	Szentlászló	7 194
61.	Szentlőrinc	67 705
62.	Szóke	599
63.	Szókéd	639
64.	Tésény	614
65.	Varga	2 113
66.	Vásárosbéc	3 568
67.	Váznok	2 389
68.	Velény	2 669
69.	Versend	21 810

Sorszám	Önkormányzat neve	Támogatás (ezer Ft)	Sorszám	Önkormányzat neve	Támogatás (ezer Ft)
70.	Villánykövesd	3 652	118.	Bélmegyer	24 989
71.	Vokány	33 631	119.	Biharugra	41 225
72.	Zaláta	8 142	120.	Bucsa	23 507
	<i>Baranya megye összesen:</i>	<i>693 373</i>	121.	Csabacsüd	44 937
	<i>Bács-Kiskun megye</i>		122.	Csanádapáca	38 852
73.	Ágasegyháza	6 559	123.	Doboz	25 487
74.	Baja	171 606	124.	Dombegyház	26 939
75.	Balotaszállás	3 613	125.	Dombiratos	28 172
76.	Bácsbokod	15 586	126.	Geszt	17 255
77.	Bácsborsód	2 543	127.	Hunya	9 395
78.	Bácsszőlős	4 476	128.	Kardos	11 777
79.	Bátmonostor	15 351	129.	Kevermes	15 177
80.	Borota	19 995	130.	Kétegyháza	21 482
81.	Csávoly	28 457	131.	Kétsoprony	17 221
82.	Csikéria	9 794	132.	Kisdombegyház	3 719
83.	Csolyospálos	2 716	133.	Körösnagyharsány	19 234
84.	Dunaegyháza	20 733	134.	Körösújfalú	15 651
85.	Dunafalva	16 886	135.	Kötegyán	14 876
86.	Dunaszentbenedek	854	136.	Kunágota	9 200
87.	Foktő	11 744	137.	Lőkősháza	19 563
88.	Fülöpháza	24 595	138.	Magyardombegyház	6 143
89.	Gátér	24 827	139.	Medgyesbodzás	31 598
90.	Géderlak	13 965	140.	Mezőgyán	27 590
91.	Harkakötöny	56 088	141.	Mezőhegyes	64 619
92.	Imrehegy	28 244	142.	Méhkerék	7 907
93.	Izsák	35 658	143.	Okány	30 582
94.	Kalocsa	214 371	144.	Pusztaszentlaka	27 107
95.	Kaskantyú	19 749	145.	Sarkadkeresztúr	49 266
96.	Kéleshalom	10 184	146.	Szabadkigyós	15 871
97.	Kiskőrös	74 241	147.	Tarhos	12 674
98.	Kisszállás	28 910	148.	Telekgerendás	3 383
99.	Kömpöc	6 927	149.	Tótkomlós	60 692
100.	Kunadacs	19 335	150.	Újszalonta	630
101.	Kunbaja	67 868	151.	Zsadány	16 400
102.	Kunbaracs	10 386		<i>Békés megye összesen:</i>	<i>976 005</i>
103.	Kunpeszér	11 248		<i>Borsod-Abaúj-Zemplén megye</i>	
104.	Mátételke	4 114	152.	Borsod megyei önkormányzat	792 978
105.	Ordas	8 825	153.	Abaújlak	1 608
106.	Pirtó	6 413	154.	Abaújszolnok	1 144
107.	Rém	5 073	155.	Abaújvár	7 024
108.	Szalmár	9 145	156.	Abod	4 282
109.	Tataháza	38 883	157.	Aggtelek	16 221
110.	Tiszaalpár	10 994	158.	Alacska	13 049
111.	Tiszaug	4 314	159.	Alsóberecki	35 524
112.	Uszód	25 828	160.	Alsógagy	2 470
113.	Újtelek	4 014	161.	Alsószuha	1 655
	<i>Bács-Kiskun megye összesen:</i>	<i>1 095 112</i>	162.	Alsóvadász	13 253
	<i>Békés megye</i>		163.	Arló	30 928
114.	Almáskamarás	29 971	164.	Arnót	9 521
115.	Battonya	102 991	165.	Ároktő	12 438
116.	Békéssámson	30 824	166.	Baktakék	15 548
117.	Békésszentandrás	29 099	167.	Beret	4 629
			168.	Berzék	6 503
			169.	Bodroghalom	21 154

Sorszám	Önkormányzat neve	Támogatás (ezer Ft)	Sorszám	Önkormányzat neve	Támogatás (ezer Ft)
170.	Bodrogkeresztúr	34 383	227.	Hejőbába	6 913
171.	Bodrogkisfalud	29 390	228.	Hejőpapi	14 407
172.	Bodrogolaszi	11 734	229.	Herceggút	12 750
173.	Borsodgeszt	9 005	230.	Hernádpetri	1 447
174.	Borsodnádásd	62 065	231.	Hernádszurdok	3 711
175.	Borsodszentgyörgy	20 514	232.	Hernádvécse	6 170
176.	Bódvalenke	4 640	233.	Hidasnémeti	23 263
177.	Bózsza	552	234.	Hídvégardó	23 298
178.	Bükkaranyos	16 004	235.	Hollóháza	21 498
179.	Bükkmogyorósd	2 274	236.	Irota	767
180.	Bükkzentkereszt	16 156	237.	Izsfalva	25 871
181.	Bükkzsérc	14 576	238.	Járdánháza	22 166
182.	Cigánd	27 388	239.	Karcsa	26 303
183.	Csenyété	8 814	240.	Karos	3 988
184.	Cserépfalu	8 585	241.	Kazincbarcika	108 470
185.	Cserépváralja	7 232	242.	Kesznyéten	5 498
186.	Csernely	28 451	243.	Kisgyőr	15 098
187.	Csobád	16 407	244.	Kishuta	8 761
188.	Csobaj	10 862	245.	Kiskinizs	3 171
189.	Csokvaomány	15 913	246.	Kissikátor	179
190.	Damak	4 932	247.	Kistokaj	27 421
191.	Detek	3 235	248.	Komlóska	10 717
192.	Dédestapolcsány	20 579	249.	Kondó	7 451
193.	Domaháza	3 467	250.	Kovácsvágás	3 351
194.	Edelény	91 505	251.	Köröm	4 828
195.	Egerlövő	2 771	252.	Krasznokvajda	15 590
196.	Emőd	84 764	253.	Kupa	1 522
197.	Encs	44 777	254.	Kurtyán	19 901
198.	Erdőbénye	9 227	255.	Lak	18 712
199.	Erdőhorváti	33 331	256.	Lácacséke	706
200.	Égerszög	3 506	257.	Ládbesenyő	3 234
201.	Fancsal	2 074	258.	Legyesbénye	56 204
202.	Farkaslyuk	8 525	259.	Léh	2 757
203.	Felsőberecki	12 298	260.	Makkoshotyka	40 684
204.	Felsődobsza	16 671	261.	Martonyi	5 065
205.	Felsőgagy	3 528	262.	Mád	46 948
206.	Felsőtelekes	15 637	263.	Mályinka	13 311
207.	Felsővadász	6 550	264.	Mezőcsát	41 088
208.	Filkeháza	3 477	265.	Mezőkövesd	169 551
209.	Forró	19 381	266.	Mezőnagymihály	11 331
210.	Füzér	30 746	267.	Mezőnyárád	7 394
211.	Füzérkomlós	12 340	268.	Mezőzombor	5 926
212.	Füzérradvány	4 458	269.	Mikóháza	13 221
213.	Gadna	355	270.	Miskolc	471 464
214.	Gagybátor	4 145	271.	Monok	22 066
215.	Gagyvendégi	1 827	272.	Múcsony	8 017
216.	Garadna	3 716	273.	Nagycsécs	3 305
217.	Gelej	7 867	274.	Nagyhuta	1 801
218.	Golop	11 286	275.	Nagyrozvagy	35 938
219.	Gömörszőlős	2 789	276.	Nekézseny	16 545
220.	Gönc	52 450	277.	Négyes	1 041
221.	Göncruszka	18 935	278.	Nyíri	128
222.	Györgytarló	15 015	279.	Nyomár	2 161
223.	Halmaj	19 882	280.	Olaszliszka	27 467
224.	Háromhuta	5 522	281.	Ormosbánya	19 377
225.	Hegymeg	1 803	282.	Ózd	281 267
226.	Hejce	9 728	283.	Pamlény	2 028

Sorszám	Önkormányzat neve	Támogatás (ezer Ft)	Sorszám	Önkormányzat neve	Támogatás (ezer Ft)
284.	Pácin	10 278	341.	Trizs	3 969
285.	Pálháza	40 460	342.	Uppony	8 226
286.	Pere	4 480	343.	Újcsanáros	14 107
287.	Perkupa	7 371	344.	Vajdácska	15 364
288.	Pusztafalu	5 416	345.	Vámosújfalva	21 441
289.	Pusztaradvány	4 213	346.	Vilmány	32 439
290.	Putnok	91 942	347.	Viss	10 533
291.	Ragály	4 842	348.	Viszló	390
292.	Rakaca	21 840	349.	Vizsoly	27 528
293.	Rásonysáberencs	3 005	350.	Zalkod	915
294.	Rátka	20 020	351.	Zádorfalva	7 057
295.	Répáshuta	21 046	352.	Zubogy	18 852
296.	Révleányvár	13 307	353.	Zsujta	1 568
297.	Ricse	38 360			
298.	Rudabánya	25 431		<i>Borsod-Abaúj-Zemplén megye</i>	
299.	Rudolftelep	28 294		<i>összesen:</i>	5 257 877
300.	Sajóhidvég	9 525			
301.	Sajópálfa	633		<i>Csongrád megye</i>	
302.	Sajópetri	17 486	354.	Ambrózfalva	12 685
303.	Sajópüspöki	748	355.	Apátfalva	30 993
304.	Sajósenye	2 308	356.	Árpádhalom	12 992
305.	Sajószentpéter	99 553	357.	Ásotthalom	11 557
306.	Sajóvelezd	13 981	358.	Baks	7 396
307.	Sárazsadány	4 977	359.	Csanádalberty	14 784
308.	Sárospatak	168 097	360.	Csanádpalota	38 738
309.	Sáta	31 305	361.	Csanytelek	27 455
310.	Sátoraljaújhely	146 195	362.	Derekegyház	16 053
311.	Semjén	1 683	363.	Deszk	31 532
312.	Szakácsi	3 058	364.	Dóc	20 423
313.	Szalaszend	14 641	365.	Eperjes	22 112
314.	Szalonna	9 207	366.	Fábiánsebestyén	65 355
315.	Szászfalu	4 641	367.	Felgyő	29 572
316.	Szegi	5 215	368.	Ferencszállás	4 348
317.	Szegilong	9 770	369.	Földeák	57 042
318.	Szemere	11 508	370.	Királyhegyes	20 909
319.	Szendró	36 533	371.	Kiszombor	3 381
320.	Szomolya	24 572	372.	Klárafalva	12 645
321.	Szögliget	8 747	373.	Kübekháza	7 384
322.	Szőlősardó	3 060	374.	Magyarcsanak	39 693
323.	Szuhafő	5 401	375.	Maroslele	23 107
324.	Szuhakálló	12 353	376.	Mindszent	62 086
325.	Szuhogy	28 167	377.	Nagyér	10 848
326.	Taktakenéz	2 317	378.	Nagytóke	9 901
327.	Tard	13 010	379.	Óföldeák	2 968
328.	Tardona	35 209	380.	Ópusztaszer	18 425
329.	Tállya	44 135	381.	Öttömös	43 067
330.	Telkibánya	7 668	382.	Pitvaros	53 673
331.	Tibolddaróc	25 505	383.	Pusztamérges	55 257
332.	Tiszabábolna	7 638	384.	Pusztaszer	23 581
333.	Tiszakeszi	13 928	385.	Röszke	39 431
334.	Tiszaladány	26 708	386.	Ruzsa	22 428
335.	Tiszatarján	11 734	387.	Szegvár	38 282
336.	Tokaj	165 534	388.	Székkutas	29 277
337.	Tolcsva	29 030	389.	Tiszasziget	32 282
338.	Tomor	7 676	390.	Tömörkény	47 271
339.	Tornanádaska	3 336	391.	Újszentiván	28 520
340.	Tornaszentjakab	7 171			

Sorszám	Önkormányzat neve	Támogatás (ezer Ft)	Sorszám	Önkormányzat neve	Támogatás (ezer Ft)
392.	Üllés	27 020	440.	Mezőörs	13 614
393.	Zákányszék	22 609	441.	Mórichida	14 334
	<i>Csongrád megye összesen:</i>	<i>1 077 082</i>	442.	Nagybajcs	10 572
	<i>Fejér megye</i>		443.	Nagylózs	7 000
394.	Alsószentiván	18 524	444.	Oslip	30 613
395.	Bakonycsernye	17 275	445.	Pannonhalma	56 540
396.	Csász	14 432	446.	Páli	2 553
397.	Enying	66 465	447.	Pázmándfalu	8 573
398.	Hantos	19 271	448.	Pér	24 507
399.	Igar	4 042	449.	Püski	10 822
400.	Káloz	32 775	450.	Rábacsanak	17 709
401.	Kisláng	13 667	451.	Rábacsécsény	2 606
402.	Mezőkomárom	19 398	452.	Rábakecöl	31 726
403.	Nagykarácsony	15 000	453.	Rábapordány	9 060
404.	Nagylók	6 719	454.	Rábászentandrás	3 050
405.	Pákozd	21 174	455.	Rábászentmihály	5 168
406.	Szabadhídvég	5 015	456.	Rábatamási	4 785
407.	Tordas	19 133	457.	Ravasz	11 714
408.	Vereb	25 243	458.	Répcévis	7 051
409.	Vértesboglár	15 238	459.	Sokorópátka	13 605
	<i>Fejér megye összesen:</i>	<i>313 371</i>	460.	Szárköld	13 159
	<i>Győr-Moson-Sopron megye</i>		461.	Szerecsény	9 938
410.	Agyagosszergény	21 020	462.	Szilsárkány	13 235
411.	Bakonyszentlászló	11 638	463.	Táp	8 849
412.	Barbacs	5 508	464.	Tárnokréti	2 700
413.	Bezenye	10 370	465.	Tényő	13 447
414.	Bogyoszló	9 281	466.	Und	10 877
415.	Bősárkány	19 482	467.	Újrónafő	6 000
416.	Darnózséli	22 636	468.	Várbalog	6 000
417.	Dunaremete	4 546	469.	Veszkény	1 388
418.	Dunaszeg	11 321	470.	Vitnyéd	28 877
419.	Dunaszentpál	4 154		<i>Győr-Moson-Sopron megye összesen:</i>	<i>934 176</i>
420.	Dunasziget	34 435		<i>Hajdú-Bihar megye</i>	
421.	Egyed	6 255	471.	Álmosd	62 684
422.	Enese	30 156	472.	Bagamér	16 282
423.	Farád	2 731	473.	Bakonszeg	42 009
424.	Fehértó	2 581	474.	Báránd	51 512
425.	Fertőd	69 069	475.	Bedő	20 564
426.	Gönyű	22 135	476.	Berekböszörmény	41 152
427.	Gyömöre	19 703	477.	Berettyóújfalu	160 187
428.	Györság	23 513	478.	Bihardancsháza	1 038
429.	Györsövényház	25 776	479.	Biharkeresztes	70 083
430.	Hédervár	21 854	480.	Biharnagybajom	46 382
431.	Himod	2 820	481.	Bihartorda	34 769
432.	Kapuvár	104 188	482.	Bojt	27 440
433.	Kimle	3 608	483.	Csökmő	50 889
434.	Kisbajcs	626	484.	Darvas	4 367
435.	Kisbajcs	13 129	485.	Derecske	62 883
436.	Kisbodak	1 023	486.	Egyek	25 908
437.	Lébény	16 084	487.	Esztár	30 363
438.	Markotabödöge	3 592	488.	Földes	25 854
439.	Mecsér	10 870	489.	Furta	28 372
			490.	Fülöp	26 164
			491.	Gáborján	38 660

Sorszám	Önkormányzat neve	Támogatás (ezer Ft)	Sorszám	Önkormányzat neve	Támogatás (ezer Ft)
492.	Görbeháza	37 820	545.	Erdőkövesd	12 893
493.	Hajdúbagos	55 476	546.	Feldebrő	16 176
494.	Hajdúsámson	102 683	547.	Füzesabony	17 923
495.	Hajdúszovát	60 351	548.	Gyöngyöshalász	4 939
496.	Hencida	13 637	549.	Gyöngyöstarján	2 721
497.	Hortobágy	12 927	550.	Heves	45 203
498.	Hosszúpályi	80 873	551.	Hevesvezekény	3 834
499.	Kismarja	34 237	552.	Istenmezeje	15 447
500.	Kokad	17 855	553.	Ivád	8 532
501.	Komádi	35 971	554.	Kisfüzes	458
502.	Konyár	8 191	555.	Kisnána	9 471
503.	Körösszakál	51 122	556.	Kompolt	19 246
504.	Körösszegapáti	41 337	557.	Kápolna	7 577
505.	Létavértes	69 725	558.	Mezőtárkány	21 275
506.	Magyarhomorog	28 609	559.	Mikófalva	9 317
507.	Mezőpeterd	7 865	560.	Mátraballa	18 810
508.	Mezősas	35 579	561.	Nagykökényes	10 454
509.	Mikepércs	19 368	562.	Nagyvisnyó	3 097
510.	Monostorpályi	27 718	563.	Nagyút	15 255
511.	Nagykerek	37 508	564.	Poroszló	44 255
512.	Nagyrábé	32 259	565.	Pétervására	18 961
513.	Nádudvar	29 960	566.	Recsk	5 673
514.	Nyíradony	53 211	567.	Sarud	17 490
515.	Nyírmártonfalva	12 448	568.	Szentdomonkos	4 341
516.	Pocsaj	55 106	569.	Szücsi	14 152
517.	Püspökladány	115 305	570.	Tarnabod	1 723
518.	Sáp	22 273	571.	Visznek	11 159
519.	Sárrétudvari	53 757	572.	Vámosgyörk	11 763
520.	Szentpéterszeg	46 389	573.	Váraszó	10 485
521.	Szerep	27 390	574.	Vécs	3 408
522.	Téglás	28 431	575.	Zaránk	1 832
523.	Tépe	35 261		<i>Heves megye összesen:</i>	<i>580 246</i>
524.	Tiszacsege	63 244		<i>Komárom-Esztergom megye</i>	
525.	Tiszagyulaháza	18 157			
526.	Told	9 693	576.	Komárom-Esztergom megyei önkormányzat	89 945
527.	Újiráz	11 505	577.	Annavölgy	14 512
528.	Újléta	38 430	578.	Bajót	15 324
529.	Újszentmargita	19 747	579.	Csép	3 203
530.	Újtikos	19 596	580.	Epöl	4 300
531.	Vámospércs	68 659	581.	Ete	650
532.	Váncsod	18 653	582.	Nagysáp	7 665
533.	Zsáka	16 578	583.	Szomor	9 877
	<i>Hajdú-Bihar megye összesen:</i>	<i>2 442 466</i>	584.	Tardos	29 308
	<i>Heves megye</i>		585.	Úny	2 989
534.	Heves megyei önkormányzat	30 042		<i>Komárom-Esztergom megye összesen:</i>	<i>177 773</i>
535.	Aldebrő	19 467		<i>Nógrád megye</i>	
536.	Andornaktálya	1 490	586.	Nógrád megyei önkormányzat	155 306
537.	Atkár	27 278	587.	Alsótold	882
538.	Balaton	13 247	588.	Balassagyarmat	469 332
539.	Bekölce	13 275	589.	Bátonyterenyé	111 499
540.	Besenyőtelek	19 691	590.	Berkenye	7 125
541.	Bélapátfalva	26 119			
542.	Boconád	14 752			
543.	Dormánd	7 841			
544.	Egerszólát	19 174			

Sorszám	Önkormányzat neve	Támogatás (ezer Ft)	Sorszám	Önkormányzat neve	Támogatás (ezer Ft)
591.	Bér	3 997	648.	Tolmács	7 466
592.	Bokor	7 962	649.	Varsány	12 298
593.	Borsosberény	15 658	650.	Zabar	2 558
594.	Buják	10 411		<i>Nógrád megye összesen:</i>	<i>1 459 263</i>
595.	Cered	10 889		<i>Pest megye</i>	
596.	Cserháthaláp	16 872	651.	Acsa	22 666
597.	Cserhátsurány	10 934	652.	Aszód	69 792
598.	Cserhátszentiván	4 467	653.	Bernecebaráti	36 482
599.	Csesztve	2 824	654.	Csörög	3 781
600.	Csécse	10 134	655.	Csővár	3 302
601.	Csitár	6 732	656.	Galgagyörk	20 589
602.	Debercsény	1 196	657.	Ipolydamásd	12 794
603.	Dorogháza	17 028	658.	Kartal	45 118
604.	Ecseg	10 089	659.	Kemence	46 474
605.	Egyházasgerge	10 746	660.	Kismaros	7 171
606.	Endrefalva	9 771	661.	Kisnémedi	33 282
607.	Felsőpetény	10 098	662.	Kocsér	16 093
608.	Felsőtold	6 564	663.	Kóspallag	18 124
609.	Galgaguta	7 206	664.	Letkés	25 650
610.	Garáb	2 563	665.	Márianosztra	27 883
611.	Herencsény	15 224	666.	Mikebuda	12 008
612.	Héhalom	22 280	667.	Nagybörzsöny	27 463
613.	Iliny	4 211	668.	Nagykátá	55 472
614.	Ipolytarnóc	7 618	669.	Nagymaros	26 397
615.	Karancsalja	9 568	670.	Nyársapát	24 960
616.	Kutasó	4 622	671.	Penc	7 392
617.	Litke	6 903	672.	Perőcsény	7 937
618.	Lucfalva	21 887	673.	Pilisszentlászló	7 991
619.	Ludányhalászi	14 954	674.	Püspökhatvan	28 211
620.	Magyarnándor	20 397	675.	Püspökszilágy	16 047
621.	Márkháza	4 897	676.	Rád	17 134
622.	Mátramindszent	24 162	677.	Szigetszentmárton	14 164
623.	Mátraszőlős	6 355	678.	Szob	62 835
624.	Mihálygerge	11 424	679.	Szokolya	14 263
625.	Mohora	15 662	680.	Szöd	8 739
626.	Nagykeresztúr	456	681.	Vácduka	18 381
627.	Nagylóc	8 365	682.	Vácegres	7 446
628.	Nagyoroszi	8 895	683.	Váchartyán	3 575
629.	Nemti	5 336	684.	Vácrátót	32 591
630.	Nógrádmarcal	8 770	685.	Vámosmikola	15 861
631.	Nógrádsipek	22 214		<i>Pest megye összesen:</i>	<i>798 068</i>
632.	Nőtincs	3 923		<i>Somogy megye</i>	
633.	Órhalom	34 786	686.	Somogy megyei önkormányzat	230 911
634.	Ósagárd	2 789	687.	Alsóbogát	6 850
635.	Pásztó	13 519	688.	Andocs	455
636.	Piliny	21 235	689.	Ádánd	20 452
637.	Romhány	29 331	690.	Bábonymegyér	21 080
638.	Szalmatércs	1 845	691.	Bakháza	3 410
639.	Szanda	2 633	692.	Balatonszentgyörgy	52 160
640.	Szente	3 703	693.	Barcs	30 720
641.	Szécsény	110 630	694.	Baté	946
642.	Szécsényfelfalu	5 821	695.	Bedegkér	29 085
643.	Szilaspogony	6 793			
644.	Szuha	4 115			
645.	Szügy	11 515			
646.	Tereske	15 833			
647.	Terény	3 985			

Sorszám	Önkormányzat neve	Támogatás (ezer Ft)	Sorszám	Önkormányzat neve	Támogatás (ezer Ft)
696.	Berzence	32 796	753.	Sántos	11 701
697.	Bodrog	14 037	754.	Sávoly	7 339
698.	Bonnya	6 778	755.	Simonfa	5 919
699.	Bőszénfa	9 868	756.	Somodor	4 591
700.	Buzsák	18 595	757.	Somogyacsa	2 084
701.	Cserénfa	6 391	758.	Somogyaszaló	4 987
702.	Csombárd	4 109	759.	Somogydöröcske	7 381
703.	Csurgó	135 015	760.	Somogyegres	2 459
704.	Ecseny	3 056	761.	Somogyfajsz	6 371
705.	Edde	1 169	762.	Somogygeszti	3 771
706.	Fiad	3 337	763.	Somogyjád	25 503
707.	Főnyed	4 998	764.	Somogymeggyes	8 067
708.	Gamás	34 806	765.	Somogysámson	17 684
709.	Gálosfa	13 521	766.	Somogysárd	18 898
710.	Gyékényes	14 470	767.	Somogyszentpál	5 000
711.	Gyugy	1 205	768.	Somogyudvarhely	17 798
712.	Hajmás	8 219	769.	Somogyvamos	13 633
713.	Hács	2 148	770.	Somogyvár	40 821
714.	Háromfa	26 577	771.	Szabadi	3 631
715.	Heresznye	5 711	772.	Szegerdő	5 274
716.	Hetes	5 797	773.	Szena	15 984
717.	Hollád	2 919	774.	Szentbalázs	15 015
718.	Homokszentgyörgy	17 444	775.	Szentgálaskér	10 889
719.	Inke	12 130	776.	Szilvásszentmárton	3 816
720.	Istvándi	4 278	777.	Szorosad	520
721.	Jákó	13 893	778.	Szólád	10 464
722.	Kadarkút	29 112	779.	Szőlősgyőrök	28 062
723.	Kaposgyarmat	8 705	780.	Szulok	7 998
724.	Kaposszerdahely	25 840	781.	Tab	49 783
725.	Karád	50 329	782.	Tarany	17 441
726.	Kálmánca	8 456	783.	Taszár	4 438
727.	Kánya	1 094	784.	Teleki	2 609
728.	Kereki	2 896	785.	Tengőd	5 472
729.	Kisbárapáti	11 285	786.	Tikos	1 687
730.	Kötcese	4 666	787.	Törökkoppány	15 241
731.	Lad	2 142	788.	Újvárfalva	3 438
732.	Magyaratád	18 662	789.	Varásló	5 619
733.	Marcali	80 501	790.	Várda	11 451
734.	Memye	11 086	791.	Vése	38 748
735.	Mezőcsokonya	14 988	792.	Vízvár	9 488
736.	Miklósi	4 699	793.	Vörs	11 974
737.	Mosdós	9 613	794.	Zákány	12 554
738.	Nagyatád	30 004	795.	Zákányfalu	3 577
739.	Nagybajom	61 080	796.	Zimány	10 615
740.	Nagycsepely	7 417	797.	Zselickisfalud	4 750
741.	Nágocs	19 519	798.	Zselickislak	3 754
742.	Nemesdéd	6 437	799.	Zselicszentpál	5 956
743.	Nemesvid	16 341		<i>Somogy megye összesen:</i>	<i>1 833 073</i>
744.	Osztopán	28 596		<i>Szabolcs-Szatmár-Bereg megye</i>	
745.	Öreglak	10 186	800.	Ajak	51 427
746.	Ötvöskónyi	17 283	801.	Anarcs	13 693
747.	Örtilos	6 658	802.	Apagy	20 040
748.	Pamuk	9 512	803.	Aranyosapáti	11 964
749.	Patalom	6 600	804.	Balkány	69 748
750.	Patca	417	805.	Balsa	20 625
751.	Polány	3 196			
752.	Rinyabesenyő	2 162			

Sorszám	Önkormányzat neve	Támogatás (ezer Ft)	Sorszám	Önkormányzat neve	Támogatás (ezer Ft)
806.	Barabás	38 519	863.	Kisvárd	149 214
807.	Bátorliget	39 881	864.	Kisvarsány	15 152
808.	Benk	1 701	865.	Kocsord	39 802
809.	Beregsurány	34 129	866.	Komlódtótfalu	4 284
810.	Berkesz	23 052	867.	Komoró	17 804
811.	Besenyőd	10 991	868.	Kölcse	38 251
812.	Beszterec	40 997	869.	Kömörő	14 879
813.	Biri	26 503	870.	Laskod	16 959
814.	Botpalád	6 421	871.	Levelek	18 438
815.	Bököny	31 477	872.	Lónya	11 723
816.	Buj	32 781	873.	Lövöpetri	13 875
817.	Cégénydányád	31 713	874.	Magosliget	9 927
818.	Csaholc	11 700	875.	Magy	23 449
819.	Csaroda	36 564	876.	Mánd	7 768
820.	Csegöld	20 327	877.	Máriapócs	70 186
821.	Csenger	44 471	878.	Márokpapi	15 366
822.	Csengersima	10 544	879.	Mátészalka	188 098
823.	Csengerújfalu	19 744	880.	Mátyus	5 678
824.	Darnó	646	881.	Mezőladány	19 647
825.	Demecser	53 928	882.	Méhtelek	20 257
826.	Dombrád	50 436	883.	Mérk	52 746
827.	Fábiánháza	49 816	884.	Milota	45 101
828.	Fehérgyarmat	48 124	885.	Nagyar	14 286
829.	Fülesd	14 266	886.	Nagycserkesz	15 885
830.	Gacsály	19 664	887.	Nagydobos	38 480
831.	Garbolc	50	888.	Nagyecsed	82 059
832.	Gávavencsellő	22 840	889.	Nagyhalász	64 248
833.	Gelénes	13 801	890.	Nagyhódos	3 151
834.	Gemzse	11 977	891.	Nagyszekeres	8 002
835.	Geszteréd	20 921	892.	Nagyvarsány	28 804
836.	Géberjén	26 129	893.	Nábrád	39 007
837.	Gégény	68 460	894.	Nemesborzova	1 806
838.	Gulács	26 122	895.	Nyírbátor	170 021
839.	Győröcske	2 923	896.	Nyírbogát	19 730
840.	Győrtelek	24 607	897.	Nyírbogdány	58 725
841.	Gyügye	1 339	898.	Nyírsaholy	22 035
842.	Gyüre	17 480	899.	Nyíresászári	16 288
843.	Hermánszeg	9 525	900.	Nyírdersz	4 496
844.	Hetefejércse	2 555	901.	Nyírgelse	19 672
845.	Hodász	19 770	902.	Nyírgyulaj	20 220
846.	Ibrány	63 047	903.	Nyíribrony	33 330
847.	Ilk	5 478	904.	Nyírfákó	22 981
848.	Jánd	36 328	905.	Nyírkársz	52 021
849.	Jánkmajtis	35 309	906.	Nyírkáta	10 170
850.	Jármi	12 786	907.	Nyírkércs	31 285
851.	Jéke	16 856	908.	Nyírlövő	14 140
852.	Kállósemjén	20 192	909.	Nyírlugos	48 902
853.	Kántorjánosi	6 926	910.	Nyírmada	7 812
854.	Kemecse	93 599	911.	Nyírmeggyes	22 693
855.	Kék	6 608	912.	Nyírmihálydi	21 992
856.	Kékcse	19 935	913.	Nyírparasznya	20 205
857.	Kisar	25 053	914.	Nyírtass	19 609
858.	Kishódos	891	915.	Nyírtelek	50 478
859.	Kisléta	27 681	916.	Nyírtét	41 087
860.	Kisnamény	11 264	917.	Nyírtura	31 938
861.	Kispalád	13 118	918.	Nyírvasvári	15 619
862.	Kisszekeres	2 176	919.	Olcsva	2 481

Sorszám	Önkormányzat neve	Támogatás (ezer Ft)
920.	Ófehértó	27 604
921.	Ópályi	17 667
922.	Ökörítőfülpös	26 305
923.	Ömböly	160
924.	Ör	3 876
925.	Panyola	17 072
926.	Pap	19 780
927.	Papos	5 214
928.	Paszab	20 777
929.	Pátroha	22 460
930.	Pátyod	5 007
931.	Penyige	34 076
932.	Petneháza	54 035
933.	Piricse	14 638
934.	Porcsalma	57 573
946.	Szabolcsveresmart	31 110
947.	Szakoly	15 111
948.	Szamosangyalos	5 925
949.	Szamosbecs	871
950.	Szamoskér	4 765
951.	Szamossályi	21 425
952.	Szamosszeg	29 455
953.	Szamosatárfalva	3 856
954.	Szamosújlak	4 719
955.	Szatmárcseke	16 317
956.	Székely	18 668
957.	Tarpa	33 203
958.	Tákos	7 154
959.	Terem	18 820
960.	Tiborszállás	42 504
961.	Tiszaadony	10 958
962.	Tiszabecs	52 120
963.	Tiszabercel	21 661
964.	Tiszacséce	8 756
965.	Tiszadada	22 719
966.	Tiszadob	25 263
967.	Tiszaeszlár	34 347
968.	Tiszakanyár	18 828
969.	Tiszakerecseny	13 813
970.	Tiszakóród	47 408
971.	Tiszalök	72 262
972.	Tiszanagyfalu	19 122
973.	Tiszarád	8 359
974.	Tiszaszalka	45 307
975.	Tiszaszentmárton	20 124
976.	Tiszatelek	23 771
977.	Tiszavasvári	116 479
978.	Tiszavid	1 952
979.	Tisztaberek	7 463
980.	Tivadar	1 720
981.	Tornyospálca	17 038
982.	Tunyogmatolcs	17 829
983.	Túristvándi	23 907
984.	Túrlicse	29 394
985.	Tyukod	37 861
986.	Ura	27 344
987.	Uszka	11 540

Sorszám	Önkormányzat neve	Támogatás (ezer Ft)
988.	Újdombrád	9 715
989.	Újfehértó	83 482
990.	Újkenéz	18 308
991.	Vaja	9 635
992.	Vasmegyer	10 492
993.	Vállaj	41 275
994.	Vámosatya	6 745
995.	Vámosoroszi	8 330
996.	Vásárosnamény	16 516
997.	Zajta	4 134
998.	Záhony	59 941
999.	Zsarolyán	3 097
1000.	Zsurk	6 688
<i>Szabolcs-Szatmár-Bereg megye</i>		
<i>összesen:</i>		<i>5 253 588</i>
<i>Jász-Nagykun-Szolnok megye</i>		
1001.	Cibakháza	8 148
1002.	Jánoshida	36 104
1003.	Jászágó	6 171
1004.	Jászboldogháza	9 540
1005.	Jászdózsa	4 538
1006.	Jásztelek	35 919
1007.	Kétpó	16 341
1008.	Kisújszállás	100 541
1009.	Kuncsorba	15 071
1010.	Kunhegyes	113 636
1011.	Kunszentmárton	25 321
1012.	Mesterszállás	37 372
1013.	Nagyiván	25 893
1014.	Nagyrév	34 288
1015.	Öcsöd	37 329
1016.	Örményes	15 105
1017.	Pusztamonostor	27 857
1018.	Rákóczi falva	78 845
1019.	Szelevény	38 450
1020.	Tiszabő	5 463
1021.	Tiszabura	15 955
1022.	Tiszaderzs	19 892
1023.	Tiszaföldvár	27 162
1024.	Tiszafüred	161 071
1025.	Tiszagyenda	9 138
1026.	Tiszaigar	22 057
1027.	Tiszainoka	6 984
1028.	Tiszajenő	28 707
1029.	Tiszakürt	30 391
1030.	Tiszaörs	55 479
1031.	Tiszaroff	12 971
1032.	Tiszasas	27 372
1033.	Tiszasüly	33 104
1034.	Tiszaszentimre	50 977
1035.	Tiszaszőlős	18 880
1036.	Tiszatenyő	32 772
1037.	Tiszavárkony	22 225
1038.	Tomajmonostora	34 142

Sorszám	Önkormányzat neve	Támogatás (ezer Ft)	Sorszám	Önkormányzat neve	Támogatás (ezer Ft)
1039.	Törökszentmiklós	22 570	1086.	Egyházashetye	18 829
1040.	Újszász	164 794	1087.	Egyházashollós	1 857
1041.	Vezseny	14 269	1088.	Gersekarát	13 684
	<i>Jász-Nagykun-Szolnok megye</i>		1089.	Hegyfalu	31 069
	<i>összesen:</i>	<i>1 482 844</i>	1090.	Ispánk	2 713
	<i>Tolna megye</i>		1091.	Ják	83 576
1042.	Attala	4 559	1092.	Káld	20 131
1043.	Bátaszék	55 707	1093.	Kám	2 743
1044.	Bogyiszló	22 771	1094.	Kemeneskápolna	1 202
1045.	Bonyhád	47 406	1095.	Kemenesmagasi	2 794
1046.	Csikóstöttös	4 964	1096.	Kemenesmihályfa	3 974
1047.	Dombóvár	211 961	1097.	Kerkáskápolna	1 111
1048.	Fácánkert	6 163	1098.	Kétvölgy	1 220
1049.	Felsónána	7 681	1099.	Kondorfa	7 595
1050.	Felsőnyék	3 902	1100.	Körmend	9 032
1051.	Gerjén	28 144	1101.	Magyarszombatfa	5 797
1052.	Grábóc	3 294	1102.	Mersevát	50
1053.	Györköny	30 085	1103.	Nagykölked	3 090
1054.	Kajdacs	19 840	1104.	Nagyrákos	5 860
1055.	Kisszékely	5 476	1105.	Nagysimonyi	5 309
1056.	Kocsola	15 931	1106.	Nemeskolta	2 835
1057.	Kölesd	22 766	1107.	Olaszfa	3 233
1058.	Kurd	27 284	1108.	Orfalu	2 000
1059.	Magyarkeszi	18 813	1109.	Órimagyarósd	6 018
1060.	Medina	26 024	1110.	Óriszentpéter	25 943
1061.	Mórágyp	22 650	1111.	Pankasz	2 515
1062.	Mócsény	2 755	1112.	Perenye	3 088
1063.	Nagyszékely	4 473	1113.	Porpác	903
1064.	Nagyszokoly	12 078	1114.	Rábahídvég	4 536
1065.	Öcsény	6 287	1115.	Rátót	4 187
1066.	Pincehely	23 566	1116.	Rum	7 877
1067.	Pusztahencse	7 298	1117.	Szakonyfalu	1 600
1068.	Szakály	7 476	1118.	Szalafő	7 321
1069.	Szakcs	11 372	1119.	Szatta	1 441
1070.	Szedres	4 506	1120.	Szeleste	6 782
1071.	Tengelic	56 045	1121.	Szentpéterfa	18 975
1072.	Tevel	7 322	1122.	Szergény	1 786
1073.	Tolna	9 515	1123.	Szőce	4 746
1074.	Tolnanémedi	26 621	1124.	Telekes	4 515
1075.	Újireg	1 711	1125.	Vasvár	69 317
1076.	Várong	2 019	1126.	Velemér	2 817
	<i>Tolna megye összesen:</i>	<i>768 465</i>	1127.	Viszák	6 521
	<i>Vas megye</i>			<i>Vas megye összesen:</i>	<i>564 523</i>
1077.	Acsád	2 836		<i>Veszprém megye</i>	
1078.	Alsóújlak	5 943	1128.	Balatonhenye	2 906
1079.	Bajánsenye	16 226	1129.	Bazsi	3 139
1080.	Bejczygyertyános	2 352	1130.	Csabrendek	10 476
1081.	Bérbaltavár	7 851	1131.	Csajág	8 494
1082.	Celldömölk	7 921	1132.	Devecser	59 924
1083.	Csehimindszent	8 778	1133.	Dudar	6 000
1084.	Csepreg	95 806	1134.	Egyházaskesző	8 321
1085.	Csénye	6 218	1135.	Hárskút	4 112
			1136.	Herend	36 231
			1137.	Hosztót	4 277

Sorszám	Önkormányzat neve	Támogatás (ezer Ft)	Sorszám	Önkormányzat neve	Támogatás (ezer Ft)
1138.	Kapolcs	16 793	1190.	Gyűrűs	2 333
1139.	Kemenesszentpéter	10 090	1191.	Hahót	41 964
1140.	Lesenceistvánd	9 862	1192.	Homokkomárom	6 116
1141.	Megyer	656	1193.	Hosszúvölgy	4 871
1142.	Mezőlak	3 556	1194.	Iklódbördőce	7 756
1143.	Mindszentkál	2 526	1195.	Karmacs	36 293
1144.	Monostorapáti	9 614	1196.	Kálócsa	4 794
1145.	Monoszló	5 079	1197.	Kemendollár	2 947
1146.	Nagyesterháza	13 120	1198.	Keménfa	2 331
1147.	Nagypirít	4 000	1199.	Kerkabarabás	4 889
1148.	Nemesvita	5 326	1200.	Kerkafalva	1 649
1149.	Nyírad	3 585	1201.	Kerkakutas	2 692
1150.	Olaszfalu	8 258	1202.	Kerkateskánd	4 388
1151.	Öskü	23 113	1203.	Kilimán	5 088
1152.	Somlójenő	6 608	1204.	Kisbucsa	2 331
1153.	Somlóvásárhely	11 565	1205.	Kisgörbő	5 216
1154.	Sümeg	32 509	1206.	Kiskutas	3 105
1155.	Szentbékáll	2 279	1207.	Kissziget	4 052
1156.	Szentimrefalva	3 633	1208.	Kisvásárhely	1 809
1157.	Takácsi	19 363	1209.	Kustánszeg	6 269
1158.	Taliándörög	19 110	1210.	Lenti	62 409
1159.	Ukk	8 195	1211.	Letenye	74 055
1160.	Vászoly	4 687	1212.	Lovászi	8 096
1161.	Veszprémgalsa	3 592	1213.	Magyarszerdahely	7 140
1162.	Vigántpetend	3 477	1214.	Mihályfa	11 905
1163.	Zalaerdőd	1 186	1215.	Mikekarácsonyfa	9 788
1164.	Zalagyömörő	4 658	1216.	Milejszeg	8 567
1165.	Zalamegyves	1 224	1217.	Molnári	26 909
1166.	Zalaszegvár	5 831	1218.	Murakeresztúr	14 490
	<i>Veszprém megye összesen:</i>	<i>387 375</i>	1219.	Muraszemenye	4 721
	<i>Zala megye</i>		1220.	Nagykutas	7 029
1167.	Zala megyei önkormányzat	83 406	1221.	Nemesapáti	7 005
1168.	Alsónemesapáti	15 179	1222.	Nemesnép	2 130
1169.	Alsószerdahely	1 117	1223.	Nemespátró	1 284
1170.	Bánokszentgyörgy	8 581	1224.	Németfalva	6 620
1171.	Barlahida	6 044	1225.	Nova	17 677
1172.	Bázakerettye	10 162	1226.	Oltárc	6 200
1173.	Becsvölgye	25 609	1227.	Orbányosfa	1 950
1174.	Belezná	24 086	1228.	Padár	2 680
1175.	Borsfa	7 236	1229.	Pakod	5 908
1176.	Csesztreg	34 681	1230.	Páka	18 667
1177.	Csonkahegyhát	24 112	1231.	Pálfiszeg	5 314
1178.	Csömödér	24 223	1232.	Pórszombat	6 202
1179.	Csörnyeföld	8 530	1233.	Pölöske	19 891
1180.	Dobronhegy	5 267	1234.	Pusztamagyaród	20 867
1181.	Egeraracs	2 081	1235.	Pusztaszentlászló	13 772
1182.	Eszteregnye	26 793	1236.	Ramocsa	335
1183.	Felsőrajk	24 492	1237.	Rédics	28 940
1184.	Fityeház	24 180	1238.	Resznek	5 285
1185.	Garabonc	21 988	1239.	Rezi	25 959
1186.	Gelse	16 176	1240.	Rigyác	312
1187.	Gelsesziget	717	1241.	Salomvár	7 900
1188.	Gétye	2 689	1242.	Sármellék	37 163
1189.	Gutorfőde	24 582	1243.	Sormás	8 347
			1244.	Söjtör	9 581
			1245.	Surd	32 195
			1246.	Sümegecsei	21 996

Sorszám	Önkormányzat neve	Támogatás (ezer Ft)
1247.	Szalapa	3 508
1248.	Szentgyörgyvár	1 566
1249.	Szentgyörgyvölgy	12 467
1250.	Szentpéterfölde	3 629
1251.	Szentpéterúr	15 173
1252.	Szepetnek	28 723
1253.	Szécsisziget	5 463
1254.	Szilvagy	3 078
1255.	Tormafölde	4 924
1256.	Tornyiszentmiklós	17 877
1257.	Tótszentmárton	12 797
1258.	Türje	15 955
1259.	Újudvar	14 280
1260.	Vaspör	7 801
1261.	Várfölde	696
1262.	Várvölgy	19 981
1263.	Vindornyafok	3 527
1264.	Vindornyaszőlős	3 759
1265.	Zalabaksa	22 494
1266.	Zalabér	18 401
1267.	Zalacsány	6 315
1268.	Zalalövő	33 381
1269.	Zalaszántó	9 029
1270.	Zalaszentgrót	67 901
1271.	Zalaszentmárton	268
1272.	Zalaszentmihály	20 171
1273.	Zalatárnok	6 634
1274.	Zalavár	9 389
1275.	Zebecke	260
<i>Zala megye összesen:</i>		<i>1 491 560</i>
ORSZÁG ÖSSZESEN:		27 586 240

2. számú melléklet**Támogatásban nem részesülő önkormányzatok**

Sorszám	Önkormányzat neve
<i>Baranya megye</i>	
1.	Liptód
2.	Magyarszék
<i>Bács-Kiskun megye</i>	
3.	Kiskunmajsa
<i>Békés megye</i>	
4.	Csabasabadi
5.	Csárdaszállás
6.	Kamut
7.	Kertészsziget

Sorszám	Önkormányzat neve
<i>Csongrád megye</i>	
8.	Kövegy
<i>Fejér megye</i>	
9.	Sárbogárd
<i>Győr-Moson-Sopron megye</i>	
10.	Csorna
11.	Vének
12.	Zsira
<i>Heves megye</i>	
13.	Bodony
14.	Noszvaj
15.	Tiszanána
<i>Nógrád megye</i>	
16.	Karancskeszi
17.	Kisbárcány
18.	Magyargéc
<i>Pest megye</i>	
19.	Monor
<i>Somogy megye</i>	
20.	Bólhó
21.	Fonó
22.	Görgeteg
23.	Pusztaszemes
24.	Somogyszil
<i>Szabolcs-Szatmár-Bereg megye</i>	
25.	Császló
<i>Tolna megye</i>	
26.	Fürged
27.	Kistormás
<i>Vas megye</i>	
28.	Kőszeg
<i>Zala megye</i>	
29.	Óhíd
30.	Pacsa
31.	Zalakomár

Közlemény
a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal
szolgálati titokkörü jegyzékéről

Az államtitokról és a szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény 6. §-ának (1) bekezdésében foglaltak alapján a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal szolgálati titokkörét – figyelemmel a törvény 4. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra – a következők szerint állapítom meg:

1. A nemzetközi szervezetekkel kapcsolatos, illetve velük folytatott tárgyalások esetén a jelentések, jegyzőkönyvek adatai, amelyeket a felek kölcsönösen titkossá minősítenek.

A szolgálati titokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: a felek által kölcsönösen meghatározott ideig, de maximum 10 évig.

2. Az EU intézményeivel (bizottság, munkabizottság stb.) való együttműködés során keletkezett tárgyalási anyagok, jelentések és jegyzőkönyvek adatai a közösségi szabályozással összhangban, amelyet a felek kölcsönösen titkossá minősítettek.

A szolgálati titokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: a felek által kölcsönösen meghatározott ideig, de maximum 10 évig.

3. Kiemelt jelentőségű nemzetgazdasági, nemzetbiztonsági szakterületek, illetve haditechnikai eszközök kutatás-fejlesztésére vonatkozó szerződések és dokumentumok adatai, amennyiben államtitokká nem minősülnek.

A szolgálati titokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: 20 év.

4. A nemzetközi együttműködés során más országok hadiiparát irányító illetékes szervezetekkel kötött olyan együttműködési megállapodások és tervek adatai, előterjesztések adatai, jelentések adatai, amelyet a felek kölcsönösen szolgálati titokká minősítenek.

A szolgálati titokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: a felek által kölcsönösen meghatározott ideig, de maximum 20 évig.

5. A haditechnikai termékek külkereskedelmi forgalmazásával összefüggő adatok, amennyiben nem minősülnek államtitoknak.

A szolgálati titokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: 20 év.

6. A haditechnikai eszközök gyártásával, a haditechnikai szolgáltatásokkal kapcsolatos gazdálkodói adatok (mint az ágazati összesítések részadatai), amennyiben államtitoknak nem minősülnek.

A szolgálati titokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: 20 év.

7. A Hadiipari Szakmai Bizottság és a Haditechnikai Ipari Bizottság tevékenységével összefüggő, az államtitok körébe nem tartozó dokumentumok adatai.

A szolgálati titokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: 20 év.

8. A Haditechnikai Külkereskedelmi Tárcaközi Bizottság és a Haditechnikai Külkereskedelmi Engedélyezési Bizottság tevékenységével összefüggő, az államtitok körébe nem tartozó dokumentumok adatai.

A szolgálati titokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: 20 év.

9. A haditechnikai eszközök gyártásával, ipari javításával kapcsolatos termelési, értékesítési, beruházási gazdálkodói adatok (mint az ágazati összesítések részadatai), a haditechnikai termelőképesre és az ezzel kapcsolatos beruházásokra, a hadiipari export-import összetételére és irányultságára, a haditechnikai eszközök hazai elosztására vonatkozó részadatok, amennyiben államtitoknak nem minősülnek.

A szolgálati titokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: 20 év.

10. A haditechnikai eszközök gyártásának, a haditechnikai szolgáltatások nyújtásának engedélyezésével, az engedélyesek ellenőrzésével összefüggő adatok (mint az összesítések részadatai), amennyiben államtitoknak nem minősülnek.

A szolgálati titokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: 20 év.

11. A kettős rendeltetésű termékek exportellenőrzésével összefüggő, a haditechnikai és kábítószer prekurzorok szakterületet érintő adatok, amennyiben nem minősülnek államtitoknak.

A szolgálati titokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: 20 év.

12. A veszélyes katonai objektumokkal kapcsolatos hatósági eljárás során keletkezett dokumentumok adatai, amennyiben államtitoknak nem minősülnek.

A szolgálati titokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: 20 év.

13. A Nemesfémvizsgáló és Hitelesítő Igazgatóság vagyongvédelmi tervdokumentáció adatai és biztonságtechnikai rendszerének kódjai (mester kód, telepítő kód, felhasználói kód, mechanikus kód).

A szolgálati titokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: 10 év.

14. Az 1999–2005 közötti, valamint a 2006. január 1-jétől érvényes egységes sorozatú magyar fémjelek tervrajzainak adatai.

A szolgálati titokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: 10 év.

Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

**A Bay Zoltán Alkalmazott Kutatási Közalapítvány
Alapító Okirata***

A Magyar Köztársaság Kormánya a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 74/G. §-a, az Alkotmány 35. § (1) bekezdésének *f*) pontja, továbbá a közpénzek felhasználásával, a köztulajdon használatának nyilvánosságával, átláthatóbbá tételével és ellenőrzésének bővítésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2003. évi XXIV. törvény 38. §-ának (4) bekezdése alapján a Fővárosi Bíróságon 1993. január 21-én 3727. sorszám alatt nyilvántartásba vett Bay Zoltán Alkalmazott Kutatási Alapítvány vagyonának – az Alapító hozzájárulásával – közalapítvány céljára tett felajánlását elfogadva, a hazai műszaki kutatás-fejlesztési tevékenység folyamatosságának fenntartása, elfogadottságának javítása és nemzetgazdaság számára hatékonyan felhasználhatóvá tétele érdekében, közfeladat folyamatos biztosítása céljából, az Oktatási Minisztériummal, mint a Bay Zoltán Alkalmazott Kutatási Alapítványt alapító Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság jogutódjával közösen

Bay Zoltán Alkalmazott Kutatási Közalapítvány

elnevezéssel – határozatlan időre – közhasznú közalapítványt hoz létre, amely a Bay Zoltán Alkalmazott Kutatási Alapítvány jogutódja. A Közalapítvány létrehozása nem érinti az államnak a feladat ellátására vonatkozó kötelezettségét.

I. A Közalapítvány neve

Bay Zoltán Alkalmazott Kutatási Közalapítvány.

A Közalapítvány elnevezése angol nyelven:

Bay Zoltán Foundation for Applied Research.

A Közalapítvány elnevezése német nyelven:

Bay Zoltán Stiftung für angewandte Forschung.

A Közalapítvány elnevezése francia nyelven:

Bay Zoltán Fondation pour Recherche Appliquée.

II. A Közalapítvány székhelye

1116 Budapest, Fehérvári út 130.

A Közalapítvány a tevékenységét a Szervezeti és Működési Szabályzatában (a továbbiakban: SZMSZ) meghatározott intézetekben fejti ki.

III. Alapító

A Közalapítványt a Magyar Köztársaság Kormánya (Budapest V., Kossuth tér 1–3.) és az Oktatási Minisztérium (Budapest V., Szalay u. 10–14.) alapítja. Az alapítói jogokat a továbbiakban a Kormány gyakorolja.

* A Fővárosi Bíróság a 7.Pk.60561/2005/3. számú végzésével az Alapító Okirat módosítását tudomásul vette.

A Nemzeti Kutatási és Technológiai Hivatal elnöke a Kormány nevében gyakorolja – az Alapító Okirat módosítását kivéve – az Alapítót megillető jogokat és teljesíti az Alapítót terhelő kötelezettségeket, ideértve a Kuratórium és a Felügyelő Bizottság tagjainak kijelölését, valamint az éves beszámoló és a közhasznúsági jelentés értékelését is.

IV. A Közalapítvány célja és tevékenysége

1. A Közalapítvány a magyarországi műszaki, természettudományi és üzemszervezési alkalmazott kutatások támogatását tűzi ki célul.

2. A Közalapítvány céljainak megvalósítása érdekében különösen:

a) kutatóintézeteket és más kutatóhelyeket hoz létre és működtet,

b) támogatja az alkalmazott kutatást és kísérleti fejlesztést,

c) alkalmazott kutatást és kísérleti fejlesztést végez a gazdálkodó szervezetek, önkormányzatok és egyéb szervezetek részére,

d) közreműködik a doktoranduszok (PhD) képzésében, illetve támogatja azt, ideértve a pénzügyi támogatás nyújtását is.

3. A Közalapítvány közhasznú szervezetként működik arra tekintettel, hogy a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény (a továbbiakban: Khtv.) 26. § *c*) pontjának 3. és 4. alpontja szerinti alábbi közhasznú tevékenységeket végzi:

– tudományos tevékenység, kutatás;

– nevelés és oktatás, képességfejlesztés, ismeretterjesztés.

V. A Közalapítvány jellege

A Közalapítvány állami feladatot ellátó nyílt közalapítvány, amelynek közhasznú szolgáltatásaiból bárki részesülhet.

A Közalapítvány állami feladatként látja el a IV. pontjában meghatározott tevékenységeket, amelyeknek jogszabályi alapja a Kutatási és Technológiai Innovációs Alapról szóló 2003. évi XC. törvény 8. § (1) bekezdésének *a*), *b*), *c*), és *f*) pontjaiban, illetve a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény 3. § (1) bekezdés *b*) pontjában meghatározott állami feladat.

A Közalapítvány nyílt, ahhoz pénzbeli vagy más vagyonrendeléssel, felajánlásokkal a XIV/3. pontban foglalt kivétellel bármely belföldi, illetőleg külföldi természetes személy, jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet csatlakozhat, aki, illetve amely a Közalapítvány céljait, működési szabályait elfogadja.

VI. A Közalapítvány szervezete és működése

1. A Kuratórium

A Közalapítvány kezelő, ügydöntő és képviselő szerve a 8 tagból álló Kuratórium. A Kuratórium tagjait 3 évre az

Alapító képviselője kéri fel. A Kuratórium elnöke az Alapítóval vagy azok képviselőjével sem foglalkoztatásra irányuló jogviszonyban, sem egyéb érdekeltségi viszonyban nem állhat.

1.1. A Kuratórium tagjai

A Kuratórium elnöke:

Dr. Brunner Mihály

A Kuratórium további tagjai:

Duda Ernő

Dr. Gyulai József

Lukács Péter

Magyar János

Dr. Pap László

Szekfü Balázs

Dr. Vass Ilona

1.2. A kuratóriumi tagok díjazása

A Kuratórium tagjait tiszteletdíj nem illeti meg, ugyanakkor jogosultak a kuratóriumi tagsággal szükségképpen felmerülő, számlával igazolt költségeik megtérítésére.

1.3. A kuratóriumi tagság megszűnik

- a határozott időtartam lejártával,
- a tag lemondásával,
- a Kuratórium kijelölésének a Polgári Törvénykönyv 74/C. §-ának (6) bekezdése szerinti visszavonásával,
- a Közalapítvány megszűnésével,
- a tag halálával,
- az Alapító Okirat XIII. pontjában meghatározott összeférhetlenségi ok bekövetkeztével,
- a köztisztviselő kuratóriumi tag megbízatása megszűnik a közszolgálati jogviszonyának megszűntével.

1.4. A Kuratórium kizárólagos hatáskörébe tartozik

- intézet létrehozása, illetve megszüntetése,
- döntés a vagyon közalapítványi céloknak megfelelő felhasználásáról,
- döntés a csatlakozás elfogadásáról,
- döntés a befektetésekről, társaság alapításáról vagy az abban való részvételről,
- a Közalapítvány éves pénzügyi tervének, éves beszámolójának, továbbá közhasznúsági jelentésének elfogadása,
- a Közalapítvány SZMSZ-ének, Befektetési Szabályzatának, valamint a Közalapítvány működésével, gazdálkodásával összefüggő egyéb szabályzatok elfogadása,
- munkáltatói jogok gyakorlása az SZMSZ-ben meghatározott munkavállalók felett,
- ösztöndíj adományozása,
- saját ügyrendjének elfogadása.

1.5. A Kuratórium elnökének hatásköre

A Kuratórium elnöke önállóan dönthet minden olyan ügyben, amelyet az Alapító Okirat nem utal a Kuratórium kizárólagos hatáskörébe, továbbá a Közalapítvány más szervének vagy tisztségviselőjének hatáskörébe, döntéséről azonban köteles a Kuratóriumot utólag tájékoztatni.

1.6. A Kuratórium ülései

a) Hatáskörét a Kuratórium ülésein gyakorolja. Az üléseket a Kuratórium elnöke szükség szerint, de évente leg-

alább két alkalommal hívja össze. A Felügyelő Bizottság kezdeményezésére a Kuratórium ülését össze kell hívni.

b) A Kuratórium üléseit meghívó megküldésével, szükség esetén rövid úton (e-mailben) kell összehívni. A meghívónak tartalmaznia kell az ülés időpontját, helyét, napirendjét. A meghívót az ülés határnapja előtt legalább 8 munkanappal kell kézbesíteni, és mellékelni kell a napirendekhez tartozó előterjesztéseket is.

c) A Kuratórium ülésére előterjesztést nyújthat be a Kuratórium bármely tagja, továbbá az Alapító Okiratban meghatározott személyek, az ott megjelölt tárgykörben.

d) A Kuratórium ülései nyilvánosak. A nyilvánosságot a Kuratórium – adatvédelmi és személyiségi jogokat érintő esetekben, konkrét napirend vonatkozásában – egyszerű szótöbbséggel hozott határozatával kizárhatja (zárt ülés).

e) A Kuratórium határozatképes, ha az ülésen tagjainak több mint fele – köztük az elnök – jelen van, továbbá a jelen lévő tagok többsége nem áll az Alapítóval foglalkoztatásra irányuló vagy érdekeltségi jogviszonyban. Határozatképtelenség esetén a Kuratórium ülését nyolc napon belül változatlan napirenddel az ülés elmaradását követő 30 napon belüli időpontra ismét össze kell hívni.

f) A Kuratórium üléseiről jegyzőkönyvet kell készíteni, amely tartalmazza a Kuratórium ülésén hozott határozatait. A jegyzőkönyvet az ülést levezető elnök és egy felkért tag hitelesíti. A Kuratóriumi ülésről készült jegyzőkönyvet meg kell küldeni a Felügyelő Bizottság részére.

1.7. Határozathozatal

a) A Kuratórium a döntéseket egyszerű szótöbbséggel hozza meg, szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt. A határozatok érvényességéhez az elnök igen szavazata szükséges.

A Kuratórium elnökének igen szavazata hiányában az adott napirend tárgyában új előterjesztést kell készíteni, és azt a soron következő ülésen újabb szavazásra a Kuratórium elé kell terjeszteni. Ilyen esetben a határozathozatal – az elnök szavazatától függetlenül – 2/3-os többséggel történik.

b) A határozathozatalban nem vehet részt az a személy, aki vagy akinek közeli hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont], élettársa (a továbbiakban együtt: hozzátartozó) a határozat alapján kötelezettség vagy felelősség alól mentesül, vagy bármilyen más előnyben részesül, illetve a megkötenő jogügyletben egyébként érdekelt lehet. Nem minősül előnynek a Közalapítvány cél szerinti juttatásai keretében a bárki által megkötés nélkül igénybe vehető nem pénzbeli szolgáltatás igénybevétele.

c) Az ülésekről távollévő kuratóriumi tag írásban vagy elektronikus úton is szavazhat.

d) Ülések közötti időszakban a szavazás írásban vagy elektronikus úton is történhet.

e) Az írásbeli és az elektronikus úton történő szavazás részletes szabályait az SZMSZ határozza meg.

f) A Kuratórium határozatait külön határozatok könyvében kell nyilvántartani, amelyből megállapítható a döntések tartalma, időpontja, hatálya, továbbá a mellette és az ellene szavazók száma, személye.

2. A Közalapítvány működésének operatív irányítása

A Közalapítvány működésének operatív irányítását végző személy a Közalapítvány SZMSZ-ben meghatározott legmagasabb vezető beosztású munkavállalója. Felel a Kuratórium döntéseinek előkészítéséért és a döntések végrehajtásáért.

2.1. Az operatív vezető feladat- és hatásköre:

- a) irányítja a Közalapítvány kutatási tevékenységét a Kuratórium által elfogadott irányelvek szerint,
- b) irányítja a Közalapítvány gazdálkodását a Kuratórium döntéseinek megfelelően, gondoskodik arról, hogy a Közalapítvány gazdálkodása megfeleljen a jogszabályoknak, az Alapító Okiratnak és a Kuratórium határozatainak,
- c) tanácskozási joggal részt vesz a Kuratórium ülésein, javaslatot tehet a Közalapítvány stratégiájának kialakítására, valamint a Kuratórium döntéseinek tartalmára,
- d) biztosítja a Kuratórium döntéseinek végrehajtását,
- e) gondoskodik a Közalapítvány működéséhez szükséges személyi és tárgyi feltételek biztosításáról,
- f) a Kuratórium munkáltatói jogkörének gyakorlásával kapcsolatban az SZMSZ-ben meghatározott javaslatokat tesz, és munkáltatói jogokat gyakorol a Közalapítvány SZMSZ-ben meghatározott alkalmazottai felett,
- g) gazdálkodik a Közalapítvány vagyonával, és arra kötelezettségeket vállalhat az Alapító Okirat, a Kuratórium döntései és a Gazdálkodási Szabályzatban meghatározottak szerint,
- h) gondoskodik a Közalapítvány feladatainak teljesítésével kapcsolatos központi ügyviteli feladatok ellátásáról,
- i) gyakorolja az SZMSZ-ben meghatározott egyéb jogokat.

3. Az intézetek

3.1. Az intézetek a Közalapítvány jogi személyiséggel nem rendelkező szervezeti egységei, amelyek a Közalapítvány céljainak megvalósítását szolgáló operatív tevékenységet végzik az SZMSZ-ben meghatározott szabályok szerint. Az intézetek élén a Közalapítvánnyal munkaviszonyban lévő igazgatók állnak.

3.2. Az intézetigazgatók feladat- és hatásköre

- a) vezetik az intézeteket, biztosítják a munkavégzés személyi és tárgyi feltételeit, felelnek az intézetek szakmai munkájáért,
- b) gazdálkodnak az intézetek Kuratórium által jóváhagyott pénzügyi tervei szerint, amellyel kapcsolatban elszámolási kötelezettséggel tartoznak,
- c) gyakorolják az SZMSZ-ben meghatározott egyéb jogokat.

VII. A Közalapítvány vagyona

1. A Közalapítvány induló vagyona az alapításhoz a Bay Zoltán Alkalmazott Kutatási Alapítvány által rendelkezésre bocsátott, a 2004. december 31-i állapot szerint 3 240 132 eFt, azaz hárommillió-kettőszáznegyvenezer-egyszázharminckettő ezer forint összegű vagyon.

2. A Közalapítvány vagyonának további forrásai, amelyek nem a törzsvagyon növelésére rendelt vagyoni felajánlások és bevételek:

- a) költségvetési támogatás,
- b) a csatlakozók vagyoni hozzájárulásai,
- c) más belföldi vagy külföldi természetes és jogi személyek, valamint ezek jogi személyiséggel nem rendelkező társaságai által adományozott vagyon, vagy általuk a Közalapítványnak nyújtott ingyenes vagyoni szolgáltatás,
- d) a Közalapítvány saját bevételei, így különösen: szerződések alapján teljesített szolgáltatások ellenértéke, pályázati úton elnyert támogatások, pénzügyi műveletek bevételei stb.

3. A Közalapítvány törzsvagyona:

- 3.1. a) Budapest XI. ker., Fehérvári út 130. sz. alatti ingatlan, (3823/6 hrsz.) székhely.
- b) Szeged, Derkovits fasor 2. sz. alatti ingatlan, (1667/A hrsz.) telephely.
- c) Miskolc-Tapolca, Bay Zoltán tér 1. sz. alatti ingatlan, (45022 hrsz.) telephely.

3.2. A törzsvagyon része az induló pénzvagyonból a Közalapítvány központi ügyintézésének helyén (székhelyén) felmerülő teljes működési költségek hat havi összege, ami tartalmazza a Kuratórium tagjainak költségtérítését, valamint a Felügyelő Bizottság tagjainak tiszteletdíját is. Ezt az összeget a Közalapítvány köteles külön számlán kezelni.

3.3. A törzsvagyon gyarapításáról a Gazdálkodási Szabályzat rendelkezik.

3.4. A Közalapítvány ingatlan törzsvagyona a Közalapítvány működését szolgálja, ezért azt elidegeníteni és megterhelni nem lehet. A Közalapítvány külön számlán kezelt, a törzsvagyon részét képező pénzvagyon nem csökkenhet.

4. A közalapítványi célok megvalósítására a Közalapítvány teljes vagyona – a törzsvagyon kivételével – felhasználható az óvatos vagyongazdálkodás szempontjait szem előtt tartva. Az Alapító Okirat IV/2. pontjának b) és d) pontjaiban meghatározott támogatás nyújtásának feltételeit, formáját és módját az SZMSZ határozza meg.

VIII. A Közalapítvány gazdálkodása

1. A Közalapítvány köteles törekedni:

- a) a Közalapítvány vagyonának gyarapítására,
- b) a pozitív adózás előtti eredményre az éves beszámoló eredmény-kimutatása szerint, továbbá arra, hogy
- c) az intézetekben folyó cél szerinti tevékenység költségeit az ebből származó bevételek teljes mértékben fedezzék.

2. Az Alapító felhatalmazza a Közalapítványt arra, hogy a vagyonnal kizárólag közhasznú céljainak megvalósítása érdekében, azokat nem veszélyeztetve – a jelen fejezet 1. pontjában foglalt célkitűzés szem előtt tartásával –

vállalkozási tevékenységet folytasson, amely nem lehet ellentétes a Közalapítvány céljaival, és azok megvalósítását nem veszélyeztetheti. Gazdálkodása során elért eredményét a Közalapítvány nem osztja fel, azt az Alapító Okiratban meghatározott tevékenységre fordítja.

A Közalapítvány gazdálkodása a mindenkor hatályos jogszabályok, az Alapító Okirat, az SZMSZ, a Gazdálkodási Szabályzat és a gazdálkodásra vonatkozó egyéb szabályzatok, valamint a Kuratórium döntéseinek megfelelően történhet.

3. A Közalapítvány csak olyan gazdálkodó szervezetben vehet részt, amelyben többségi irányítást biztosító befolyással rendelkezik és amelyben felelőssége nem haladja meg vagyoni hozzájárulása mértékét. A Közalapítvány által létrehozott gazdálkodó szervezet további gazdálkodó szervezetet nem alapíthat, gazdálkodó szervezetben részesedést nem szerezhet.

4. A Közalapítvány a pénzeszközait – a közalapítványokra vonatkozó mindenkor hatályos jogszabályok korlátai között – a Kuratórium által jóváhagyott Befektetési Szabályzat előírásai szerint fektetheti be. A Közalapítvány nem végezhet a vagyont veszélyeztető pénzügyi műveleteket.

5. Ha a Közalapítvány költségvetési terve, gazdálkodása a rendeltetésszerű működést veszélyeztetné, az Alapító képviselője részletes gazdálkodási terv bemutatását kérheti, abba – megbízottja útján is – betekinthez. A Közalapítvány irataiba a Kuratórium és a Felügyelő Bizottság minden tagja korlátozás nélkül betekinthez.

6. A Kuratórium minden évben köteles az Alapító képviselőjének írásban beszámolni a Közalapítvány előző évi működéséről. A naptári év lezárásával, illetve fordulónapjával – mint mérleg-fordulónappal – köteles beszámolót készíteni. A beszámoló, valamint a közhasznúsági jelentés elkészítésének és az Alapító részére történő megküldésének határideje minden év május 31. napja.

7. A Közalapítvány beszámolóját és a gazdálkodás legfontosabb adatait a Közalapítvány a Hivatalos Értesítőben köteles nyilvánosságra hozni a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény, valamint a számviteli törvény szerinti egyes egyéb szervezetek beszámoló készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 224/2000. (XII. 19.) Korm. rendelet alapján. Ennek határideje az év május 31. napja.

További határidők tekintetében a hatályos jogszabályi rendelkezések figyelembevételével az SZMSZ rendelkezik.

8. A Közalapítvány központi ügyintézésének helyén felmerülő működési költségek összege nem haladhatja meg az éves pénzügyi terv szerinti kiadások tíz százalékos mértékét. Ez az összeg tartalmazza a Kuratórium tagjainak költségtérítését, valamint a Felügyelő Bizottság tagjainak tiszteletdíját és költségtérítését is.

9. A Közalapítvány az általa támogatásban részesített támogatás célját, a felhasználás rendjét, az elszámolás tartalmát, a teljesítés határidejét, az elszámolást és bizonylatait – a Közalapítvány folyamatos ellenőrzési jogát ki-

kötvé – az ellenőrzés módját, valamint a szerződésszegés következményeit tartalmazó szerződést köt. Az elszámolásokkal szemben támasztott követelményeket az SZMSZ mellékletét képező Gazdálkodási Szabályzat tartalmazza, amely nem lehet ellentétes az Alapító Okirattal.

IX. A Felügyelő Bizottság

1. A Közalapítvány tevékenységét egy elnökből és két tagból álló Felügyelő Bizottság ellenőrzi. A megbízás 3 évre szól, amely egy ízben meghosszabbítható. Nem lehet a Felügyelő Bizottság elnöke vagy tagja az a személy, aki a Közalapítvány Kuratóriumának elnöke vagy tagja; a Közalapítvánnyal a megbízásán kívüli más tevékenység kifejtésére irányuló munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban áll, ha jogszabály másképp nem rendelkezik; a Közalapítvány cél szerinti juttatásából részesül – kivéve a bárki által megkötés nélkül igénybe vehető nem pénzbeli szolgáltatásokat –, illetve a fentiekben meghatározott személyek hozzátartozója.

2. A Közalapítvány Felügyelő Bizottságának tagjai:

Elnök:

Benke Ákos

A Felügyelő Bizottság további tagjai:

Galbáts Katalin

Kotán Attila

3. A Felügyelő Bizottság tagjai tiszteletdíjban részesülnek, amelynek mértéke az elnök esetében a köztisztviselői illetményalap háromszoros, a tagok esetében kétszeres szorzatának megfelelő összeg.

4. A Felügyelő Bizottság ellenőrzi, hogy a Közalapítvány a hatályos jogszabályoknak, az Alapító Okiratban foglaltaknak és a belső szabályzatoknak megfelelően működik. Az ellenőrzés keretében a Felügyelő Bizottság a Kuratóriumtól, annak bármely tagjától, a Közalapítvány bármely munkavállalójától tájékoztatást, felvilágosítást kérhet, megvizsgálhatja a könyveket és az iratokat, illetve azokat szakértővel megvizsgáltathatja.

5. A Felügyelő Bizottság kezdeményezheti a Kuratórium ülésének összehívását, tagjai tanácskozási joggal részt vehetnek a Kuratórium ülésein.

6. A Felügyelő Bizottság köteles a Kuratóriumot tájékoztatni, és annak összehívását kezdeményezni, ha arról szerez tudomást, hogy

a) a Közalapítvány működése során olyan jogszabálysértés vagy a Közalapítvány érdekeit egyébként súlyosan sértő esemény (mulasztás) történt, amelynek megszüntetése vagy következményeinek elhárítása, illetve enyhítése a Kuratórium döntését teszi szükségessé,

b) vezető tisztségviselők felelősségét megalapozó tény merült fel.

7. Ha a Kuratórium elnöke a Felügyelő Bizottság indítványának megtételétől számított 30 napon belül nem hívja össze a Kuratórium ülését, úgy arra a Felügyelő Bizottság jogosult.

8. Ha a Kuratórium a törvényes működés helyreállítása érdekében szükséges intézkedéseket nem teszi meg, a Felügyelő Bizottság haladéktalanul értesíti a törvényességi felügyeletet ellátó ügyészséget.

9. A Felügyelő Bizottság köteles megvizsgálni a mérleget, az eredmény-kimutatást, a Kuratórium elé terjesztett gazdálkodásra vonatkozó fontosabb jelentéseket, minden, a gazdálkodással összefüggő, különösen a vállalkozási tevékenység folytatásáról, a befektetésekről, társaság alapításáról vagy az abban való részvételről szóló előterjesztést. A Felügyelő Bizottság – szükség esetén külső szakértő bevonásával – célvizsgálatot folytathat.

10. A Felügyelő Bizottság a működéséről és a tapasztalatairól szükség szerint, de évente legalább egy alkalommal beszámol az Alapító képviselőjének. Beszámolóját a Kuratóriumnak is megküldi.

11. A Felügyelő Bizottság az általa megállapított ügyrend szerint fejt ki tevékenységét.

X. A könyvvizsgáló

1. A Közalapítvány számviteli rendjének ellenőrzését a Kuratórium által pályáztatás útján felkért független könyvvizsgáló látja el.

2. A könyvvizsgáló köteles félévenként a Közalapítvány könyveit megvizsgálni és az éves számviteli beszámoló vizsgálatának eredményéről a Kuratóriumnak jelentést készíteni.

3. A könyvvizsgáló feladatai ellátása során jogosult vizsgálni a Közalapítvány pénztárát, szerződéseit, bankszámláját, jogosult felvilágosítást kérni a Közalapítvány alkalmazottaitól.

4. A könyvvizsgáló záradéka és a Felügyelő Bizottság véleménye nélkül a Kuratórium a Közalapítvány éves gazdasági beszámolójának elfogadásáról érvényesen nem hozhat határozatot.

5. A könyvvizsgáló díját az ügyvezető igazgató előterjesztése alapján a főigazgató állapítja meg.

6. Nem lehet könyvvizsgáló

a) a Kuratórium elnöke, tagja,

b) olyan személy, aki a Közalapítvánnyal a megbízatásán kívül más tevékenység kifejtésére irányuló munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban áll,

c) aki a Közalapítvány cél szerinti juttatásából részesül – kivéve a bárki által megkötés nélkül igénybe vehető nem pénzbeli szolgáltatásokat, illetve

d) az a)–c) pontokban felsorolt személyek hozzátartozója.

XI. A Közalapítvány képvisellete

1. Közalapítványt hatóságok, bíróságok előtt és harmadik személyekkel szemben a Kuratórium elnöke képviseli.

Képviselleti joga önálló és teljes körű. Az elnök e képviselleti jogát akadályoztatása esetén írásban a Kuratóriumnak az Alapítóval foglalkoztatásra irányuló jogviszonyban vagy egyéb érdekeltségi jogviszonyban nem álló két tagjára átruházhatja, akik az aláírás jogát csak együttesen gyakorolhatják. Az átruházott jogkörben eljáró kuratóriumi tagok az általuk megtett intézkedésekről kötelesek a Kuratórium elnökének és a Kuratóriumnak beszámolni.

2. A Kuratórium képviseletre a Közalapítvánnyal munkaviszonyban álló bármely személyt feljogosíthat, megjelölve a képviselleti jog gyakorlásának terjedelmét és módját.

XII. Rendelkezés a Közalapítvány bankszámlája felett

1. A Közalapítvány bankszámlája feletti rendelkezéshez minden esetben két rendelkezésre jogosult (egy első és egy második helyen aláíró) személy együttes aláírása szükséges.

2. Első helyen a Kuratórium elnöke és a Közalapítvány SZMSZ-ben meghatározott magasabb vezető beosztású munkavállalója, második helyen a Kuratórium által erre feljogosított személyek írhatnak alá.

3. Az intézeti alszámlák feletti rendelkezési jogot az SZMSZ szabályozza.

XIII. Összeférhetlenségi szabályok

1. A Közalapítványon belül nem tölthet be vezető tisztséget:

a) az, akit büncselekmény elkövetése miatt jogerősen szabadságvesztés büntetésre ítélték, amíg a büntetett előlélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól nem mentesült,

b) a közhasznú szervezet megszűntét követő két évig az a személy, aki olyan közhasznú szervezetnél töltött be – annak megszűntét megelőző két évben legalább egy évig – vezető tisztséget, amely az adózás rendjéről szóló törvény szerinti köztartozását nem egyenlítette ki.

2. A Közalapítvány nem köthet szerződést a Kuratórium tagjával, munkaszerződésen kívül a szervezeti egység munkavállalójával, vagy ezeknek a Ptk. 685. §-ának b) pontjában megjelölt hozzátartozójával, továbbá nem köthet szerződést olyan gazdasági társasággal, amelyben a felsoroltak bármelyike tulajdonos vagy vezető tisztségviselő. A Kuratórium tagja tekintetében – az Alapító hozzájárulásával – a Kuratórium ez alól a szabály alól kivételt tehet.

3. A vezető tisztségviselő, illetőleg az annak jelölt személy köteles valamennyi érintett közhasznú szervezetet előzetesen tájékoztatni arról, hogy ilyen tisztséget egyidejűleg más közhasznú szervezetnél is betölt.

4. A Közalapítvány támogatási pénzeszköz juttatásáról dönteni jogosult tisztségviselői a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény rendelkezéseinek megfelelően két évente vagyonyilatkozatot tesznek, melynek elmulasztása esetén megbízatásuk az államhá-

tartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 11/A. §-ának (4) bekezdése alapján visszavonásra kerül.

XIV. Vegyes rendelkezések

1. A Közalapítvány céljainak megvalósulása érdekében egyéb juttatásokat nyilvános, mindenki számára hozzáférhető szolgáltatásként, illetve pályázati támogatásokat nyilvános, mindenki számára hozzáférhető pályázati rendszer keretei között is nyújthat, a Khtv. 15. §-ában meghatározott feltételek szerint. A pályázat feltételeit a Közalapítvány a Hivatalos Értesítőben és hivatalos honlapján hozza nyilvánosságra.

2. A Közalapítvány köteles pályázatot kiírni, ha az általa nyújtott cél szerinti juttatás az évi egymillió forintot meghaladja, kivéve, ha törvény vagy kormányrendelet a közalapítvány közfeladatára tekintettel más eljárási rendet állapít meg. Nem tartoznak e kötelezettség körébe a nyugellátás jellegű ellátások és a természetes személyek részére nem ösztöndíj jelleggel nyújtott olyan természetbeli ellátások, amelyek értéke nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének tízszeresét.

3. A Közalapítvány szervezete pártoktól független, azoknak anyagi támogatást nem nyújt, tőlük támogatást nem fogad el. Közvetlen politikai tevékenységet nem folytat; országgyűlési képviselői, megyei, fővárosi önkormányzati választáson jelöltet nem állít, és sem közvetlen, sem közvetett formában nem támogat.

4. A közhasznúsági jelentésnek tartalmaznia kell:

- a) számviteli beszámolót,
- b) a költségvetési támogatás felhasználását,
- c) a vagyon felhasználásával kapcsolatos kimutatást,
- d) a cél szerinti juttatások kimutatását,
- e) a közhasznú tevékenységről szóló rövid, tartalmi beszámolót,
- f) a központi költségvetési szervtől, az állami pénzalaptól, a helyi önkormányzattól, a kisebbségi települési önkormányzattól, a települési önkormányzatok társulásától és mindezek szerveitől kapott támogatás mértékét,
- g) a közhasznú szervezet vezető tisztségviselőinek nyújtott juttatások értékét, illetőleg összegét.

5. A Közalapítvány rendszeresen, de évente legalább egy alkalommal tájékoztatja működéséről a szakmai nyilvánosságot. A Közalapítvány tevékenységének és gazdálkodásának legfontosabb adatait legkésőbb minden év május 31-éig a Hivatalos Értesítőben nyilvánosságra hozza és honlapján közzéteszi.

6. A Közalapítvány SZMSZ-ében kell rendelkezni:

- a) olyan nyilvántartás vezetéséről, amelyből a Kuratórium döntéseinek tartalma, időpontja és hatálya, illetve a döntést támogatók és ellenzők számaránya megállapítható,
- b) a Kuratórium döntéseinek az érintettekkel való közlése, illetve nyilvánosságra hozatali módjáról,
- c) a Közalapítvány működésével kapcsolatosan keletkezett iratokba való betekintés rendjéről,

d) a Közalapítvány működésének, szolgáltatásai igénybevétele módjának, beszámolóit közlésének nyilvánosságáról, valamint

e) spin-off társaságok létrehozásával, gazdasági társaságokban való részvétellel összefüggő döntések előkészítésének eljárásrendjéről és feladatairól.

7. Az Állami Számvevőszék ellenőrzi az állami költségvetésből nyújtott támogatás vagy az állam által meghatározott célra ingyenesen juttatott vagyon felhasználását a közalapítványoknál (ideértve a Közalapítvány által alapított gazdasági társaságot is).

8. A Közalapítvány a Fővárosi Bíróságnál történő nyilvántartásba vétellel, határozatlan időre jön létre.

9. A Közalapítvány a Polgári Törvénykönyvben meghatározott esetben és módon szűnik meg, ebben az esetben a Közalapítványnak az Alapító által rendelkezésre bocsátott vagyona az Alapítót illeti meg, azt a Közalapítvány céljaihoz hasonló célra kell fordítani, és erről a nyilvánosságot is megfelelően tájékoztatni kell.

10. A Közalapítvány bírósági nyilvántartásba vételi eljárásában a Nemzeti Kutatási és Technológiai Hivatal elnöke jogosult eljárni.

11. A Közalapítvány Alapító Okiratát a Magyar Köztársaság hivatalos lapjában, a Magyar Közlönyben közzé kell tenni.

12. A jelen Alapító Okiratban nem szabályozott kérdésekben a Polgári Törvénykönyvnek, valamint a Khtv. rendelkezései, továbbá az egyéb közalapítványi tárgyú jogszabályok és a kapcsolódó polgári jogi rendelkezések az irányadóak.

Budapest, 2006. február 7.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

A Munkavédelmi Kutatási Közalapítvány Alapító Okirata*

(egységes szerkezetben)

A Magyar Köztársaság Kormánya (a továbbiakban: Alapító) a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 74/G. §-a alapján az 508/14/1953. MT határozattal létrehozott Országos Munkavédelmi Tudományos Kutató Intézet jogutódjaként

közalapítvány

létrehozását határozta el a következő feltételek szerint:

* A Fővárosi Bíróság 11.Pk.61.165/1995/24. sz. végzésével elrendelte az Alapító Okiratra vonatkozó változás bejegyzését.

1. Az Alapító

A Magyar Köztársaság Kormánya (Budapest V., Kosuth Lajos tér 1–3.)

2. A Közalapítvány neve

Munkavédelmi Kutatási Közalapítvány (a továbbiakban: Közalapítvány)

3. A Közalapítvány székhelye

1021 Budapest, Ötvös János u. 2.

4. A Közalapítvány időtartama

A Közalapítvány határozatlan időre jön létre.

5. A Közalapítvány célja

Az Alkotmány 70/D. §-ában, továbbá a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 14. §-a (1) bekezdésének c) pontjában és (2) bekezdésében meghatározott, valamint a nemzetközi egyezményekben rögzített munkavédelmi kutatási állami feladatok ellátása. Ennek keretében:

a) Magyarországon a munkavédelmi tevékenységre, a veszélyes és ártalmas termelési tényezők feltárására, hatásuk csökkentésére, illetőleg kiküszöbölésére, a munkabiztonság javítására irányuló kutatások, fejlesztések végzése, támogatása;

b) a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet mellett működő Információs Központ magyar nemzeti központja feladatainak ellátása, a munkavédelmi nemzetközi kutatási eredmények figyelemmel kísérése, az eredmények hazai hasznosításának elősegítése;

c) munkavédelmi, munkaegészségügyi szakterületen az információgyűjtésben, -feldolgozásban, -szolgáltatásban való részvétel;

d) országos szintű munkavédelmi koncepciók, szabályozások, programok kidolgozásához segítségnyújtás;

e) az a)–d)) pontokban foglalt feladatok végrehajtását biztosító vagyon hasznosítása.

5/A. A Közalapítvány jellege

A Közalapítvány a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény (Khtv.) 5. §-ában megjelölt kiemelten közhasznú tevékenységet folytató szervezet, mivel állami közfeladatot lát el. A Khtv. 26. § c) pontjának 3. és 4. alpontjában meghatározott közhasznú tevékenységek közül az alábbiakat folytatja: tudományos tevékenység, kutatás, oktatás.

6. A Közalapítvány az 5. pontban meghatározott céljainak megvalósítása érdekében

– saját munkaszervezetével kutatásokat végez, másol megvalósuló kutatásokat szervez és finanszíroz;

– tudományos konferenciákat, szakmai fórumokat rendez;

– kutatási eredmények felhasználásával elemzéseket, értékeléseket, koncepciókat készít;

– bekapcsolódik nemzetközi kutatócsoportok munkájába;

– tudományos eredmények megfelelő publikálásáról gondoskodik;

– a célok megvalósítását elősegítő – államilag elismert – szakképesítést nyújtó, illetve egyéb szaktanfolyamokat szervez és valósít meg;

– a kezelő szervezet által meghatározott, a célok megvalósításához szükséges egyéb feladatokat lát el.

7. A Közalapítvány induló vagyona és törzsvagyona

a) Az Alapító a Közalapítvány induló vagyonaként a Közalapítványnak átad 402 000 000 Ft értékű ingatlant és eszközállományt. A vagyon részletezését az Alapító Okirat 1. számú melléklete tartalmazza.

Így a Közalapítvány induló vagyona: 402 000 000 Ft.

A Közalapítvány a működés folyamatosságának biztosítása érdekében az induló vagyonon belül törzsvagyont képez. A törzsvagyon nem idegeníthető el, és nem terhelhető meg. A törzsvagyon értéke: 192 000 000 Ft.

A törzsvagyont a Budapest II., Völgy u. 20/A. (hrsz. 11403) és a Budapest II., Völgy u. 20/B. (hrsz. 11402/2) alatti ingatlanok képezik.

b) A törzsvagyon értéke a kezelő szervezet (Kuratórium) döntése alapján növelhető, továbbá a Közalapítványhoz történő csatlakozás esetén növekszik, ha a csatlakozó adomány juttatására ezzel a feltétellel kerül sor.

8. A Közalapítvány vagyonának felhasználása

a) A Közalapítvány céljára felhasználható

– a törzsvagyon hozadéka,

– a törzsvagyonhoz nem tartozó vagyon, illetőleg annak hozadéka,

– a csatlakozó adományok felhasználható része,

– a vállalkozási tevékenység hozadéka.

b) A Közalapítvány céljára közvetlenül fel nem használható és nem hasznosítható természetbeni adományokat értékesíteni kell. Az így befolyó összeget kell – az adományozó rendelkezéseit is figyelembe véve – a Közalapítvány vagyonában elhelyezni.

c) A Közalapítvány köteles pályázatot kiírni, ha az általa nyújtott cél szerinti juttatás az évi egymillió forintot meghaladja, kivéve, ha törvény vagy kormányrendelet a közalapítvány közfeladatára tekintettel más eljárási rendet állapít meg. Nem tartoznak e kötelezettség körébe a nyugellátás jellegű ellátások és a természetes személyek részére nem ösztöndíj jelleggel nyújtott olyan természetbeni ellátások, amelyek értéke nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének tízszeresét.

d) A Közalapítvány vagyonából támogatás kizárólag a támogatásban részesített személlyel kötött szerződés alapján nyújtható, mely szerződésnek tartalmaznia kell a támogatás célját, az elszámolás tartalmát, határidejét és bizonylatait, az ellenőrzés módját, valamint a szerződésszegés következményeit.

9. Csatlakozás a Közalapítványhoz

A Közalapítvány nyitott, ahhoz bármely belföldi, illetőleg külföldi természetes és jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet csatlakozhat, ha a Közalapítvány céljával egyetért, és azt támogatni kívánja. A támogatás történhet pénzbeli vagy természetbeni adománnyal. Az adományt a kezelő szervezet visszautasíthatja, ha annak elfogadása a Közalapítvány céljainak megvalósítását, vagy a Közalapítvány hazai, illetőleg nemzetközi megítélését kedvezőtlenül érintené.

9/A. A Közalapítvány közvetlen politikai tevékenységet nem folytat, szervezete pártoktól független és azoknak támogatást nem nyújt, pártoktól támogatást nem kap, országgyűlési vagy önkormányzati képviselőjelöltet nem állít és nem támogat.

10. A Közalapítvány vállalkozási tevékenysége

A felhasználható vagyon gyarapítása érdekében a Közalapítvány vállalkozási tevékenységet is folytathat, ez a tevékenysége csak másodlagos lehet. A Közalapítvány csak olyan gazdálkodó szervezetben vehet részt, amelyben legalább többségi irányítást biztosító befolyással rendelkezik [Ptk. 74/G. § (4) bekezdés], és amelyben felelőssége nem haladja meg vagyoni hozzájárulása mértékét. A Közalapítvány által létrehozott gazdálkodó szervezet további gazdálkodó szervezetet nem alapíthat, és gazdálkodó szervezetben részesedést nem szerezhethet.

A Közalapítvány a gazdálkodása során elért eredményt nem oszthatja fel, azt az Alapító Okiratban meghatározott tevékenységre fordíthatja. A Közalapítvány vagyonkezelési és befektetési szabályzatát az Alapító Okirat 2. számú melléklete tartalmazza.

11. A Közalapítványt kezelő szervezet

- a) A Közalapítvány kezelését Kuratórium végzi, amely
 - aa) meghatározza saját működési rendjét,
 - ab) jóváhagyja a Közalapítvány éves feladat- és költségtervét,
 - ac) évente meghatározza az egyes közalapítványi célok finanszírozására fordítható összegeket,
 - ad) pályázatok esetén meghatározza a pályázati feltételeket,
 - ae) dönt az egyes támogatásokról, ezek mértékéről,
 - af) dönt a vállalkozásban való részvételről,
 - ag) dönt az egyes adományok elfogadásáról,
 - ah) dönt egyes vagyontárgyak értékesítéséről és az értékesítés módjáról,
 - ai) elfogadja a Kuratórium elnöke által készített éves beszámolót és az azzal egyidejűleg előterjesztett közhasznúsági jelentést,
 - aj) meghatározza a Közalapítvány munkaszervezetét, szervezeti és működési szabályzatát,
 - ak) gyakorolja a munkaszervezet vezetője felett a munkáltatói jogokat,

al) dönt minden egyéb ügyben, amit az Alapító Okirat, illetőleg a szervezeti működési szabályzat a hatáskörébe utal.

b) A Kuratórium 8 tagból áll.

c) A Kuratórium tagjait, illetve közülük annak elnökét az Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Főfelügyelőség javaslatára az Alapító kéri fel határozatlan időre, a tevékenység szerint illetékes kormányzati szervek, a tudományos élet és az üzleti világ neves szakemberei köréből.

d) A Kuratórium szükség szerint ülésezik, évente legalább egy alkalommal köteles ülést tartani. A Kuratórium határozatképes, ha ülésén a tagok több mint fele jelen van. Döntéseit nyílt szavazással – az e) pontban foglaltak kivételével –, egyszerű szótöbbséggel hozza. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt. A Kuratórium üléseire tanácskozási joggal meg kell hívni a Felügyelő Bizottság tagjait, a könyvvizsgálót és a munkaszervezet vezetőjét. A Kuratórium ülései nyilvánosak, az üléseket az elnök vezeti.

e) Kétharmados többségű döntés szükséges az aa), ab), ac), af), ah), ai), aj) és ak) pontokban említett esetekben.

f) A Kuratórium üléseit írásban, a napirend megjelölésével az elnök hívja össze. A meghívót úgy kell kiküldeni, hogy a címzettek legalább 15 nappal – sürgős esetben 3 nappal – az ülés előtt átvehessék. A Kuratórium bármelyik tagja jogosult akár előzetesen írásban, akár az ülésen szóban új napirendi pont felvételét indítványozni. A Kuratórium ülését 15 napon belül akkor is össze kell hívni, ha legalább három tag vagy a Felügyelő Bizottság az ülés összehívását a cél megjelölésével írásban kéri.

g) A Kuratórium üléseiről és döntéseiről részletes jegyzőkönyvet kell felvenni. A jegyzőkönyvet az elnök és a jegyzőkönyvvezető írja alá.

A Kuratórium olyan nyilvántartást köteles vezetni, amelyből megállapítható a döntéseinek időpontja, tartalma, hatálya, a döntést támogatók és ellenzők (a lehetséges személyek) számaránya.

A Kuratórium döntéseit az érintettekkel haladéktalanul szóban és ezen felül 15 napon belül írásban is – telefax, postai levél vagy e-mail útján – köteles közölni.

A döntések nyilvánosságra hozatalát a Közalapítvány székhelyén történő kifüggesztéssel kell biztosítani.

A Közalapítvány működésével kapcsolatosan keletkezett iratokba való betekintésre bárki jogosult, kivéve, ha a betekintés személyiségi vagy adatvédelmi jogokat sértene. A betekintésre a Kuratórium elnökéhez benyújtott írásbeli kérelem alapján, annak beérkezésétől számított 30 napon belül lehetőséget kell biztosítani, és rögzíteni kell, hogy a betekintő milyen iratokat tekintett meg. A betekintő kérelmére – a másolási költségek megtérítése ellenében – másolatot kell készíteni.

h) A Kuratórium a létrejöttétől számított 60 napon belül a jelen Alapító Okiratban foglaltak betartása mellett ügyrendet készít, amelyben meghatározza a működési rendjét.

i) A Kuratórium tagjai tiszteletdíjban részesülnek, és a kuratóriumi működésükkel kapcsolatban felmerült igazolt költségeik megtérítésére igényt tarthatnak. A tiszteletdíj mértékét a Kuratórium határozza meg. A havi tiszteletdíj nem lehet több a mindenkori minimálbérnél.

j) A Kuratórium összetétele a következő:

Elnök:

Némethy Zoltán

Tagok:

Borhidi Gábor

Dr. Kameniczky István

Kelemen Lajos

Dr. Molnár Jenő

Dr. Sörös Éva

Vígh Károly

Dr. Walz Géza

k) A Kuratórium tagjainak tisztsége megszűnik

– az Alapító általi visszahívással,

– a tag halálával,

– a tag kérelmére, az Alapító visszahívási jogának egyidejű gyakorlásával.

l) Az Alapítónak a c) és k) pontokban meghatározott jogait az Alapító képviselőjében a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter gyakorolja.

m) A Kuratórium határozathozatalában nem vehet részt az a személy, aki vagy akinek közeli hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont], élettársa (a továbbiakban együtt: hozzátartozó) a határozat alapján

ma) kötelezettség vagy felelősség alól mentesül, vagy

mb) bármilyen más előnyben részesül, illetve a megköndő jogügyletben egyébként érdekelt. Nem minősül előnynek a közhasznú szervezet cél szerinti juttatásai keretében a bárki által megkötés nélkül igénybe vehető nem pénzbeli szolgáltatás.

12. A Közalapítvány Felügyelő Bizottsága

a) A Közalapítványnál 5 tagú Felügyelő Bizottság működik. Tagjait az Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Főfelügyelőség és a Pénzügyminisztérium javaslatára az Alapító kéri fel határozatlan időtartamra. A Felügyelő Bizottság tagjai közül elnököt választanak.

A Felügyelő Bizottság ügyrendjét maga állapítja meg. Határozatképes, ha valamennyi tagja jelen van. Határozatait egyszerű szótöbbséggel hozza.

b) Nem lehet a Felügyelő Bizottság elnöke vagy tagja, illetve könyvvizsgálója az a személy, aki

ba) a Kuratórium elnöke vagy tagja,

bb) a Közalapítvánnyal a megbízatásán kívül más tevékenység kifejtésére irányuló munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban áll, ha jogszabály másként nem rendelkezik,

bc) a Közalapítvány cél szerinti juttatásából részesül – kivéve a bárki által megkötés nélkül igénybe vehető nem pénzbeli juttatást, illetve

bd) a ba)–bc) pontokban meghatározott személyek hozzátartozója.

c) A Felügyelő Bizottság ellenőrzi a Kuratórium és a munkaszervezet működését és gazdálkodását. Szükség szerint ellenőrzést tarthat, amelynek során a Közalapítvány könyveibe és irataiba betekinthez, azokat megvizsgálhatja, a Kuratórium bármely tisztségviselőjétől felvilágosítást és tájékoztatást kérhet. A Felügyelő Bizottság tagjai a Kuratórium ülésein tanácskozási joggal részt vehetnek.

A Felügyelő Bizottság köteles az intézkedésre jogosult Kuratóriumot tájékoztatni és annak összehívását kezdeményezni, ha arról szerez tudomást, hogy

ca) a Közalapítvány működése során olyan jogszabálysértés, vagy a Közalapítvány érdekeit egyébként súlyosan sértő esemény (mulasztás) történt, amelynek megszüntetése vagy következményének elhárítása, illetve enyhítése az intézkedésre jogosult Kuratórium döntését teszi szükségessé,

cb) a vezető tisztségviselők felelősségét megalapozó tény merül fel.

Az intézkedésre jogosult Kuratóriumot a Felügyelő Bizottság indítványára – annak megtételétől számított 30 napon belül – össze kell hívni. E határidő eredménytelen eltelte után a Kuratórium összehívására a Felügyelő Bizottság is jogosult.

Ha a Kuratórium a törvényes működés helyreállítása érdekében szükséges intézkedéseket nem teszi meg, a Felügyelő Bizottság köteles haladéktalanul értesíteni a törvényességi felügyeletet gyakorló szervezetet.

d) A Felügyelő Bizottság elnöke kérheti a Kuratórium elnökétől a Kuratórium összehívását, ha a Felügyelő Bizottság tudomására jutott információk alapján valamely fontos kérdésben döntés szükséges. A Kuratórium elnöke ilyen esetben 15 napon belül köteles a Kuratórium ülését összehívni.

e) A Felügyelő Bizottság, illetve annak megbízásából a Felügyelő Bizottság elnöke – a Kuratórium határozathozatalától számított 5 napon belül – bármely kuratóriumi határozat újratárgyalását kezdeményezheti.

f) A Felügyelő Bizottság tagjai a kuratóriumi tagokkal azonos mértékű tiszteletdíjban részesülnek.

g) A Felügyelő Bizottság összetétele a következő:

Dr. Ágoston Gabriella

Bánlaci Livia

Dr. Kertész László

Pirisi Károly

Dr. Várkonyi Tamás

h) Az Alapító a) pontban meghatározott jogait az Alapító képviselőjében a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter gyakorolja.

13. A Közalapítvány könyvvizsgálója

a) A Közalapítványnál könyvvizsgáló működik. A könyvvizsgálót a kuratórium bízza meg 3 éves időtartamra.

b) Nem lehet a Közalapítvány könyvvizsgálója a Kuratórium tagja, továbbá az a személy, aki a Közalapítványnál más tevékenység kifejtésére irányuló munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban áll, vagy a Közalapítvány cél szerinti juttatásából részesül, illetőleg ilyen személy hozzátartozója.

c) A könyvvizsgáló

- betekinthez a Közalapítvány könyveibe,
- a Közalapítvány dolgozóitól felvilágosítást kérhet,
- megvizsgálhatja a Közalapítvány pénztárát, értékpapír- és áruállományát, szerződéseit és bankszámláját,
- ellátja a Kuratórium által meghatározott feladatokat.

13/A. A Közalapítvány vezető tisztségviselője nem lehet olyan személy, aki korábban olyan más közhasznú szervezet tisztségviselője volt – annak megszűnését megelőző 2 évben legalább 1 évig –, amelyik az adózás rendjéről szóló törvény szerinti köztartozását nem egyenlítette ki. A vezető tisztségviselő, illetőleg annak jelölt személy köteles valamennyi érintett közhasznú szervezetet előzetesen tájékoztatni arról, hogy ilyen tisztséget egyidejűleg más közhasznú szervezetnél betölt.

14. A Közalapítvány munkaszervezete

A Közalapítvány és a Kuratórium működésével, gazdálkodásával kapcsolatos feladatokat az igazgató által vezetett munkaszervezet látja el. A munkaszervezet gondoskodik a közalapítványi célok megvalósításához szükséges kutatási-szakmai tevékenység ellátásáról, illetőleg megszervezéséről, a kuratóriumi ülések előkészítéséről, a hozott döntések végrehajtásának operatív és adminisztratív segítségéről, valamennyi, a gazdálkodással-működéssel összefüggő adminisztrációs feladat elvégzéséről.

15. A dologi és személyi kiadásokat a Közalapítvány vagyonának hozadéka terhére, ha ez nem lehetséges, a törzsvagyon feletti vagyon terhére kell elszámolni.

16. A Közalapítvány képvisellete

a) A Közalapítvány jogi személy. Képviselétét és a bankszámla feletti rendelkezési jogot az Alapító által kijelölt azok a kuratóriumi tagok látják el, akik az Alapítóval nem állnak alkalmazási vagy érdekeltségi viszonyban. A bankszámla feletti rendelkezéshez minden esetben két képviselleti joggal felruházott személy aláírása szükséges.

b) A Közalapítvány éves beszámolót, valamint közhasznú jelentést készít, amelyeket minden év április 30-ig megküld az Alapító képviselétében eljáró foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszternek és a csatlakozóknak.

c) A Közalapítvány támogatási pénzeszköz juttatásáról dönteni jogosult tisztségviselői a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény rendelkezéseinek megfelelően két évente vagyonyilatkozatot tesznek, melynek elmulasztása esetén megbízatásuk az államhá-

tartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 11/A. § (4) bekezdése alapján visszavonásra kerül.

17. A Kuratórium – a nyilvánosságra hozatal érdekében – a Közalapítvány tevékenységének és gazdálkodásának legfontosabb adatait, a működésére, szolgáltatásai igénybevétele módjára vonatkozó információkat, beszámolóit köteles két országos napilapban – a Magyar Nemzetben és a Népszabadságban – közzétenni.

18. A Közalapítvány módosítása és megszűnése

a) A Közalapítványt az Alapító módosíthatja, de ennek során céljait, és a megvalósításuk érdekében kifejtendő tevékenységeket csak bővítheti, kiterjesztheti, ha annak ellátására a vagyoni helyzet megfelelő alapot ad.

b) A Közalapítványt a bíróság az Alapító kérelmére megszünteti, ha az Alapító Okiratban jelzett közfeladatok iránti szükséglet megszűnt, vagy e közfeladatok ellátásának biztosítása más módon, illetőleg más szervezeti keretben hatékonyabban megvalósítható. A Közalapítvány megszűnése esetén a Közalapítvány vagyona – a hitelezők kielégítése után – az Alapítót illeti meg, aki köteles azt a megszűnt Közalapítvány céljaihoz hasonló célra fordítani, és erről a nyilvánosságot megfelelően tájékoztatni.

19. Bírósági nyilvántartásba vétel

Az Alapító tudomásul veszi, hogy a Közalapítvány létrejöttéhez az Alapító Okirat bírósági nyilvántartásba vétele szükséges.

20. A jelen Alapító Okiratban nem szabályozott kérdésekben a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény, valamint a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

Budapest, 2006. május 11.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

1. számú melléklet az Alapító Okirathoz

I. Közalapítvány vagyonába kerülő ingatlanok

	Terület m ²	Piaci érték E Ft
Budapest II., Ötvös János u. 1–3. (Hrsz. 11399)	6 827	96 098
Budapest II., Völgy u. 20/A (Hrsz. 11403)	2 217	
Budapest II., Völgy u. 20/B (Hrsz. 11402/2)	4 436	191 634
Budapest II., Völgy u. 30. (Hrsz. 11387/1)	3 232	67 524
Igal, Hegyi út 15. (Hrsz. 342)	1 172	18 790
<i>Ingatlanérték összesen:</i>		<i>374 046</i>

II/1. Üzletrész gazdasági társaságokban

	Piaci érték E Ft
3516/91. Korm. hat. OMTKI Zajtechnikai Kft.	3 200
3516/91. Korm. hat. OMTKI Minőségvizsgáló Kft.	3 300
<i>Összesen:</i>	<i>6 500</i>

II/2. Közalapítvány vagyonába kerülő egyéb befektetett eszközök

	Piaci érték E Ft
– Szellemi termékek	354
– Műszerek	2 572
– Számítógépek	926
– Ügyviteli gépek	253
– Egyéb gépek	1 524
– Berendezések	2 604
– Járművek	330
<i>Vagyonérték összesen:</i>	<i>8 563</i>

III. Egyéb vagyonérték becsült értéke, mely az átalakulási vagyonmérleg értékelése alapján pontosodik

	Forgóeszközök
– Készletek vásárolt állományának tényleges beszerzési áron kimutatott könyvi értéke, melyből az anyagkészlet 4000 E Ft összegű állománya inkurrens. A saját termelésű készletek 1994. évi tényleges közvetlen önköltségen került számbavételre, melynek vagyonértéket képező összevont értéke	28 761 E Ft
– Követelések között 30 napon túli vevőállomány 30%-os, 180 napon túli vevőtartozás 50%-os leírás végrehajtásával figyelembe vett értéke	22 774 E Ft
– Egyéb követelések között a lakásépítési hitelnyújtásból származó követelésből a 15 éven túli megtérülés állományánál 70%-os leértékelés alapján az összevont érték	2 133 E Ft
– Átfutó bevételek és kiadások eszközök értékét növelő egyenlege	1 714 E Ft
– Pénzeszközök bankkivonatokkal, pénztárjelenléssel igazolt záró értéke	1 642 E Ft
– Aktív időbeli elhatárolás a nyilvántartás szerinti részletezéssel egyezően	1 539 E Ft
<i>Eszközállomány összesen (I.–II/1.–II/2.–III.)</i>	<i>447 672 E Ft</i>

IV. Forrásoldal

– Saját tőke a mérleg eszközállományának kötelezettségekkel csökkentett értékével egyezően	402 007 E Ft
--	--------------

– Rövid lejáratú kötelezettségek – szállítóállomány folyószámla-kivonattal, hitelek bankkivonattal, adó- és egyéb köztartozások analitikus nyilvántartással igazolt értéke	42 711 E Ft
– Passzív átfutó elszámolások a nyilvántartás szerinti értékkel egyezően	194 E Ft
– Passzív időbeli elhatárolás nyilvántartás szerinti értéke	2 760 E Ft
<i>Forrásállomány összesen</i>	<i>447 672 E Ft</i>
Az intézeti vagyon az 1994. december 31-i vagyonmérleg eszközállományának kötelezettséggel csökkentett értéke kerekítve	402 000 E Ft, azaz négyszáz kétmillió forint

*2. számú melléklet az Alapító Okirathoz***A Munkavédelmi Kutatási Közalapítvány vagyonkezelési és befektetési szabályzata**

A Magyar Köztársaság Kormánya az 1139/1995. (XII. 28.) Korm. határozatban a Munkavédelmi Kutatási Közalapítványnak (a továbbiakban: Közalapítvány) induló vagyonként átadta az Országos Munkavédelmi Tudományos Kutató Intézet (a továbbiakban: OMTKI) teljes vagyonát. Jelen szabályzat a Közalapítvány tulajdonába került és a működtetés során változó vagyon megőrzésének, működtetésének, gyarapításának kereteit szabályozza.

1. A szabályzat hatálya

A szabályzat hatálya a Közalapítvány tulajdonában lévő vagyonra (immateriális javak, tárgyi eszközök, befektetett eszközök, valamint forgóeszközök kötelezettségekkel csökkentett részére) terjed ki.

2. A közalapítványi vagyon volumene, összetétele

A Közalapítvány vagyona az 1139/1995. (XII. 28.) Korm. határozat által átadott induló vagyon.

A Közalapítvány induló vagyona: 402 000 E Ft.

Szerkezete:

- 93% tárgyi eszközök (ingatlanok),
- 2% befektetett pénzügyi eszközök (részeselek),
- 5% forgóeszközök.

3. A Közalapítvány vagyonának tagozódása

A vagyon alapvető rendeltetése a közalapítványi célok tartós, folyamatos és hatékony szolgálata. Ennek érdekében a közalapítványi vagyonon belül el kell különíteni a törzsvagyont és a vállalkozási célú vagyon.

Törzsvagyon: a Közalapítvány egészének érdekeit szolgáló, folyamatos működést biztosító vagyoni kör, melyet az Alapító Okirat melléklete tételesen rögzít.

Vállalkozási célú vagyon: a Közalapítvány törzsvagyon nélkül számolt szabad rendelkezésű vagyona, amellyel a Közalapítvány – az ide tartozó vagyon értékéig – piaci típusú vállalkozásokban vehet részt.

4. A közalapítványi vagyon működtetésének célja

A közalapítványi vagyon kezelésének célja a közalapítványi vagyonnal olyan gazdálkodás, amely az alapítói vagyon megőrzése, lehetőség szerinti gyarapítása mellett anyagi fedezetet biztosít a közalapítványi célok elérésére.

5. A vagyon feletti döntési jogkörök

A Közalapítványt – a vonatkozó jogszabályok és e szabályzat keretei között – megilletik mindazok a jogok, és terhelik mindazon kötelezettségek, amelyek a tulajdonost általában megilletik, illetve terhelik.

A közalapítványi vagyon felhasználásáról a Közalapítvány Kuratóriuma dönt.

A Magyar Köztársaság Kormánya mint alapító (a továbbiakban: Alapító) a Közalapítvány Kuratóriumát felhatalmazta, hogy a Közalapítvány vagyonával vállalkozzék, az abból származó jövedelem a Közalapítvány céljainak megvalósítását szolgálja.

Szükség esetén a kuratórium döntése alapján a vagyon egy része is felhasználható a közalapítványi célokra.

A Közalapítvány gazdálkodása a térítésmentes vagyonátruházás lehetőségét kizárja.

A Közalapítvány tulajdonosi jogosítványait nem ruháztatja át.

A Kuratórium dönt a Közalapítvány vagyonának szerkezeti összetételéről, és meghatározza a befektetési stratégia irányát.

A Kuratórium által kitűzött stratégiai célok érdekében végrehajtandó feladatokat a Közalapítvány munkaszervezete dolgozza ki, és hajtja végre. E feladatok végrehajtásáról a munkaszervezet folyamatosan, de legalább évente beszámol.

A Kuratórium a Közalapítvány vagyoni helyzete és bevételei ismeretében évente dönt a Közalapítvány céljai között felsorolt feladatok végrehajtásához felhasználható pénzeszközök mértékéről, felosztásuk módjáról.

6. A közalapítványi befektetések biztonsági szabályai

Általános szabályok

A Közalapítvány a közalapítványi célok ellátására időlegesen fel nem használt eszközeit (a továbbiakban: szabad közalapítványi eszköz) jogszabály által megengedett formákban (a továbbiakban: befektetési formák) fektetheti be, illetve ilyen befektetési formákban tarthatja.

A Közalapítvány csak saját eszközeit fektetheti be.

A Közalapítvány csak olyan vállalkozásban vehet részt, amelyben felelőssége nem haladja meg a vagyoni hozzájárulásának mértékét.

A közalapítványi befektetéseknek összhangban kell lenniük a Közalapítvány rövid és hosszú távú kötelezettségeivel, fenntartva a folyamatos fizetőképességét.

A Közalapítvány vállalkozása a közalapítványi feladatok ellátását nem veszélyeztetheti.

A befektetéseket úgy kell megválasztani, hogy az egyes befektetések hozama a lehető legkisebb mértékben függjön más befektetések hozamától.

A Közalapítványnak el kell kerülnie, hogy befektetési üzletmenetében akár a befektetési formák, akár a befektetési közvetítők tekintetében egyoldalú kockázati függőség alakuljon ki.

Befektetéseinek ügyelnie kell arra, hogy befektetési portfóliója ágazat, területi elhelyezkedés, a befektetett összeg és a megszerzett részesedés nagysága tekintetében arányos legyen.

A Közalapítvány tartózkodik a nemzetközi gyakorlatban nagy kockázatúnak ítélt befektetési formáktól, így különösen a csúcstechnológiákhoz, nagyfokú ingatlan-befektetésekhez kapcsolódó befektetésektől.

A Közalapítvány befektetési céllal működő gazdasági társaságokban is vásárolhat részesedést. A megvásárolni kívánt érdekeltség tulajdonosa, vezető állású dolgozója, vezető tisztségviselője, felügyelő bizottsági tagja, könyvvizsgálója nem lehet a Közalapítvány alkalmazottja vagy tisztségviselője, valamint felügyelő bizottsági tagja és könyvvizsgálója, illetve ezek hozzátartozója.

A Közalapítvány rendelkezésére bocsátott állami támogatások – kivéve, ha az adományozó másként nem rendelkezik – csak az állam által garantált értékpapírokban helyezhetők el.

A Közalapítvány a rendelkezésére álló szabad eszközeivel a jelen szabályzatban meghatározott keretek között szabadon vállalkozhat.

Bármely közalapítványi vagyonelem értékesítésre, vállalkozásba vitelére kizárólag úgy kerülhet sor, ha azt megelőzi az adott vagyonelem szakértővel történő értékbecslés.

A vállalkozásba fektetett vagyonnal a rendelkezésére álló információk alapján a legnagyobb jövedelmet, vagyongyarapodást biztosító módon kell gazdálkodni.

A Közalapítvány az adott pénzügyi év időtartama alatt legfeljebb a szabad közalapítványi eszközök 45%-os mértékéig adhat ugyanazon befektetői szervezet számára értékpapír-bizományosi, értékpapír-kezelési és értékpapír-kereskedelmi megbízást.

7. A vagyonkezelés alaptípusai

A közalapítványi tulajdon tagozódása alapján a közalapítványi vagyonkezelésben két alaptípust különíthetünk el:

a) A törzsvagyonnak a Közalapítvány céljainak megfelelő gazdaságos üzemeltetési és hasznosítási feladatainak ellátását, fenntartását, az értéknövelésüket szolgáló mun-

kálatok irányítását végző vagyongazdálkodás, amely biztosítja a Közalapítvány céljára rendelkezésre álló ingatlanok folyamatos készenlétét.

Ezt a típusú vagyongazdálkodást végző szervezet a kezelésbe adott vagyont nem értékesítheti.

b) A forgalomképes közalapítványi vagyon kezelése.

A Közalapítvány tulajdonában lévő forgalomképes vagyon olyan kezelését jelenti, melynek során a Kuratórium döntései alapján a közalapítványi vagyonelemeket – a közalapítványi célkitűzések megvalósításához szükséges források folyamatos biztosíthatósága mellett és érdekében – a vagyongazdálkodó célszerűen konvertálhatja és a jelen szabályzatban foglalt előírások betartásával mindenkor a legkedvezőbb módon és eszközökkel hasznosíthatja.

8. A vagyongazdálkodó szervezet

A közalapítványi vagyon központi kezelője és a tulajdonosi jogok kizárólagos birtokosa a Közalapítvány Kuratóriuma.

A Kuratórium rendelkezik az átvett közalapítványi vagyon e szabályzatban meghatározott elvek és befektetési szabályok szerinti hasznosításáról és újrabefektetéséről.

Ezen belül

a) meghatározza a Közalapítvány befektetéseinek összetételét lejáratait,

b) a Közalapítvány munkaszervezete közreműködésével szervezi és bonyolítja a Közalapítvány befektetési ügyleteit,

c) a munkaszervezeten keresztül vezeti a vagyongazdálkodásba átadott szabad közalapítványi eszközök nyilvántartását,

d) a munkaszervezeten keresztül folyamatosan ellenőrzi a tulajdonában lévő vagyon összetételét, a működtetéssel kapcsolatos feladatok végrehajtását,

e) a munkaszervezet az esetleg igénybe vett tanácsadó szakmai segítségével végzi a befektetési stratégiák értékelését, az értékesítések ellenőrzését,

f) a Kuratórium saját döntése alapján a vagyongazdálkodásba kapcsolódó műveletek végrehajtásával megbízandó partnereket keretmegállapodások, valamint a közalapítványi vagyon 5%-át meghaladó egyedi megbízások esetén nyílt vagy zártkörű pályázat útján, a közalapítványi vagyon 5%-át el nem érő egyedi megbízások esetében a megbízott személyét a tőle várható gondossággal közvetlenül választja ki.

9. Záró rendelkezés

Jelen szabályzat a Munkavédelmi Kutatási Közalapítvány Alapító Okiratának mellékletét képezi.

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

A Nemzeti Kiválóságokért Közalapítvány Alapító Okirata*

A Magyar Köztársaság Kormánya (a továbbiakban: Alapító) a jelen Alapító Okirattal a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 74/G. §-a alapján, továbbá az Alkotmány 35. §-ának (1) bekezdés f) pontja és 70/G. §-ának (1) bekezdése, a felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény 66. §-ának (4) bekezdése és a 104. §-ának (1) bekezdés e) pontja, valamint a kulturális javak védelméről és a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény 73. §-ának (1)–(2) bekezdése alapján kiemelkedően közhasznú szervezetként működő

közalapítványt

hoz létre határozatlan időre az alábbi feltételek szerint:

I. Alapító

A Magyar Köztársaság Kormánya (Budapest, V. Kosuth tér 1–3.). Az Alapító képviselőjét az oktatási miniszter látja el és gyakorolja – az Alapító Okirat módosításának kivételével – az Alapítót megillető jogokat és kötelezettségeket, ideértve az éves beszámoló és a közhasznúsági jelentés értékelését is. A Kuratórium és a Felügyelő Bizottság tagjait, az oktatási miniszter felkérése és előterjesztése alapján a Kormány jelöli ki.

II. A Közalapítvány neve

Nemzeti Kiválóságokért Közalapítvány.

III. A Közalapítvány székhelye

1146 Budapest, Ajtósi Dürer sor 19–21.

IV. A Közalapítvány jellege

1. A Közalapítvány állami közfeladatot ellátó nyílt közalapítvány, amelynek közhasznú szolgáltatásaiból bárki részesülhet. Ezenfelül a Közalapítvány céljainak megvalósulása érdekében egyéb juttatásokat nyilvános, mindenki számára hozzáférhető, illetve pályázati rendszer keretei között is nyújthat a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény (a továbbiakban: Khtv.) 15. §-ában meghatározott feltételek szerint. A pályázat fel-

* A Fővárosi Bíróság a 12.Pk.660.388/2006/2. számú végzésével a Közalapítványt 9908. sorszám alatt nyilvántartásba vette, egyidejűleg kiemelkedően közhasznú szervezettel minősítette.

tételeit a Közalapítvány a Népszabadság, mint országos napilapban, valamint a Közalapítvány hivatalos honlapján hozza nyilvánosságra.

2. A Közalapítvány nyílt, ahhoz pénzbeli vagy más vagyronrendeléssel, felajánlásokkal bármely belföldi, illetőleg külföldi természetes személy, jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet csatlakozhat, aki, illetve amely a Közalapítvány céljait, működési szabályait elfogadja. A csatlakozás elfogadásáról a Közalapítvány Kuratóriuma dönt. Ennek során a Kuratórium a csatlakozni kívánó szervezetről, intézményről vagy személyről rendelkezésre álló adatokat és – célhoz kötött felajánlások esetén – a megjelölt célt mérlegeli. Visszautasíthatja a felajánlást, ha annak célja részben vagy egészben eltér a Közalapítvány céljaitól. Az elfogadott céltámogatást elkülönítetten kell kezelni, és a meghatározott célokra kell fordítani.

A Kuratórium köteles visszautasítani a felajánlást, ha

- a csatlakozni kívánó jogi vagy magánszemély tevékenysége a közalapítványi célokkal összeegyeztethetetlen,
- a felajánlás célja ellentétes a Közalapítvány céljaival.

3. A Közalapítvány szervezete pártoktól független, azoknak anyagi támogatást nem nyújt, és tőlük támogatást nem fogad el; közvetlen politikai tevékenységet nem folytat; országgyűlési képviselőjelöltet, megyei, fővárosi önkormányzati választáson jelöltet nem állít, és nem támogat.

V. A Közalapítvány célja, tevékenysége

1. a) A Közalapítvány a diákotthonként működő Nemzeti Kiválóságok Kollégiumának fenntartója.

b) A Közalapítvány célja a kiemelkedően tehetséges diákok képzésének támogatása az alábbiak szerint:

- a kiemelkedő képességű tehetségek tudományos szintű, egyéni felkészítése, a doktori képzésbe bevonhatók megfelelő színvonalú utánpótlásának, illetve a kutatói utánpótlás biztosítása;

- a tudás alapú gazdaság és társadalom igényeinek megfelelő innovatív munkaerő képzése, a kutatói képzés és továbbképzés erősítése;

- műhelyként működő, tutori támogatásra épülő, magas színvonalú, interaktív képzési formák biztosítása az innovatív képességek fejlesztése érdekében;

- a magyarországi szakkollégiumi hálózat pályázati úton történő támogatása.

2. A Közalapítvány kiemelkedően közhasznú szervezetként működik arra tekintettel az Alkotmány 35. §-ának (1) bekezdés f) pontjában és 70/G. §-ának (1) bekezdésében, a felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény 66. §-ának (4) bekezdésében és a 104. §-ának (1) bekezdés e) pontjában, valamint a kulturális javak védelméről és a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény

73. §-ának (1)–(2) bekezdésében meghatározott közfeladatot lát el.

A Közalapítvány Khtv. 26. § c) pontjának 3., 4., 5., 6. és 11. alpontja szerinti alábbi közhasznú tevékenységeket végzi:

3. tudományos tevékenység, kutatás,
4. nevelés és oktatás, képességfejlesztés, ismeretterjesztés,
5. kulturális tevékenység,
6. kulturális örökség megóvása,
11. hátrányos helyzetű csoportok társadalmi esélyegyenlőségének elősegítése.

3. A Közalapítvány köteles pályázatot kiírni, ha az általa nyújtott cél szerinti juttatás az évi egymillió forintot meghaladja, kivéve, ha törvény vagy kormányrendelet a Közalapítvány közfeladatára tekintettel más eljárási rendet állapít meg. Nem tartoznak e kötelezettség körébe a nyugellátás jellegű ellátások és a természetes személyek részére nem ösztöndíj jelleggel nyújtott olyan természetbeni ellátások, amelyek értéke nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének tízszeresét.

4. A Közalapítvány az általa támogatásban részesítettel, ösztöndíjassal a támogatás célját, a felhasználás rendjét, az elszámolás tartalmát, határidejét és bizonylatait – a Közalapítvány folyamatos ellenőrzési jogát kikötve – az ellenőrzés módját és a szerződésszegés következményeit tartalmazó szerződést köt. Az elszámolásokkal szemben támasztott követelményeket a Szervezeti és Működési Szabályzat (a továbbiakban: SZMSZ) mellékletét képező Vagyonkezelési Szabályzat tartalmazza, amely nem lehet ellentétes az Alapító Okirattal.

VI. A Közalapítvány vagyona, a közalapítványi vagyon felhasználása

1. A Közalapítvány induló vagyona az Alapító által a Közalapítvány javára az alapítással egyidejűleg rendelt 20 millió Ft, azaz húszmillió forint, amelyből 5 millió Ft, azaz ötmillió forint a törzsvagyon, amelyet a Közalapítvány működéséhez nem használhat fel.

2. A Közalapítvány céljára felhasználható:

a) a költségvetésből nyújtott támogatás tárgyévra szóló része,

b) a Közalapítvány – törzsvagyon feletti – induló vagyona, illetve annak hozadéka,

c) a csatlakozók adományainak felhasználható része,

d) a vállalkozási tevékenység hozadéka vagy egyéb saját bevétel.

3. A Közalapítvány vagyonának felhasználásáról az Alapító Okiratban, valamint annak keretei között az SZMSZ-ben, továbbá az SZMSZ mellékletét képező Vagyonkezelési Szabályzatban foglaltaknak megfelelően a Kuratórium dönt.

4. A Kuratórium a Kuratórium elnökének előterjesztésével minden gazdasági év kezdete előtt költségvetési tervet készít, amelyben várható bevételeit és kiadásait jeleníti meg. A költségvetési tervben a bevételeknek és a kiadásoknak egyensúlyban kell lenniük. A költségvetési terv hiányt nem tartalmazhat.

5. A Közalapítvány a gazdasági év végén mérleget készít, amelyet a Felügyelő Bizottság véleményez. A gazdálkodás értékelésekor külön kell választani a vállalkozási és közalapítványi célú tevékenység közvetlen költségeit és bevételeit, valamint a Közalapítvány működési költségeit. A mérleget és a Felügyelő Bizottság jelentését nyilvánosságra kell hozni.

6. Ha a Közalapítvány költségvetési terve, gazdálkodása a rendeltetésszerű működést veszélyeztetné, az Alapító részletes gazdálkodási terv bemutatását kérheti, abba megbízottja útján betekinthez. A Közalapítvány irataiba a Kuratórium és a Felügyelő Bizottság minden tagja korlátozás nélkül betekinthez. A közhasznú szervezet működésével kapcsolatosan keletkezett iratokba – a személyiségi jogok védelme és az adatvédelem szabályainak betartásával – bárki betekinthez.

7. A Kuratórium minden évben február 28-áig köteles az Alapítónak írásban beszámolni a Közalapítvány előző évi működéséről, június 30-áig pedig vagyoni helyzetéről és gazdálkodásának legfontosabb adatairól.

8. A Közalapítvány a VI.1. pontban meghatározott vagyont és a mindenkor költségvetési támogatást hitel fedezeteként nem használhatja, hitelt nem vehet fel.

9. A Közalapítvány működési költsége nem haladhatja meg az éves tervezett költségvetés kiadásainak a tíz százalékos mértékét. A Kuratórium elnökének havi tiszteletdíja nem lehet magasabb, mint a köztisztviselői illetményalap négyszerese, az elnökhelyettes havi tiszteletdíja nem lehet magasabb, mint a köztisztviselői illetményalap háromszorososa, a Kuratórium tagjainak havi tiszteletdíja nem lehet magasabb, mint a köztisztviselői illetményalap kétszerese. A Felügyelő Bizottság elnökének havi tiszteletdíja nem lehet magasabb, mint a köztisztviselői illetményalap háromszorososa, a Felügyelő Bizottság tagjainak havi tiszteletdíja nem lehet magasabb, mint a köztisztviselői illetményalap kétszerese.

VII. A Közalapítvány vállalkozási tevékenysége

1. A Közalapítvány a felhasználható vagyona gyarapítása érdekében vállalkozási tevékenységet is folytathat. A Közalapítvány csak olyan vállalkozásban vehet részt, amely nem veszélyezteti a Közalapítvány céljait és működését. Vállalkozási tevékenysége során a VI.1. pontokban meghatározott vagyont és a mindenkor költségvetési támogatást nem használhatja fel. A Közalapítvány csak közhasznú céljainak megvalósítása érdekében, azokat nem veszélyeztetve folytathat vállalkozási tevékenységet. Gaz-

dálkodása során elért eredményét nem osztja fel, azt az Alapító Okiratban meghatározott tevékenységre fordítja.

2. A Közalapítvány csak olyan gazdálkodó szervezetben vehet részt, amelyben legalább többségi irányítást biztosító befolyással rendelkezik, és amelyben felelőssége nem haladja meg vagyoni hozzájárulása mértékét. A Közalapítvány által létrehozott gazdálkodó szervezet további gazdálkodó szervezetet nem alapíthat, és gazdálkodó szervezetben részesedést nem szerezhet.

3. A Közalapítvány befektetési tevékenységet a Kuratórium által elfogadott Befektetési Szabályzat alapján folytathat, amely nem lehet ellentétes az Alapító Okirattal.

VIII. A Közalapítvány döntéshozó és kezelő szerve

1. A Közalapítvány legfőbb döntéshozó és kezelő szerve a 7 tagú Kuratórium. A Kuratórium elnökének és tagjainak megbízatása 5 évre szól.

A Kuratórium elnöke:

Kondor Imre

A Kuratórium elnökhelyettese:

Kézdí Gábor

A Kuratórium további tagjai:

Csermely Péter

Manherz Károly

Ludassy Mária

Doktoranduszok Országos Szövetségének képviselőtében:

Lasztovicza László

Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája képviselőtében:

Kucséra Tamás Gergely

2. A kuratóriumi tisztség megszűnik:

- a kuratóriumi tagság megszűnésével,
- a tisztségről történő lemondással,
- a Kuratórium kijelölésének a Ptk. 74/C. § (6) bekezdése alapján történő visszavonásával,
- a határozott időtartam lejártával.

3. A kuratóriumi tagság megszűnik:

- lemondással,
- a Kuratórium kijelölésének a Ptk. 74/C. § (6) bekezdése alapján történő visszavonásával,
- a Közalapítvány megszűnésével,
- a kuratóriumi tag halálával,
- a határozott időtartam lejártával.

4. A Kuratórium elnökének, illetve tagjainak összeférhetetlenségére a Polgári Törvénykönyv, illetőleg a Khtv. 8. és 9. §-ainak rendelkezései az irányadók. A kuratóriumi tagok nem lehetnek egymás és a Felügyelő Bizottság tagjainak közeli hozzátartozói [Ptk. 685. § b) pont és Ptk. 74/C. §].

5. A Kuratórium határozathozatalában nem vehet részt az a tag, aki vagy akinek közeli hozzátartozója [Ptk. 685. §

b) pont], élettársa (a továbbiakban együtt: hozzátartozó) a határozat alapján:

a) kötelezettség vagy felelősség alól mentesült, vagy
b) bármilyen előnyben részesül, illetve a megkötendő jogügyletben vagy támogatásról szóló döntésben egyébként érdekelt. Nem minősül előnynek a Közalapítvány cél szerinti juttatásai keretében a bárki által megkötés nélkül igénybe vehető nem pénzbeli szolgáltatás igénybevétele.

6. A Kuratórium tagjai tiszteletdíjban és költségtérítésben részesülhetnek, amelynek feltételeit, összegét és elszámolásának rendjét – az Alapító képviselőjében eljáró oktatási miniszter előzetes jóváhagyásával – a Közalapítvány önálló szabályzatában kell meghatározni.

IX. A Kuratórium elnökének feladatai

1. A Kuratórium elnöke az Alapító által e tisztségre jelölt személy. Az elnök az Alapítóval függőségi, érdekeltviszonyban álló kuratóriumi tag nem lehet.

2. Az elnök feladatai:

- irányítja a Közalapítvány tevékenységét, működését,
- képviseli a Közalapítványt,
- figyelemmel kíséri a diákokthon létrehozását és működését,
- figyelemmel kíséri a diákokthon programjait, a szakkollegiumok számára kiírandó pályázatokat,
- folyamatosan tájékoztatja a nyilvánosságot a Közalapítvány tevékenységéről,
- gondoskodik a Közalapítvány éves beszámolójának és közhasznúsági jelentésének nyilvánosságra hozataláról.

3. Az elnök feladatait akadályoztatása esetén az Alapító által jelölt elnökhelyettes látja el, helyettesítés időtartama alatt megtett intézkedéseiről az elnök és a Kuratórium felé beszámolási kötelezettsége van.

X. A Kuratórium működése

1. A Kuratórium kizárólagos döntési jogkörébe tartozik:

a) a pályázatok kiírása, elbírálása, a szerződéskötéssel, a teljesítményelfogadással kapcsolatos feltételek meghatározása;

b) az SZMSZ, annak mellékletét képező Vagyonkezelési Szabályzat, Befektetési Szabályzat elfogadása és módosítása az oktatási miniszter jóváhagyásával;

c) a Közalapítvány vagyona feletti rendelkezés az SZMSZ-nek megfelelően;

d) a Közalapítvány céljainak eléréséhez a működési feltételek meghatározása és biztosítása;

e) a Közalapítványhoz való csatlakozásról való döntés és a csatlakozás feltételeinek meghatározása;

f) a Közalapítvány munkatervének, éves gazdálkodási tervének, valamint a mérlegének jóváhagyása és az elnök beszámolójának elfogadása;

g) döntés az éves beszámoló jóváhagyásáról és a közhasznúsági jelentés elfogadásáról, illetve nyilvánosságra hozatalának módjáról;

h) a Közalapítvány gazdálkodási elveinek és szabályainak meghatározása;

i) döntés vállalkozás indításáról;

j) a Közalapítvány céljára rendelkezésre álló anyagi eszközök felhasználása feltételeinek, forrásainak és értékelési szempontjainak meghatározása;

k) a Közalapítvány munkavállalóival munkaviszony, illetve munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony létesítése, módosítása és megszüntetése;

l) döntés a könyvvizsgáló személyéről és díjazásáról;

m) döntés a Közalapítvány által nyújtott támogatásokról és a támogatások felhasználásának ellenőrzése;

n) mindaz, amit az SZMSZ a Kuratórium kizárólagos hatáskörébe utal, vagy amit a Kuratórium a tisztségviselők jogköréből a saját hatáskörébe von, kivéve az alapítói jogokat érintő kérdéseket.

2. A Kuratórium üléseinek rendje, az ülések és a közalapítványi iratok nyilvánossága:

a) A Kuratórium döntési jogait ülésein gyakorolja. A Kuratórium szükség szerint, de évente legalább két alkalommal ülésezik. A Kuratóriumot az elnökhelyettes írásbeli értesítéssel hívja össze a kitűzött időpont előtt legalább 8 nappal. Az elnök a Kuratórium összehívásával egyidejűleg megküldi az ülés napirendjét és napirendhez készült előterjesztést. Össze kell hívni a Kuratóriumot, ha legalább három tagja vagy a Felügyelő Bizottság írásban kezdeményezi, a kezdeményezéstől számított 30 napon belül.

b) A Kuratórium határozatképes, ha az ülésen tagjainak több mint fele jelen van, továbbá a jelen lévő tagok többsége nem áll az Alapítóval függőségi jogviszonyban. Határozatképtelenség esetén a Kuratórium ülést nyolc napon belül változatlan napirenddel ismét össze kell hívni, az ülés elmaradását követő 30 napon belüli időpontra.

c) A Kuratórium határozatait nyílt szavazással és a jelenlévők egyszerű szótöbbségi szavazatával hozza. Szavazategyenlőség esetén a levezető elnök szavazata dönt. Valamennyi kuratóriumi tag kétharmadának szótöbbsége szükséges az SZMSZ megállapításához és módosításához, az éves gazdálkodási terv és mérleg megállapításához, az éves beszámoló jóváhagyásához, továbbá éves szinten a működési költségek fedezésére szolgáló források felhasználásához.

d) A Kuratórium ülései – amennyiben a Kuratórium eltérően nem rendelkezik – nyilvánosak. Zárt ülés elrendelésére akkor van lehetőség, ha az ülés témája adatvédelmi vagy személyiségi jogokat érint.

e) A Kuratórium üléseiről emlékeztetőt kell készíteni. Az emlékeztetőben a Kuratórium ülésein elhangzottak lényegét kell rögzíteni. Az emlékeztetőnek tartalmaznia kell a kuratóriumi ülések időpontját, a határozatok szó szerinti szövegét, a döntés hatályára vonatkozó rendelkezéseket, a döntést támogatók és az azt ellenzők számarányát, személyét. Az emlékeztetőt a kuratóriumi ülések levezető elnöke, az emlékeztető készítője és a hitelesítője írja alá. Az emlékeztetőt a Kuratórium iratai között meg kell őrizni.

Az emlékeztető alapján kell vezetni a Határozatok könyvét, amelybe be kell vezetni a határozat tartalmát, időpontját, hatályát, a döntést támogatók, ellenzők arányát, személyét.

f) A kuratóriumi ülésről készült emlékeztetőt meg kell küldeni a Felügyelő Bizottság részére.

g) A Kuratórium döntéseit az érintettekkel írásban, igazolható módon, a nyilvánossággal körlevélben, honlapján és a Közalapítvány székhelyén elhelyezett faliújságra történő kifüggesztéssel (hirdetményi úton) közli. Az éves beszámolóját, gazdálkodásának, működésének és szolgáltatásai igénybevétele módjának legfontosabb adatait – székhelyén elhelyezett faliújságra történő kifüggesztéssel – nyilvánosságra hozza, valamint a közhasznúsági jelentést a Népszabadság országos napilap útján, valamint honlapján teszi köze.

XI. A Felügyelő Bizottság

1. A Közalapítvány ellenőrző szerve a 3 tagú Felügyelő Bizottság. A Felügyelő Bizottság elnökének és tagjainak megbízatása 5 évre szól.

2. Nem lehet a Felügyelő Bizottság elnöke vagy tagja az a személy, aki a Közalapítvány Kuratóriumának elnöke vagy tagja, a közhasznú szervezettel a megbízatásán kívüli más tevékenység kifejtésére irányuló munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban áll, ha jogszabály másképp nem rendelkezik; a Közalapítvány cél szerinti juttatásából részesül – kivéve a bárki által megkötés nélkül igénybe vehető nem pénzbeli szolgáltatásokat –, illetve a fentiekben meghatározott személyek hozzátartozója.

3. A Felügyelő Bizottság elnöke:

Török Imre

A Felügyelő Bizottság további tagjai:

Kowalik Tamás

Vincze Ildikó

4. A felügyelő bizottsági tisztség megszűnik:

- a tagság megszűnésével,
- a tisztségről történő lemondással,
- a tisztségből történő visszahívással,
- a határozott időtartam lejártával.

A felügyelő bizottsági tagság megszűnik:

- a tagságról történő lemondással,
- a tagságból történő visszahívással,
- a tag halálával,
- a határozott időtartam lejártával.

5. A Felügyelő Bizottság a Kuratórium működésére vonatkozó szabályok és az Alapító Okirat rendelkezéseinek figyelembevételével az ügyrendjét maga határozza meg.

6. A Felügyelő Bizottság ellenőrzi a Közalapítvány működését és gazdálkodását, így különösen:

– a kuratóriumi ülésekről készült emlékeztetők figyelembevételével vizsgálja a kuratóriumi döntések összhangját a jogszabályokkal, az Alapító Okirattal, az SZMSZ-szel és az ügyrenddel,

– az éves könyvvizsgálói jelentés figyelembevételével vizsgálja a pénzügyi-gazdálkodási tevékenység összhangját, az éves számadásokat és a mérleget,

– jogosult célvizsgálatot folytatni, ha a közalapítványi célok megvalósítását, illetve a pénzügyi-gazdálkodási tevékenység szabályszerűségét veszélyeztetve látja, vagy ha erre az Alapító vagy a Kuratórium felkéri,

– jogosult a Közalapítvány ügyeiről felvilágosítást kérni, üzleti könyveit, iratait, a pénzkezelés, utalványozás rendjét megvizsgálni.

7. A Felügyelő Bizottság tevékenységének eredményéről az Alapítónak évente jelentést tesz, amelyről a Kuratóriumot is tájékoztatja.

8. A Felügyelő Bizottság tagjai tiszteletdíjban és költségtérítésben részesülhetnek, amelyek összegét és elszámolásának rendjét – az Alapító képviselőjében eljáró oktatási miniszter előzetes jóváhagyásával – a Közalapítvány önálló szabályzatában kell meghatározni.

9. A Felügyelő Bizottság hatáskörére egyéb kérdésekben a Khtv. 11. §-ának rendelkezései alkalmazandók. A Felügyelő Bizottság tagja a Kuratórium ülésein tanácskozási joggal részt vehet.

XII. Könyvvizsgáló

1. A Közalapítvány számviteli rendjének ellenőrzését a Kuratórium által megbízott független könyvvizsgáló látja el. A Közalapítvány könyvelési, gazdálkodási feladatainak ellenőrzését pályázat útján felkért könyvvizsgáló végezheti.

2. A könyvvizsgáló köteles félévenként a Közalapítvány könyveit megvizsgálni, és ennek, továbbá az éves működés vizsgálatának eredményéről a Kuratóriumnak a vizsgálatot követően jelentést készíteni.

3. Feladatai ellátása során a könyvvizsgáló különösen

- a) jogosult felülvizsgálni a Közalapítvány pénztárát, szerződéseit, bankszámláját,
- b) jogosult felvilágosítást kérni a Közalapítvány alkalmazottaitól.

4. A könyvvizsgáló záradékolása és a Felügyelő Bizottság véleménye nélkül a Kuratórium a Közalapítvány éves gazdasági beszámolójának elfogadásáról érvényesen nem hozhat határozatot.

5. A könyvvizsgáló díját a Kuratórium állapítja meg.

6. Nem lehet könyvvizsgáló az a személy, aki a Közalapítvány Kuratóriumának elnöke vagy tagja; a Közalapítvánnyal a megbízatásán kívüli más tevékenység kifejtésére irányuló munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban áll, ha a jogszabály másképpen nem rendelkezik; a Közalapítvány cél szerinti juttatásából részesül – kivéve a bárki által megkötés nélkül igénybe vehető nem pénzbeli szolgáltatásokat –, illetve a fentiekben meghatározott személyek hozzátartozója.

XIII. A Közalapítvány titkársága

1. A Kuratórium munkájának előkészítését és szervezését a titkárság látja el.

2. A titkárság feladatai:

a) a Kuratórium működési feltételeinek megteremtése és folyamatos biztosítása,

b) a Kuratórium döntéseinek előkészítése,

c) a Kuratórium határozatainak – operatív, adminisztratív – végrehajtása,

d) a közalapítványi vagyon kezelésével összefüggő pénzügyi és számviteli feladatok koordinálása, az éves pénzügyi terv, a Kuratórium éves beszámolójának elkészítése és az ügyviteli feladatok ellátása.

3. A titkárságot a titkár vezeti, aki felett a munkáltatói jogokat a Kuratórium elnöke gyakorolja annak figyelembevételével, hogy a Közalapítvány munkavállalóival munkaviszony, illetve munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony létesítése, módosítása és megszüntetése a Kuratórium kizárólagos döntési jogkörébe tartozik.

4. A titkár Közalapítvány alkalmazottai felett munkáltatói jogkörrel rendelkezik, annak figyelembevételével, hogy a Közalapítvány munkavállalóival munkaviszony, illetve munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony létesítése, módosítása és megszüntetése a Kuratórium kizárólagos döntési jogkörébe tartozik.

XIV. A Közalapítvány képvisellete

1. A Közalapítvány képviselét a Kuratórium elnöke látja el. Az elnököt akadályoztatása esetén az elnökhelyettes helyettesíti. Ebben az esetben az elnökhelyettes teljeskörűen megilleti az elnök jogköre. Az elnökhelyettesnek a helyettesítés időtartama alatt megtett intézkedéseiről az elnök és a Kuratórium felé beszámolási kötelezettsége van.

2. A Kuratórium a Közalapítvány alkalmazottjának képviselati jogot biztosíthat, megjelölve a képviselati jog gyakorlásának módját, illetőleg terjedelmét.

3. A Közalapítvány bankszámlája felett a Kuratórium elnöke és elnökhelyettese jogosult rendelkezni. A bankszámla feletti rendelkezéshez minden esetben a két rendelkezésre jogosult személy együttes aláírása szükséges.

XV. Záró rendelkezések

1. A Közalapítvány részére nyújtott céltámogatás beszámolási rendjére és gazdálkodására az alapítványok gazdálkodásáról szóló 115/1992. (VII. 25.) Korm. rendeletben foglalt szabályok az irányadók.

2. Az alapítványi vagyon kamatai kezelésének és felhasználásának szabályait a Közalapítvány vagyonkezelési szabályzatában kell meghatározni.

3. A Közalapítvány megszüntét követő két évig nem lehet más közhasznú szervezet vezető tisztségviselője az a személy, aki olyan közhasznú szervezetnél töltött be annak megszüntét megelőző két évben legalább egy évig ve-

zető tisztséget, amely az adózás rendjéről szóló törvény szerinti köztartozását nem egyenlítette ki. A vezető tisztségviselő, illetve az ennek jelölt személy köteles valamennyi érintett közhasznú szervezetet előzetesen tájékoztatni arról, hogy ilyen tisztséget egyidejűleg más közhasznú szervezetnél is betölt. Ezen összeférhetlenségi szabály vonatkozik a Kuratórium és a Felügyelő Bizottság tagjaira is.

4. A Közalapítvány támogatási pénzeszköz juttatásáról dönteni jogosult tisztségviselői a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény rendelkezéseinek megfelelően két évente vagyonyilatkozatot tesznek, melynek elmulasztása esetén megbízatásuk az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 11/A. §-ának (4) bekezdése alapján visszavonásra kerül.

5. A Közalapítvány a Polgári Törvénykönyvben meghatározott esetekben és módon szűnik meg, ebben az esetben a Közalapítványnak az Alapító által rendelkezésre bocsátott vagyona az Alapítót illeti meg, azt a Közalapítvány céljaihoz hasonló célra kell fordítani, és erről a nyilvánosságot is megfelelően tájékoztatni kell.

6. A közhasznúsági jelentésnek tartalmaznia kell:

- a számviteli beszámolót,
- a költségvetési támogatás felhasználását,
- a vagyon felhasználásával kapcsolatos kimutatást,
- a cél szerinti juttatások kimutatását,
- a közhasznú tevékenységről szóló rövid, tartalmi beszámolót,
- a központi költségvetési szervtől, az állami pénzalaptól, a helyi önkormányzattól, a kisebbségi települési önkormányzattól, a települési önkormányzatok társulásától és mindezek szerveitől kapott támogatás mértékét,
- a közhasznú szervezet vezető tisztségviselőinek nyújtott juttatások értékét, illetőleg összegét.

A közhasznúsági jelentésbe bárki betekinthat, és arról saját költségére másolatot készíthet.

A Közalapítvány köteles a közhasznúsági jelentését a tárgyévet követő évben, legkésőbb június 30-áig saját honlapján és Népszabadság országos napilapban közzétenni.

7. A Közalapítvány bírósági nyilvántartásba vételi eljárásában az oktatási miniszter jogosult eljárni.

8. A jelen Alapító Okiratban nem szabályozott kérdésekben a Polgári Törvénykönyvnek a Közalapítványról szóló rendelkezései, valamint a Khtv. rendelkezései, továbbá az egyéb közalapítványi tárgyú jogszabályok és a kapcsolódó polgári jogi rendelkezései az irányadók.

9. A Közalapítvány Alapító Okiratát a Magyar Köztársaság hivatalos lapjában, a Magyar Közlönyben közzé kell tenni.

Budapest, 2006. március 21.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

**Az Országos Rádió és Televízió Testület
közleménye**

Az Országos Rádió és Televízió Testület az 1996. évi I. törvény 40. §-ának (1) bekezdésében megfogalmazott felhatalmazás alapján az Ügyrendjét az alábbiak szerint módosítja:

Az Ügyrend 20. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (4) bekezdés (5) bekezdésre változik:

„(4) A Testület a Panaszbizottság állásfoglalását hatá-lyon kívül helyezi és az eljárást megszünteti, ha a panasz-

bizottsági eljárás során a panasz érdemi döntés nélküli elutasításának lett volna helye.

(5) A Panaszbizottság összetételére, a tagság feltételei-re, megszűnésére, a tagok jogaira és kötelezettségeire, va-lamint az összeférhetlenségi nyilatkozat megtételére vo-natkozó további rendelkezéseket, illetve a Panaszbizottság eljárásának részletes szabályait az Rttv. 47–48. §-a és a Panaszbizottság Ügyrendje határozza meg.”

Országos Rádió és Televízió Testület

Helyesbítés: A Magyar Közlöny 2006. évi 54. számában kihirdetett, az egyes ingatlanok műemlékké nyilvánításáról, illetve műemléki védettségének megszüntetéséről szóló 11/2006. (V. 9.) NKÖM rendelet 34. §-a (4) bekezdésének szövege helyesen:
„(4) A védetté nyilvánítás célja az 1951 és 1960 között Zsanda **János** tervei alapján épült római katolikus templom építészeti és történeti értékeinek meg-őrzése.”

(Kézirathiba)

A Magyar Közlöny 2006. évi 72. számában kihirdetett, az egészségügyi szolgáltatások Egészségbiztosítási Alapból történő finanszírozásának részletes szabályairól szóló 43/1999. (III. 3.) Korm. rendelet módosításáról rendelkező 132/2006. (VI. 15.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.)

– 3. §-ában a felvezető mondat helyesen:

„**A Kr. 40. §-a (11) bekezdésének második és harmadik mondata helyébe a következő rendelkezés lép:**”

– az R. mellékletében a

„00002 Krónikus és általános rehabilitációs ellátás 1,2”

szövegrész helyesen: **00015 Krónikus és általános rehabilitációs ellátás 1,2”**

„00003 Kiemelt rehabilitációs ellátás (onkológiai, kardiológiai, gyermek-egészségügyi, mozgásszervi, pályázati úton befogadott hospice ellátás) 1,5”

szövegrész helyesen:

„**00016 Kiemelt rehabilitációs ellátás (onkológiai, kardiológiai, gyermek-egészségügyi, szakmai minősítésű mozgásszervi) és pályázati úton befogadott hospice ellátás 1,5”**

„00004 Központi idegrendszeri sérültek és tartós légzésbénultak 3,3”

szövegrész helyesen:

„**00017 Központi idegrendszeri sérültek és tartós légzésbénultak 3,3”**

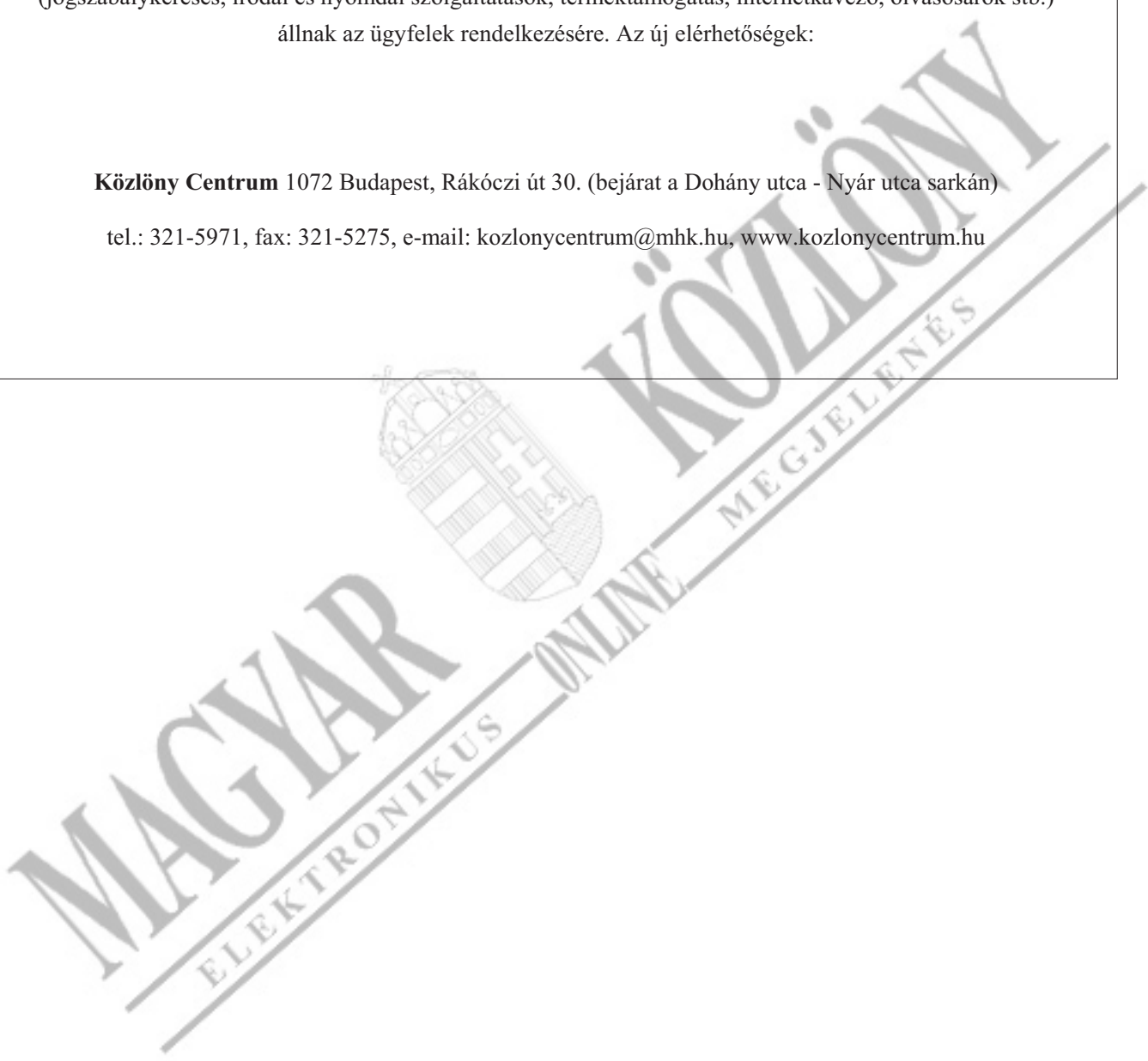
(Kézirathiba)

ÚJ HELYEN A KÖZLÖNYBOLT!

2006. július 3-tól a Közlönybolt új helyre, a Magyar Hivatalos Közlönykiadó jogi szolgáltató és tájékoztató központjába költözik, ahol a megszokott kiadványokon kívül bővebb szolgáltatások (jogszabálykeresés, irodai és nyomdai szolgáltatások, terméktámogatás, internetkávézó, olvasósarok stb.) állnak az ügyfelek rendelkezésére. Az új elérhetőségek:

Közlöny Centrum 1072 Budapest, Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány utca - Nyár utca sarkán)

tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu, www.kozlonycentrum.hu

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Kormányrendelet felhatalmazása alapján jelenteti meg a Miniszterelnöki Hivatal a Magyar Közlöny mellékleteként a **HIVATALOS ÉRTEŚÍTŐT**. A lap hetente, szerdánként, tematikus főrészekben hitelesen közli a legfőbb állami, önkormányzati, társadalmi, gazdasági szervek, illetve szervezetek személyi, szervezeti, igazgatási és képzési, valamint a hírközlési tevékenység (frekvenciagazdálkodás, távközlés, postaügy, informatika) közleményeit, továbbá az üzleti élet híreit. Térítési díj ellenében közzé tesszük a Kincstári Vagyoni Igazgatóság vagyonértékesítési pályázatait, az állami, társadalmi, gazdasági szervezetek, parlamenti pártok, kamarák, helyi önkormányzatok, egyházak, különböző képviseltek közleményeit. Fizetett hirdetésként – akár színes oldalakon is – helyet kaphatnak az Értesítőben a gazdálkodó szervezetek, egyetemek, alapítványok, de magánszemélyek közérdeklődésre számot tartó közlései is.

Őszintén reméljük, hogy a hírek, információk, közlemények egy lapban történő pontos és rendszerezett formában való közreadásával sikerül hatékonyabbá és eredményesebbé tenni előfizetőink tájékozódását a hivatali és üzleti életben. Az érdeklődők számára egyéb hasznos információkat is nyújt a lap.

Az Európai Unió Hivatalos Lapja 2004. május 1-jétől az Európai Unió hivatalos nyelveként magyarul is megjelenik. A hivatalos lap L és C sorozatból áll.

Az L (Legislation) sorozatban kerülnek kiadásra az Európai Unió hatályos jogszabályai, az ún. elsődleges jogforrások (alapító szerződések, csatlakozási szerződések, társulási szerződések), továbbá az alábbi jogforrások: *rendeletek, irányelvek, határozatok*.

Az EU Hivatalos Lapjában történő közzétételt követően az évfolyam és a kötet számára, valamint a megjelenés dátumára hivatkozással, cím szerint, 2004. május 1-jétől folyamatosan tájékoztatást adunk a hivatalos lap L kiadásaiban megjelenő jogi aktusokról a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő **Hivatalos Értesítőben**.

A lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címén, levélcím: 1394 Budapest 62., Pf. 357; faxszám: 318-6668.

2006. évi éves előfizetési díja: 13 356 Ft áfával.

A **HIVATALOS ÉRTEŚÍTŐ** egyes számai megvásárolhatók a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELŐ LAP

Megrendelem a **HIVATALOS ÉRTEŚÍTŐ** című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

Megrendelő neve:

címe (város/község, irányítószám):

utca, házszám:

Ügyintéző (telefonszám):

2006. évi előfizetési díj fél évre 6678 Ft áfával

egy évre 13 356 Ft áfával

Számlát kérek a befizetéshez.

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

Kelt.:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény rendelkezik – többek között – a Magyar Köztársaság Kormánya hivatalos lapjának, a **Határozatok Tárának** megjelentetéséről.

A Határozatok Tárát szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal a Szerkesztőbizottság közreműködésével, évente mintegy 60 alkalommal jelenik meg.

A Határozatok Tára a Kormánynak azokat a határozatait (kétezres) közli, amelyeknek közzétételét a Kormány elrendelte, továbbá tartalmazza a miniszterelnök határozatait, a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter határozatait, valamint a minisztériumok, az országos hatáskörű szervek, az önkormányzatok közleményeit, hirdetményeit, különféle tájékoztatóit, továbbá azokat a közleményeket stb., amelyeket a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter engedélyez.

A Határozatok Tára megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címén (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámán.

Éves előfizetési díja 2006. évre: 22 632 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a

HATÁROZATOK TÁRA

című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

2006. évi előfizetési díj egy évre: 20 664 Ft áfával.

fél évre: 10 332 Ft áfával.

Csekket kérek a befizetéshez

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A Miniszterelnöki Hivatal és a Belügyminisztérium közös szerkesztésében havonta megjelenő

ÖNKORMÁNYZATOK KÖZLÖNYE

az önkormányzatok számára működésük során hasznos és nélkülözhetetlen tájékoztatói forrás.

A kiadvány első három része az önkormányzatokat érintő, újonnan kihirdetett jogszabályokat (törvények, rendeletek – ideértve az önkormányzati rendeleteket is –, alkotmánybírói és egyéb határozatok) közli. Negyedik főrésze közleményeket, pályázati felhívásokat és tájékoztatásokat (szakértői közleményei, az Állami Számvevőszék ajánlásai, az önkormányzatok által elnyerhető támogatások pályázati feltételei, az önkormányzatok éves pénzügyi beszámolóit, alapító okiratok stb.) tartalmaz.

Az **Önkormányzatok Közlönye** előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) címén (postacím: 1394 Budapest 62. Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámán.

2006. évi éves előfizetés díja: 5040 Ft áfával; féléves előfizetés: 2520 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük az **Önkormányzatok Közlönye** című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Az

EGÉSZSÉGBIZTOSÍTÁSI KÖZLÖNY

– az egészségbiztosítási ágazat központi igazgatási szerve, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár hivatalos lapja – az előfizetői érdekeket szem előtt tartva, kedvező áron kívánja az egészségügyi ágazatban érdekelttel rendelkezésére bocsátani a jogszabályok szövegét, valamint a munkához szükséges aktuális OEP-közleményeket, -felhívásokat, -tájékoztatókat. Lapunk címzettjei elsősorban: az alapellátásban részt vevő háziorvosok; fekvőbeteg-ellátó és szakellátó intézmények; gyógyszert, gyógyászati segédeszközt gyártók, illetve forgalmazók; gyógyfürdők; oktatási intézmények; társadalombiztosítási kifizetőhelyek, foglalkoztatók; könyvelők; adótanácsadók stb.

Az Egészségbiztosítási Közlöny előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) címén (postacím: 1394 Budapest 62. Pf. 357) vagy a 318-6668 fax-számán.

2006. évi éves előfizetési díj: 19 152 Ft áfával, féléves előfizetés: 9576 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük az **Egészségbiztosítási Közlöny** című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó gondozásában 2004. január 1-jétől jelenik meg a Közbeszerzések Tanácsának hivatalos lapja, a

KÖZBESZERZÉSI ÉRTESÍTŐ

A Közbeszerzési Értesítő megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó, Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. címén (postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357.) vagy a 318-6668 faxszámán.

Éves előfizetési díja 2006. évre: 95 760 Ft, fél évre: 50 400 Ft, negyedévre: 26 460 Ft.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a

KÖZBESZERZÉSI ÉRTESÍTŐ

című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város/község, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

Előfizetési díj egy évre 90 760 Ft

fél évre 50 400 Ft

negyedévre 26 460 Ft

Csekket kérek a befizetéshez

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

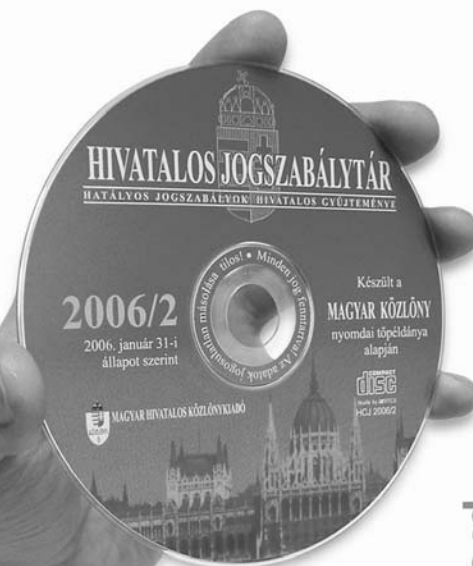
Ez így kerek!

Jogszabályok hiteles forrásból
A Magyar Közlöny hivatalos kiadója jogszabályi felhatalmazás alapján, a Miniszterelnöki Hivatal felügyeletével készíti.

Vadonatúj kommentárok
A jogszabály-szolgáltatást a megszokott adatbázison és a folyamatosan bővített iratmintatáron kívül már a legfontosabb törvények új magyarázatai is kiegészítik.

Megújult program
Átláthatóbb kezelőfelületek, újabb funkciók, gyorsabb és egyszerűbb keresési módok segítik a felhasználót.

Kedvezőbb árak
Tartalom és ár arányát tekintve, az átlagos felhasználói igényeket alapul véve a hazai elektronikus jogszabálygyűjtemények között ma a legkedvezőbb választás.

próbálja ki ▶

Ha közelebbről szeretné megismerni a megújult Hivatalos Jogszabálytár CD kezelését, tartalmát, látogasson el a Magyar Hivatalos Közlönykiadó jogi szolgáltató központjába, a Közlöny Centrumba, ahol az ingyenes használat mellett szakértő segítséget kaphat.

**MAGYAR HIVATALOS KÖZLÖNYKIADÓ
KÖZLÖNY CENTRUM**

1072 Budapest, Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán)
telefon: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével. A Szerkesztőbizottság elnöke: Gilyán György. A szerkesztésért felelős: Kovácsné dr. Szilágyi-Farkas Zsuzsanna. Budapest V., Kossuth tér 1-3.
Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató.
Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel.: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2006. évi éves előfizetési díj: 90 216 Ft. Egy példány ára: 189 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána +8 oldalanként +168 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

06.2142 – Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert vezérigazgató-helyettes.

